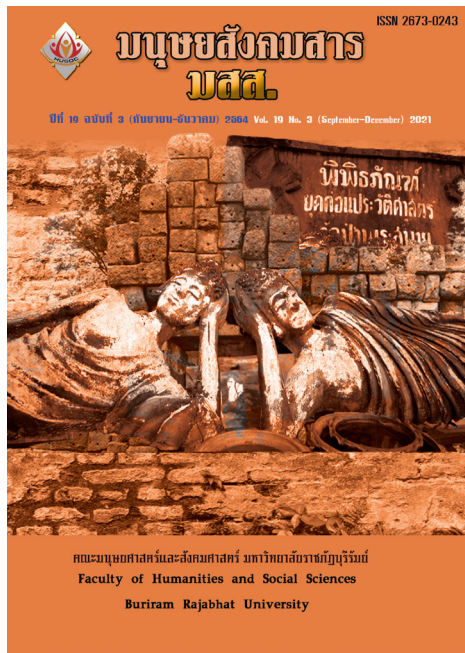

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) 2564

ISSN 2673-0363

มณฑล
มณฑล

Vol. 10 No. 1 (December) 2023

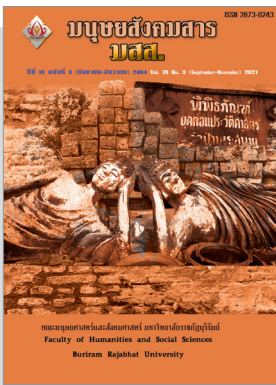
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
Faculty of Humanities and Social Sciences
Buriram Rajabhat University

ISSN 2673-0243

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

■ ชื่อเดิม	วารสารวิชาการ รมยสาร / ISSN 1686-0101
■ เจ้าของ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
■ ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ	
รศ.มาลินี จุโฑปะมา	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
■ กองบรรณาธิการ	
ศ.ดร.ประยงค์ แสนบุราณ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอีสาน
ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ศ.ดร.วัชรระ งามจิตรเจริญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รศ.ดร.ประสาท เนื่องเฉลิม	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รศ.ดร.ชลวิทย์ เจียรจิตต์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รศ.ดร.อัญชลี วรรณรักษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
รศ.ดร.สิงหนาท น้อมเนียน	มหาวิทยาลัยมหิดล
รศ.ดร.สารภี วรรณตรง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
รศ.ดร.ศุภกรณ์ ภู่เจริญศิลป์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รศ.ดร.โกวิทย์ พิมพวง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผศ.ดร.นวมินทร์ ประชานันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผศ.ดร.หิไล้ เหมินเหลียง	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
Prof. Dr. R. Michael Smith	Niagara University, U.S.A.

มนุษยสังคมสาร (มสส.)

ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) 2564

ISSN 2673-0243

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

Prof. Ni Ni Hlaing

Mandalay University of Distance

Education, Myanmar

Prof. Dr. Ted Yu-Chung Liu

National Pingtung University,

Republic of China (Taiwan)

Prof. Dr. Irom Gambhir Singh

Manipur University, India

■ ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ้อยแถลงขอรับรองบทความประจำฉบับ

ศ.ดร.กิตติศักดิ์ เจริญศิริประเสริฐ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ศ.ศรีณัฐ ไทธรรมภู

นักวิชาการด้านพัฒนาชุมชน

รศ.ดร.ประกาศิต สิริธีรจิตกุล

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รศ.ดร.สุภกรณ์ ภูเจริญศิลป์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รศ.ดร.อัญชลี วรรณรักษ์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รศ.ดร.เอมอร แสนภูวา

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

รศ.ดร.สุพจน์ แสงเงิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

รศ.ดร.กตัญญู แก้วหานาม

มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

รศ.ดร.พิพัฒน์ มณีโชติ

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

รศ.ดร.สมมาตร ผลเกิด

ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์

รศ.ดร.ประดิษฐ์ นารีรักษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ผศ.ดร.ดวงจันทร์ นาชัยสินธุ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผศ.ดร.ณัฐพัชร สายเสนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ผศ.ดร.ธีระยุทธ เพ็งชัย

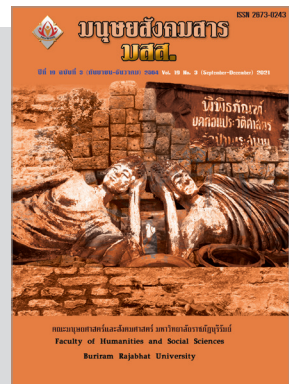
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

มนุษยสังคมสาร (มสส.)

ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) 2564

ISSN 2673-0243

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผศ.ดร.ปฏิพันธ์ อุทยานกุล

ผศ.ดร.สุทัศน์ วงศ์กระบาถาวร

ผศ.ดร.สราวุธ ณ พัทลุง

ผศ.ดร.อนิวัช แก้วจันทังค์

ผศ.ดร.ประเสริฐ ฉิมท้วม

ผศ.ดร.สมบัติ เวชกามา

ผศ.ดร.ภิญโญ ภู่เทศ

ดร.คชาภกฤษ เหลี่ยมไธสง

ดร.รุจิรา เส่งเนตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยทักษิณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

■ บรรณาธิการ

ผศ.ดร.อัครพนธ์ เนื้อไม้หอม

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

■ รองบรรณาธิการ

ผศ.ดร.คำภีรภาพ อินทะนู

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผศ.ศุภกิจ ภูวงค์

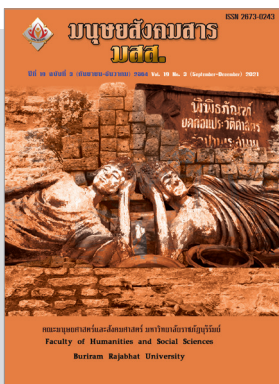
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อาจารย์เฉลิมเกียรติ เข็นเพชร

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มนุษยสังคมสาร (มสส.)

ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) 2564

ISSN 2673-0243

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

■ ตรวจสอบภาษาอังกฤษ

Mr. Smith Gasi Takeh Azah

■ เตรียมต้นฉบับและจัดทำรูปเล่ม

นางสาวจรัสรัตน์ อุ๋นรัมย์

■ ประชาสัมพันธ์

นายสุรพงศ์ กันธิด

■ กำหนดการพิมพ์เผยแพร่

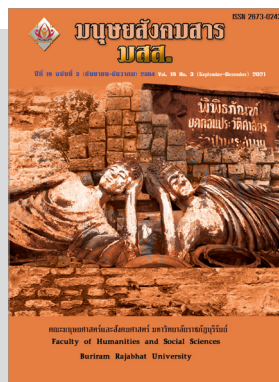
ปีละ 3 ฉบับ (ม.ค.- เม.ย. / พ.ค.- ส.ค. / ก.ย.- ธ.ค.)

Journal of Humanities & Social Sciences (JHUSOC)

Vol. 19 No. 3 (September-December) 2021

ISSN 2673-0243

Faculty of Humanities and Social Sciences

■ **Former Name:** Rommayasan/ISSN 1686-0101

■ **Publisher**

Faculty of Humanities and Social Sciences

Buriram Rajabhat University

■ **Editorial Advisor**

Assoc. Prof. Malinee Chutopama

President of Buriram Rajabhat
University

■ **Editorial Board**

Prof. Dr. Prayong Saenburan

Mahamakut Buddhist University
Isan Campus

Prof. Dr. Bunthan Dokthaisong

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Prof. Dr. Watchara Ngamjitcharoen

Thammasat University

Assoc. Prof. Dr. Prasart Nuangchalem

Maharakham University

Assoc. Prof. Dr. Cholvit Jeanrajit

Srinakharinwirot University

Assoc. Prof. Dr. Anchalee Wannaruk

Suranaree University of Technology

Assoc. Prof. Dr. Singhanat Nomniam

Mahidol University

Assoc. Prof. Dr. Saraphi Wantrong

Surindra Rajabhat University

Assoc. Prof. Dr. Supakorn Phoocharoensil

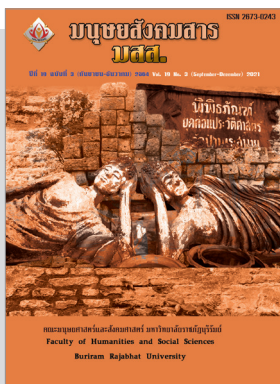
Thammasat University

Assoc. Prof. Dr. Kowit Pimpuang

Kasetsart University

Asst. Prof. Dr. Nawamin Prachanant

Buriram Rajabhat University

Journal of Humanities & Social Sciences (JHUSOC)

Vol. 19 No. 3 (September-December) 2021

ISSN 2673-0243

Faculty of Humanities and Social Sciences

Asst. Prof. Dr. Li Renliang

National Institute of Development
Administration

Prof. Dr. R. Michael Smith

Niagara University, U.S.A.

Prof. Ni Ni Hlaing

Mandalay University of Distance
Education, Myanmar

Prof. Dr. Ted Yu-Chung Liu

National Pingtung University,
Republic of China (Taiwan)

Prof. Dr. Irom Gambhir Singh

Manipur University, India

■ Peer Reviewers of the Issue

Prof. Dr. Kittisak Jernsittiparsert

Dhurakij Pundit University

Prof. Sreenath Caichompoo

Community Development Expert

Assoc. Prof. Dr. Pragasit Sitthitikul

Thammasart University

Assoc. Prof. Dr. Supakorn Phoocharoensil

Thammasart University

Assoc. Prof. Dr. Anchalee Wannaruk

Suranaree University of Technology

Assoc. Prof. Dr. Sanya Kenaphoom

Rajabhat Mahasarakham University

Assoc. Prof. Dr. Emon Saenphuwa

Sisaket Rajabhat University

Assoc. Prof. Dr. Suphot Saengngoen

Phranakhon Rajabhat University

Assoc. Prof. Dr. Kathanyoo Kaewhanam

Kalasin University

Assoc. Prof. Dr. Thiwat Manichot

Panyapiwat Institute of Management

Assoc. Prof. Dr. Sommat Phonkoet

Specialist in History

Assoc. Prof. Dr. Pradit Nareerak

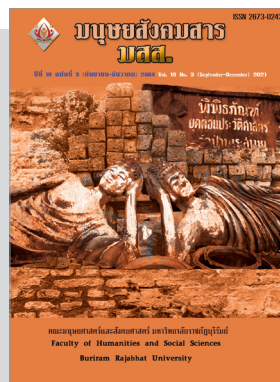
Kamphaengphet Rajabhat University

Journal of Humanities & Social Sciences (JHUSOC)

Vol. 19 No. 3 (September-December) 2021

ISSN 2673-0243

Faculty of Humanities and Social Sciences

Asst. Prof. Dr. Duangjan Nachaisin

Asst. Prof. Dr. Natthapat Saisena

Asst. Prof. Dr. Teerayut Pengchai

Asst. Prof. Dr. Patipan Utayanugul

Asst. Prof. Dr. Suthat Wongkrabakthawon

Asst. Prof. Dr. Sarawut Napatalung

Asst. Prof. Dr. Aniwat Kaewjomnong

Asst. Prof. Dr. Prasert Chimtoun

Asst. Prof. Dr. Sombat watchkama

Asst. Prof. Dr. Pinyo Puthed

Dr. Khachakrit Liamthaisong

Dr. Rujira Sengnet

Khon Kaen University

Chandrakasem Rajabhat University

Udon Thaini Rajabhat University

Chiang Rai Rajabhat University

Rajabhat Maha sarakham University

Phranakhon Rajabhat University

Thaksin University

Chandrakaseam Rajabhat University

Uttaradit Rajabhat University

Nakhon Sawan Rajabhat University

Mahasarakham University

Kasetsart University

■ Editor in Chief

Asst. Prof. Dr. Akkarapon Nuemaihom

Faculty of Humanities and Social Sciences,
Buriram Rajabhat University

■ Deputy Editors

Asst. Prof. Dr. Khamphpeeraphab Intanoo

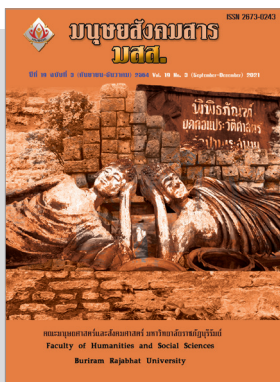
Faculty of Humanities and Social Sciences,
Buriram Rajabhat University

Asst. Prof. Suphakit Phoowong

Faculty of Humanities and Social Sciences,
Buriram Rajabhat University

Mr. Chaleomkiet Yenphech

Faculty of Humanities and Social Sciences,

Journal of Humanities & Social Sciences (JHUSOC)

Vol. 19 No. 3 (September-December) 2021

ISSN 2673-0243

Faculty of Humanities and Social Sciences

Buriram Rajabhat University

■ English Editor

Mr. Smith Gasi Takeh Azah

■ Manuscript Preparation and Journal Design

Miss Jaralrat Oonram

■ Public Relations

Mr. Surapong Kuntud

■ Periodicity

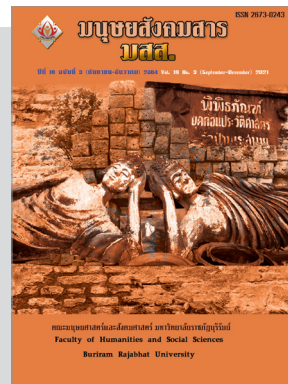
Three issues per year (January-April, May-October, September-December)

มนุษยสังคมสาร (มสส.)

ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) 2564

ISSN 2673-0243

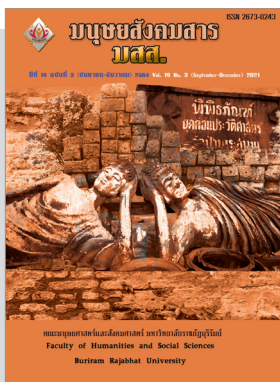
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มนุษยสังคมสารเป็นวารสารวิชาการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มีกำหนดการพิมพ์เผยแพร่ปีละ 3 ฉบับคือ เดือนมกราคม–เมษายน เดือนพฤษภาคม–สิงหาคม และเดือนกันยายน–ธันวาคม มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้และองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่ได้จากงานวิจัยและงานวิชาการเกี่ยวกับ ภาษา ภาษาศาสตร์ วรรณคดี ปรัชญาและศาสนา ชาติพันธุ์ บรรณารักษ์และสารสนเทศศาสตร์ ดนตรีและนาฏศิลป์ ศิลปกรรม ประเพณีและวัฒนธรรม การท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ โบราณคดี มานุษยวิทยา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา จิตวิทยา การศึกษา และ เทคโนโลยี และนวัตกรรมการเรียนรู้

บทความทุกเรื่องในวารสารเล่มนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยสองท่าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้สนับสนุนบทความนั้น (Double-blind peer review) ทั้งนี้ เพื่อให้บทความมีคุณภาพ และได้มาตรฐานทางวิชาการ บทความที่ส่งมาเพื่อขอรับการตีพิมพ์ในมนุษยสังคมสาร จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้สนับสนุนบทความจะต้องปฏิบัติตามระบบการอ้างอิงเอกสารและหลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในมนุษยสังคมสารอย่างเคร่งครัด

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความในมนุษยสังคมสารถือเป็นความรับผิดชอบของผู้สนับสนุนบทความนั้น และกองบรรณาธิการจะไม่รับผิดชอบในเนื้อหาหรือความถูกต้องของบทความที่ส่งมาเผยแพร่ทุกเรื่อง

Journal of Humanities & Social Sciences (JHUSOC)

Vol. 19 No. 3 (September-December) 2021

ISSN 2673-0243

Faculty of Humanities and Social Sciences

Journal of Humanities & Social Sciences (JHUSOC) is the academic journal of the Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University. The journal is published three times a year: January-April, May-August and September-December. Its aim is to disseminate innovation and a new body of knowledge obtained from research academic and works, including the following areas: Language, Linguistics and Literature, Philosophy and Religion, Ethnic, Folklore, Library and Information Science, Music and Performance Arts, Fine and Applied Arts, Tradition and Culture, Tourism, History, Archaeology, Anthropology, Law, Politics, Public Administration, Economics, Sociology, Psychology, Education, and Technology and Learning Innovation.

All articles in this journal have been reviewed by at least two peer reviewers in the relevant fields. More importantly, the authors' and reviewers' identities are concealed from each other (Double-blind peer review) in order to have the articles with high quality and academic standards. The articles submitted for publication in Journal of Humanities & Social Sciences (JHUSOC) have not already been published elsewhere or are not under consideration by peer reviewers for publication in other journals. The authors must strictly comply with the reference system and the criteria for the publication of academic and research articles set by the journal.

The views and opinions expressed in the articles are the responsibility of the authors, and the editorial board is not responsible for the contents or accuracy of any articles.

บทบรรณาธิการ

ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) 2564

ISSN 2673-0243

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ฉบับที่สามส่งท้ายปี 2564

สู่ยุคศักราชใหม่มา 2565

ให้โชคดีมีความสุขทุกเวลา

งานก้าวหน้าวิชาการทุกท่านเทอญ

All blessings are bestowed on you;

Your wishes come true;

Good health, wealth, and prosperity is achieved, too;

May you be joyful and happy in the auspicious New Year.

“มนุษยสังคมสาร” เดินทางมาถึงฉบับส่งท้ายของปี พ.ศ. 2564 (กันยายน-ธันวาคม) แล้ว โดยตลอดเวลาที่ผ่านมามีแต่
ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (ศูนย์ TCI) ได้ปรับ “มนุษยสังคมสาร” และวารสารอื่น ๆ อีกราว 200 กว่าปก ให้อยู่ในวารสาร
กลุ่มที่ 2 ในปี พ.ศ. 2563 เป็นต้นมา ทาง “มนุษยสังคมสาร” ก็ได้มีการปรับเปลี่ยนหลายอย่างเพื่อให้วารสารมีคุณภาพทาง
วิชาการมากขึ้นและให้เป็นที่น่าเชื่อถือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตั้งแต่ฉบับที่ 3 ปีที่ 18 (กันยายน-ธันวาคม) ทาง
วารสารได้กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ส่งบทความมาตีพิมพ์เผยแพร่ใน “มนุษยสังคมสาร” จะต้องส่งผลการคัดลอกหรือลอกเลียน
ผลงาน (Plagiarism) ด้วยโปรแกรมอักษราวิสุทธิ โดยร้อยละของดัชนีความซ้ำซ้อนของบทความต้องไม่เกินร้อยละ 15 ในฉบับที่
2 ของปีที่ 19 (พฤษภาคม-สิงหาคม) ก็มีการปรับเปลี่ยนในเรื่องจำนวนของผู้ทรงคุณวุฒิ (peer reviewer) ที่พิจารณาบทความ
จากจำนวน 2 คน เป็นจำนวน 3 คน นอกจากนั้น ยังมีการปรับประเด็นข้อความจริยธรรมการตีพิมพ์ (Publication Ethics) ให้มี
ความชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น และมีการเพิ่มแผนภูมิขั้นตอน (Flowchart) การตีพิมพ์บทความในมนุษยสังคมสารเพื่อให้
เห็นขั้นตอนของการส่งบทความอย่างเป็นระบบ เป็นต้น

ในรอบปี พ.ศ. 2564 ตั้งแต่ฉบับที่ 1 ถึงฉบับที่ 3 มีบทความได้รับพิจารณาให้ตีพิมพ์ จำนวน 36 บทความ โดยฉบับที่ 1
มีจำนวน 12 บทความ ฉบับที่ 2 มีจำนวน 13 บทความ และ ฉบับที่ 3 นี้ มีจำนวน 11 บทความ ทุกบทความมีเนื้อหาอยู่ในกรอบ
ของมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบการคัดลอกผลงาน (plagiarism) ด้วยโปรแกรมอักษรา
วิสุทธิ โดยมีค่าเฉลี่ยของดัชนีความซ้ำซ้อนอยู่ระหว่างร้อยละ 0-11 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่เกินร้อยละ 15 ของความซ้ำซ้อน อีกทั้งได้
ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก (double-blind peer review) ตามมาตรฐานวิชาการ

“มนุษยสังคมสาร” ฉบับนี้ได้นำเสนอภาพลักษณ์ที่สะท้อนถึงพิพิธภัณฑ์ในยุคประวัติศาสตร์ จากบทความชื่อ “พลวัตและ
บทบาทหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ 3,000ปี วัดป่าพระสวาย ชุมชนสายตรี 7” ซึ่งทางกองบรรณาธิการได้ขอ
อนุญาตจากผู้มีหน้าที่บทความแล้ว

กองบรรณาธิการ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาบทความ (peer reviewer) และผู้เขียนบทความ (author)
จากมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงทุกส่วนฝ่ายที่ให้การสนับสนุนส่งเสริม “มนุษยสังคมสาร”
ด้วยดีตลอด ทางกองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่านักวิจัยและนักวิชาการจะให้ความไว้วางใจด้วยการส่งบทความไปร่วม
เผยแพร่ใน “มนุษยสังคมสาร” ในฉบับต่อ ๆ ไป

รองศาสตราจารย์ ดร.อัครพนท์ เนื้อไม้หอม

บรรณาธิการ

สารบัญ

ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) 2564

ISSN 2673-0243

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หน้า

พลวัตและบทบาทหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสบาย ชุมชนสายตรี 7 Dynamics and function of prehistoric museum of 3000 years of Wat Pa Phra Sabai Sai Tri Community 7 สินทรัพย์ ยืนยาว / จิรายุทธ ประเสริฐศรี Sinsup Yuenyaw / Jirayut Praseartsri	1
แนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุของบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี Career Development Guidelines for the Elderly of Nongbo Village, Tambon Nongbo, Mueang Ubon Ratchathani District, Ubon Ratchathani Province พายุ นาวาคูระ Payu Nawakura	21
The Community Development according to the Principle of the Sufficiency Economy Philosophy of Ban Dongbang Sutthipong Sutthilukumunikul	43

สารบัญ

ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) 2564

ISSN 2673-0243

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หน้า

การตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์
ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์

57

The Decision to Elect the President of Nakhon Sawan Provincial

Administrative Organization by Voters in Nakhon Sawan Province

กิตติพัฒน์ กองมะกล้า

Kittiphat Kongmagum

Consumer Demands as Guidelines for Career Enhancement and
Value-added Products from Waste Vinyl of Communities
in Pathum Thani Province

81

Rath Chombhuphan / Chanakarn Ruangnarong

ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อผังพื้นที่ภายในพื้นที่ให้บริการ
การแพทย์แผนไทย ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล: กรณีศึกษาในเขต
พื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี

107

Satisfaction of the Elderly with Layout Planning in Thai Traditional

Medicine Service in Tambon Health Promoting Hospital: A Case Study

in Suphanburi Province

เหมือนฝัน สุขมนต์

Meonfun Sukmon

สารบัญ

ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) 2564

ISSN 2673-0243

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หน้า

ความต้องการพัฒนาตนเองของครูดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดบุรีรัมย์

123

The Self-Improvement Needs of Music Teachers in Secondary Schools
in Buriram Province

วรรณะ ศาลางาม / ธิติ ปัญญาอินทร์ / ธนพล ตีรชาติ

Wanna Salangam / Thiti Panya-in / Thanapon Teerachat

รูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียงตามมาตรฐานสากล

145

Creation of a Model for Being International Standard Chorus

วรินทร์ทิพย์ วรวิศัทรารณ

Warinthip Worawisattawan

การใช้ Google Classroom กับการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์

161

Using Google Classroom via Class Management Participation
for Learning Achievement of Vector Graphics

ธนพล รมฤทธิ / ชินานาง สวัสดิ์รัมย์

Tanapon Ramrit / Chinanang Sawadram

สารบัญ

ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) 2564

ISSN 2673-0243

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หน้า

Task-Based Language Teaching from the University Teachers'

179

Perspectives: Myanmar Context

Ni Ni Hlaing

Structures of Spoken Academic Clusters in Ted Talks

207

Waridtha Rattanawaropas / Panupan Panthong

พลวัตและบทบาทหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสบาย ชุมชนสายตรี 7

Dynamics and function of prehistoric museum of 3000 years of Wat Pa Phra Sabai Sai Tri Community 7

สินทรัพย์ ยืนยาว¹ / จิรายุทธ ประเสริฐศรี²

Sinsup Yuenyaw / Jirayut Prasertsri

¹สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Thai Language Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University

²สาขาวิชาศิลปประดิษฐ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Digital Arts Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University

Received: December 5, 2021

Revised: December 17, 2021

Accepted: December 18, 2021

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พลวัตและบทบาทหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสบาย โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ รวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ด้วยการสัมภาษณ์รายบุคคลและแบบรวมหมู่ วิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาวิเคราะห์ตามแนวคิดพลวัตและบทบาทหน้าที่นิยม ผลการวิจัยพบว่า พิพิธภัณฑ์มีพลวัตเชิงกายภาพและจิตใจ พลวัตเชิงกายภาพคือการปรับปรุงพัฒนาสถานที่และการบริหารงาน และพลวัตด้านจิตใจคือการเชื่อมโยงพิพิธภัณฑ์เข้ากับความสำเร็จเรื่องศิลปกรรม เกิดเป็นประเพณีประจำชุมชน ด้านบทบาทหน้าที่ พบว่า พิพิธภัณฑ์มีบทบาทสำคัญ คือ 1) กำหนดกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติต่อโบราณวัตถุของชุมชน 2) ช่วยขัดเกลาจิตใจของคนในชุมชน

3) ช่วยอบรมด้านความเชื่อและพิธีกรรม และ 4) เป็นแหล่งเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

คำสำคัญ: พลวัต, บทบาทหน้าที่นิยม, พิพิธภัณฑ, สายศรี 7

Abstract

This article aimed to analyze the dynamics and function of 3,000 - year prehistoric museum of Wat Pa Phra Sabai by using Qualitative research method. The data were collected from the key informants by individual and group interviews, and descriptive analysis was also made by applying the concept of dynamics and functionalism.

The results of social dynamics research found that the museum consists of physical and mental dynamics. Physical dynamics is a development of the site and administration improvement, and mental dynamics is a connection between museums and beliefs of the ancestor spirits as a community tradition. Regarding the roles, it was found that the important roles of museum were 1) defining regulations to conduct the community ancient objects, 2) instructing people mind shaping in the community, 3) training about beliefs and ritual, and 4) serving as a local history learning resource.

Keywords: dynamics, functionalism, museum, Ban Sai Tri 7

บทนำ

พิพิธภัณฑยุคก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปีวัดป่าพระสาบาย ตั้งอยู่ชุมชนสายศรี 7 หมู่ที่ 4 เทศบาลตำบลบึงเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ เริ่มพัฒนาด้วยการ

ริเริ่มของพระชนก ชาติปัญญาและชาวชุมชนสายตริ 7 ในปี พ.ศ. 2540 พิพิธภัณฑ์ยุคก่อนประวัติศาสตร์จึงเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่สำคัญและเป็นแหล่งมรดกที่ทรงคุณค่าอันน่าภาคภูมิใจของคนในชุมชน ในอดีตพิพิธภัณฑ์ดังกล่าวได้รับรองบุคคลสำคัญของรัฐบาลในยุคนั้น ราวปี พ.ศ. 2542-2543 รวมถึงสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ได้เสด็จพระราชดำเนิน ณ พิพิธภัณฑ์นี้ด้วย

อย่างไรก็ตาม แม้ในอดีตพิพิธภัณฑ์จะได้ใช้ต้อนรับบุคคลสำคัญของประเทศก็ตาม แต่การรับรู้ถึงการมีอยู่ของพิพิธภัณฑ์กลับไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายเมื่อเทียบกับพิพิธภัณฑ์ทางประวัติศาสตร์ที่รวบรวมโบราณวัตถุอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน คือมีอายุราว 1,500 - 3,000 ปี (Archaeological Section, 2004: 98-99) อย่างพิพิธภัณฑ์บ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพิพิธภัณฑ์บ้านเชียงได้รับการจัดตั้งและพัฒนาภายใต้การสนับสนุนจากภาครัฐ ขณะที่พิพิธภัณฑ์แห่งนี้เกิดจากแรงศรัทธาของประชาชนในชุมชน

จากการสังเกตพบว่าพิพิธภัณฑ์ในปัจจุบันเริ่มเสื่อมโทรมตามกาลเวลานับตั้งแต่มีการก่อสร้าง จึงสมควรที่จะได้รับการรักษาและฟื้นฟูพิพิธภัณฑ์ให้เป็นสมบัติทางโบราณคดี รวมถึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญอีกแห่งหนึ่ง จากการศึกษาข้อมูลพบว่าพิพิธภัณฑ์ขาดการรวบรวมข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษร และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้พิพิธภัณฑ์แห่งนี้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวและผู้ที่สนใจศึกษาด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี ผู้วิจัยจึงได้ร่วมกับชุมชนและเทศบาลตำบลบึงเจริญในการขับเคลื่อนการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ดังกล่าว โดยการวิจัยปีที่ 1 เป็นการดำเนินการในส่วนรวบรวมข้อมูลเรื่องราวเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ จากที่เป็นเรื่องเล่าชาวบ้าน เพื่อนำมาสู่การสังเคราะห์ข้อมูลให้เป็นชุดความรู้ที่สมบูรณ์ และสามารถใช้ข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาเป็นสื่อภาพยนตร์แนะนำประวัติศาสตร์ความเป็นมาให้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป เพราะสามารถเผยแพร่ในสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น และมีเป้าหมายให้ภาพยนตร์ดังกล่าวเป็นแหล่งเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชุมชนซึ่งเป็นทุนทางวัฒนธรรม

ประการหนึ่งของชุมชนที่จะช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจของคนในชุมชน เป็นการเพิ่มความตระหนักรู้เห็นในคุณค่าของพิพิธภัณฑสถานก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและเชื่อมโยงไปสู่คนรุ่นใหม่ ๆ ในสังคมที่จะรับช่วงของการดูแลรักษาและภาคภูมิใจในมรดกอันล้ำค่าของชุมชนต่อไป

ด้วยความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจเรื่อง “การประยุกต์ใช้เรื่องเล่าพื้นบ้านในการสร้างคุณค่าทางสังคม ชุมชนสายตรี 7 ตำบลบึงเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์” เพื่อเผยแพร่ความเป็นมาและบทบาทหน้าที่ของพิพิธภัณฑสถานในการขับเคลื่อนกิจกรรมของชุมชน และนำไปต่อยอดพัฒนาเป็นภาพยนตร์ประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑสถาน เป็นสื่อที่จะสร้างสำนึกของคนในชุมชนได้เกิดความภาคภูมิใจ เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์โบราณวัตถุและสืบสานการดำเนินงานของพิพิธภัณฑสถานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์พลวัตทางสังคมและบทบาทหน้าที่ของพิพิธภัณฑสถานยุคก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสบาย ตำบลบึงเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอสังเขปเนื้อหา 2 ประเด็น คือ แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดหลักในการวิเคราะห์ข้อมูล 2 แนวคิด ประกอบด้วย แนวคิดพลวัต (Dynamics) ของ Kaewthongmee (2018: 7) และแนวคิดบทบาทหน้าที่นิยม (Functionalism) ของ Nathalang (2005: 319) ซึ่งแนวคิดดังกล่าวจะเห็นความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและพิพิธภัณฑสถานสะท้อนคุณค่าและความภาคภูมิใจใน

พิพธิภักข์ของชุมชน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดทางคติชนวิทยามาประกอบการอธิบายความในประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้การอธิบายมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.1 แนวคิดพลวัต

Kaewthongmee (2018: 7) พลวัต หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงไม่หยุดนิ่ง มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลาในสังคมระดับครอบครัว ชุมชน และสังคมใหญ่ทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจำแนกเป็น 2 ลักษณะ (Phongsaphit, 2004: 25-31) คือ “1) ขนบธรรมเนียมประเพณีและความเชื่อในรูปของข้อตกลงอย่างไม่เป็นทางการในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม โดยอาศัยความเชื่อต่าง ๆ เป็นเครื่องมือ และ 2) สิ่งประดิษฐ์และสถาปัตยกรรมวัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมเป็นความสมดุลทางใจและวัตถุ” พิพธิภักข์เป็นสถานที่ที่ชุมชนสร้างขึ้นผ่านการเชื่อมโยงวัฒนธรรมประเพณีและความเชื่อให้เป็นศูนย์กลางบางประการตามหน้าที่ในสังคม ด้วยเป้าหมายจะให้เป็นเครื่องมือสร้างความรักความสามัคคีและความสงบสุขของคนในชุมชน เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังที่ National Economic and Social Development Council (2005: 12-17) กล่าวว่า “พลวัตทางสังคมและวัฒนธรรม คือพลังที่มีอยู่ในชุมชนและสังคม ซึ่งเกิดจากการรวมกลุ่มของคนเพื่อที่จะอยู่ร่วมกันทำงานร่วมกันบนพื้นฐานความไว้นับถือใจกัน ทำให้เกิดเป็นพลังของคนในชุมชนในการจัดระเบียบทางสังคม”

Chueaphram (2013: 133) กล่าวว่า พลวัตเป็นการปรับเปลี่ยนไปตามภาวะปกติในการดำเนินชีวิตทั้งภายในและภายนอกของชุมชน สะท้อนธรรมชาติของสรรพสิ่งที่ต้องแปรเปลี่ยนไปตามเวลา ตามการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ฉะนั้นพลวัตจึงเป็นการปรับเปลี่ยนสังคมและวัฒนธรรมไปสู่เป้าหมายของสังคมที่ดำรงในอุดมคติ และเกิดความสงบร่มเย็นของชุมชนตามกาลเปลี่ยนแปลงของสังคม

1.2 แนวคิดบทบาทหน้าที่นิยม

บทบาทหน้าที่นิยม (Functionalism) มุ่งตั้งคำถามข้อมูลทาง คติชนวิทยาอันเป็นข้อมูลทางวัฒนธรรมว่ามีบทบาทหน้าที่อย่างไรในสังคม โดยหลักการ

สำคัญตั้งอยู่บนฐานความคิดที่ว่าสรรพสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นย่อมเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อสังคมและวัฒนธรรม ด้วยเหตุผลบางประการในการขับเคลื่อนสังคมให้เกิดสันติสุข ดังที่ Nathalang (2005: 317-318) และ Anantasan (2000: 277) สรุปได้ว่า “บทบาทหน้าที่ของวัฒนธรรมต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ตอบสนองความต้องการทางจิตใจและสังคมทำให้สังคมดำรงอยู่ได้ ขนบธรรมเนียมทุกแบบ วัตถุทุกชนิด ความคิด และความเชื่อล้วนตอบสนองหน้าที่บางอย่างที่จำเป็นต่อชีวิต” ความเห็นของนักวิชาการข้างต้นสะท้อนถึงหน้าที่ของวัฒนธรรมต่อชีวิตและสังคมอย่างไม่สามารถปฏิเสธได้

Nathalang (2005: 319) ได้นำเสนอแนวทางการศึกษาบทบาทหน้าที่ของข้อมูลทางคติชนวิทยาเพื่อเป็นกรอบกว้าง ๆ ในการศึกษาเชิงหน้าที่ไว้ 4 ประการ คือ “1) เป็นทางออกของความขัดแย้งและกฎเกณฑ์ทางสังคม 2) การให้การศึกษาระดับประถมศึกษาของชนในสังคม 3) การถ่ายทอดความเชื่อและพิธีกรรม และ 4) การสร้างเอกลักษณ์และประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น” ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสามารถประยุกต์ไปสู่การอธิบายบทบาทหน้าที่ของพิธีกรรมต่อชุมชนสายตริ 7 เพราะแนวคิดบทบาทหน้าที่นิยมสามารถนำไปใช้ในการศึกษาวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุได้เช่นเดียวกับวรรณกรรม รวมถึงการศึกษาสิ่งก่อสร้าง เครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตรกรรม การกลั่นกรองและวัฒนธรรมวัตถุประเภทอื่น ๆ (Anantasan, 2010: 372)

บทบาทหน้าที่นิยมจึงเป็นแนวคิดที่มองสรรพสิ่งที่มิได้อยู่ในสังคมว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อหน้าที่บางประการ อันจะก่อให้เกิดความเข้มแข็งทางจิตใจและสังคม อันจะนำไปสู่ความมั่นคงของสังคม

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทบทวนเพื่อให้เห็นแนวคิด ความสำคัญและวิธีดำเนินการวิจัยในประเด็นสำคัญ 2 ประเด็น คืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพลวัตทางสังคม และงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ ดังนี้

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพลวัต

มีงานวิจัยที่ศึกษาพลวัตจากข้อมูลศิลาประเภทต่าง ๆ เช่น Phanthuphan and Tularak (2018) ศึกษาเรื่อง พลวัตและการสร้างสรรค์เรื่องเล่าและประเพณีการบูชาพระธาตุประสิทธิ์ จังหวัดนครพนม พบพลวัต 2 ยุค ได้แก่ 1) ยุคการบูชาดั้งเดิม และ 2) ยุคราชการ ส่วน Aneksuk and Rueangkamnoet (2007) ศึกษาเรื่องพลวัตประเพณีบุญก่าฟ้าของกลุ่มชาติพันธุ์พวนในบริบทการท่องเที่ยวของประเทศไทย พบพลวัต 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านเศรษฐกิจ 3) ด้านสังคมและระบบนิเวศ และ 4) ด้านความหมายของประเพณี และ Methirueangkrai (2016) ศึกษาเรื่องกระบวนการสืบทอดประเพณีทางสังคมของชาวไทยเชื้อสายจีน ชุมชนตลาดบ้านใหม่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่าชาวไทยเชื้อสายจีนมีพลวัตในกระบวนการปฏิบัติและถ่ายทอด คือมีการปฏิบัติที่แตกต่างกันไปในแต่ละรุ่น

จากงานวิจัยพบว่าแนวคิดพลวัตเป็นแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางวัฒนธรรมได้ทุกประเภท ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เช่น ด้านการบริหารจัดการ ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านจิตใจ ความเชื่อ ความหมายและอุดมการณ์

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาบทบาทหน้าที่นิยม

งานวิจัยที่ใช้แนวคิดเรื่องบทบาทหน้าที่นิยม เช่น Chatsoemsak (2015) ศึกษาเรื่อง บทบาทพิพิธภัณฑสถานบ้านวัดม่วงเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนพบว่า มีบทบาทด้านการให้การเรียนรู้ ด้านการสร้างอัตลักษณ์ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว และด้านการพัฒนาชุมชน ส่วน Sansuwan (2019) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการพิพิธภัณฑสถานบ้านประสาธน์ของโรงเรียนชุมชนวัดตะเคียนงาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 พบว่าพิพิธภัณฑสถานมีบทบาทต่อสังคมและวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษาและความสามัคคี

Usamran (2009) ศึกษาเรื่อง บทบาทพิพิธภัณฑสถานในการพัฒนาชุมชน: พหุกรณีศึกษาพิพิธภัณฑสถานบ้าน อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พบ

บทบาทของพิพิธภัณฑ์ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และ Chanthoa (2016) ศึกษาเรื่อง พลวัตของบทบาทหน้าที่ประเพณีแข่งขันเรือยาวในภาคอีสาน พบบทบาทหน้าที่ คือ 1) เป็นกระบอกเสียงสะท้อนวัฒนธรรมอีสาน 2) ให้การศึกษาแก่สมาชิกในชุมชน 3) เป็นแบบแผนพฤติกรรม และ 4) ความบันเทิง

งานวิจัยข้างต้นสะท้อนบทบาทหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์และวัฒนธรรม อันเป็นผลผลิตทางความคิดที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นล้วนแต่มีหน้าที่ในสังคม เช่น ด้านการศึกษา ด้านขัดเกลาสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านจิตใจ เป็นต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อความรู้เกี่ยวกับแนวคิดพลวัตและบทบาทหน้าที่นิยมที่ใช้ในการวิจัย รวมไปถึงการศึกษาแนวทางวิธีการดำเนินการวิจัย
2. ผู้วิจัย ผู้นำชุมชน และคณะกรรมการหมู่บ้าน ร่วมประชุมเพื่อค้นหาผู้ให้ข้อมูลหลัก หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เข้าพบผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อเชิญร่วมให้ข้อมูล
3. กลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลหลักจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้
 - 3.1 กลุ่มผู้นำชุมชน คือ ผู้นำในระบบของรัฐ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลบึงเจริญ ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านสายตรี 7
 - 3.2 กลุ่มผู้นำทางจิตใจ คือ ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในงานพิธีกรรมต่าง ๆ ของชุมชนหรือปราชญ์ชาวบ้าน
 - 3.3 ประชาชนในชุมชนสายตรี 7 ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของพิพิธภัณฑ์ที่มีความสนใจร่วมวิจัยครั้งนี้
4. เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การสัมภาษณ์ (Interview) รายบุคคล คือ การพูดคุยกันระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์แบบจัดเวทีสนทนากลุ่ม (Focused Group) คือ การจัดเวทีร่วมกันทั้ง 3 กลุ่ม

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนิน 2 ระยะ คือ

4.2.1 ระยะสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล การสัมภาษณ์รวมหมู่ผ่านเวทีระดมความคิดเพื่อรวบรวมข้อมูล

4.2.2 ระยะเวลาการตรวจสอบข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมไปวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วนำเสนอขึ้นสู่ชุมชนในรูปแบบของการจัดเวที (Focus Group Interview) เพื่อให้ชุมชนได้ตรวจสอบและเพิ่มเติมข้อมูลให้สมบูรณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ตามแนวคิดพลวัตและแนวคิดบทบาทหน้าที่นิยม และเขียนรายงานผลการวิจัย

ผลการศึกษา

การวิจัยมุ่งวิเคราะห์ข้อมูล 2 ประเด็น คือ พลวัตของพิพิธภัณฑสถานก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสหาย กับ บทบาทหน้าที่ของพิพิธภัณฑสถานที่มีต่อชุมชนสายตริ 7 ในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งจะนำเสนอทีละประเด็นตามลำดับ ดังนี้

1. พลวัตของพิพิธภัณฑสถานก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสหาย

พลวัตเป็นการศึกษาที่มุ่งอธิบายการเปลี่ยนของสังคมและวัฒนธรรมจากการศึกษาพบพลวัตเชิงกายภาพและจิตใจ ดังนี้

1.1 พลวัตเชิงกายภาพ คือ การเปลี่ยนแปลงที่สามารถเห็นเป็นรูปร่าง พบ 2 ประการ คือ การปรับเปลี่ยนด้านอาคารสถานที่จัดเก็บโบราณวัตถุ และการปรับเปลี่ยนด้านการบริหารจัดการพิพิธภัณฑสถาน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาและการคงอยู่ของพิพิธภัณฑสถานก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสหาย ดังนี้

1.1.1 พลวด้านอาคารสถานที่ ในที่นี้หมายถึงรวมถึงตัวอาคาร และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของพิพิธภัณฑ์ พบว่าเป็น “การปรับเปลี่ยนจากไม่มีอาคาร จัดแสดงไปสู่การมีอาคารพิพิธภัณฑ์ที่ถาวร และพัฒนาเป็นอาคารขนาดใหญ่ใน อนาคต” เนื่องจากชุมชนสายศรี 7 เป็นชุมชนอพยพของประชาชนจากจังหวัดต่าง ๆ ใน ภาคอีสานที่ได้รับความเดือดร้อนจากภัยแล้งและความอดอยาก ราวปี พ.ศ. 2509 โดยการนำของนายพัฒน์ ปะยุติ และมีการอพยพเพิ่มเติมภายหลังเรื่อยมา ชุมชนจึงมีความ หลากหลายทางชาติพันธุ์ ประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ไทยอีสาน ไทยเขมร และไทยกวย โดยทำการกสิกรรมเป็นอาชีพหลัก และมีการพบโบราณวัตถุต่าง ๆ เป็นระยะ ชาวบ้าน ต่างเก็บรักษาไว้ที่บ้านเป็นสมบัติของตน บ้างขาย บางกลุ่มไม่ได้ใจเก็บโบราณวัตถุ เหล่านั้นเพราะกลัวจึงปล่อยทิ้งไว้ที่เดิม

ปี พ.ศ. 2540 พระภิกษุธงชัย ชาตะบุญโญ ได้รู้คงจากวัดถ้ำ พระสบาย จังหวัดน่านมาที่ชุมชน และนำชาวบ้านขุดค้น โบราณวัตถุตามนิมิตพร้อมนำ โบราณวัตถุที่ขุดเก็บรักษาไว้ที่กุฏิ และพัฒนาเป็นวัดให้ชื่อว่า “วัดป่าพระสบาย” ตาม ชื่อวัดเดิมที่เคยจำพรรษา เมื่อโบราณวัตถุมีจำนวนมากขึ้นจึงจัดทำอาคารเพื่อเก็บรักษา โบราณวัตถุร่วมกับชุมชน มีการทำหนังสือขอรับการสนับสนุนงบประมาณจาก องค์การยูนิเซฟ (UNICEF) ผ่านธนาคารออมสิน ได้อาคาร 1 หลัง

ปี พ.ศ. 2542 ได้แจ้งสำนักศิลปากรที่ 10 นครราชสีมา ให้ ทราบและทำการสำรวจ ขุดค้น โบราณวัตถุพบเป็นจำนวนมาก ชุมชนจึงขออนุญาตกรม ศิลปากรตามระเบียบการขอโบราณวัตถุไว้จัดแสดงนอกสถานที่ และเกิดเป็น พิพิธภัณฑ์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสบาย พิพิธภัณฑ์ทำให้คนใน ชุมชนเริ่มเห็นคุณค่าจึงได้นำโบราณวัตถุที่ตนเก็บรักษามอบให้พิพิธภัณฑ์ใช้จัดแสดง

เนื่องจากขุดพบโบราณวัตถุจำนวนมาก และการบริจาคของ คนในชุมชน เทศบาลตำบลบึงเจริญเข้ามาดำเนินการเรื่องที่ดินของวัด อันเป็นที่ตั้งของ พิพิธภัณฑ์ให้ชอบด้วยกฎหมาย และสนับสนุนอาคารพิพิธภัณฑ์ขนาดเล็กเพิ่มเติม จำนวน 6 หลัง และในปี พ.ศ. 2563 ที่ได้ร่วมงานวิจัยครั้งนี้ เทศบาลตำบลบึงเจริญ

ได้รับข้อเสนอของชุมชนจากเวทีวิจัยไปพัฒนาแบบอาคารพิพิธภัณฑ์หลังใหม่มูลค่า 30 ล้านบาท และอยู่ระหว่างนำเสนอขอรับงบประมาณจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จะเห็นได้ว่าจุดเริ่มต้นของพิพิธภัณฑ์เกิดจากการเก็บรักษาโบราณวัตถุของแต่ละครอบครัว เมื่อมีการขุดค้นโบราณวัตถุร่วมกันทำให้สถานที่เก็บโบราณวัตถุเปลี่ยนเป็นส่วนรวม สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงจากการครอบครองส่วนตัวสู่ส่วนรวม และการร่วมแรงร่วมใจก่อสร้างอาคารเก็บรักษาโบราณวัตถุ กระทั่งได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในเวลาต่อมา การขับเคลื่อนพิพิธภัณฑ์ในเชิงกายภาพเป็นการผลักดันจากข้างล่างขึ้นข้างบน กล่าวคือ จากชาวบ้านไปสู่หน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจและสถานะที่สูงกว่ากลายเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบพิพิธภัณฑ์แห่งนี้

1.1.2 พลวัตด้านการบริหารจัดการ คือ การดำเนินงานของพิพิธภัณฑ์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสวาย ตั้งแต่เริ่มต้นถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนอย่างเห็นได้ชัดเป็น 3 ช่วงเวลา

ช่วงเริ่มก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ การบริหารจัดการเป็นส่วนหนึ่งของวัดป่าพระสวาย โดยพระธรรมาจารย์ และชุมชน ที่ได้ร่วมแรงใจกันสร้างอาคารเพื่อเก็บรักษาโบราณวัตถุ และช่วยกันในการระดมทุนจากหน่วยงาน ไม่มีภาครัฐเข้ามาเกี่ยวข้อง ช่วงนี้ชุมชนและวัดป่าพระสวายเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน

ช่วงพิพิธภัณฑ์ เป็นช่วงกรมศิลปากรมาขุดค้นโบราณวัตถุและขึ้นทะเบียน เทศบาลตำบลบึงเจริญจึงดำเนินการเรื่องที่ดินของวัดป่าพระสวายให้ชอบด้วยกฎหมาย การดูแลและการบริหารงานจึงถ่ายโอนไปที่เทศบาลตำบลบึงเจริญ การเข้ามาของภาครัฐจึงเปลี่ยนความคิดคนในชุมชน มองว่าเป็นอำนาจของภาครัฐในการจัดการ แม้เทศบาลตำบลบึงเจริญจะพยายามสร้างการมีส่วนร่วมแต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ

ช่วงการวิจัย การจัดเวทีวิจัยที่มีครบ 3 ส่วน เทศบาล ชุมชน และผู้วิจัยจึงเกิดการมีส่วนร่วม เพราะเน้นให้ชุมชนได้แสดงความเห็นเป็นสำคัญ ทำให้

ประชาชนเริ่มกลับมาจับทาบและมีส่วนร่วมในการเสนอแผนงานต่อเทศบาล และพร้อมจะขับเคลื่อนการบริหารงานของพิพิธภัณฑฯ ไปสู่การท่องเที่ยวในอนาคต

1.2 พลวัตด้านจิตใจ คือ การปรับเปลี่ยนพื้นที่ทางกายภาพสู่การเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์อันเชื่อมโยงพิพิธภัณฑฯ เข้ากับความเชื่อเรื่องผีบรรพบุรุษเกิดเป็นประเพณีประจำชุมชนที่สร้างความเข้มแข็งทางจิตใจ ความเสียสละและความสามัคคีของคนในชุมชน

หลังการพัฒนาพิพิธภัณฑฯ ในเชิงกายภาพประชาชนเริ่มพบเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับวิญญาณบ่อยครั้ง เกิดเป็นเรื่องเล่าต่าง ๆ เรื่องเล่าเหล่านี้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างพื้นที่ทางจิตใจหรือนามธรรมให้เกิดขึ้น เป็นเครื่องยืนยันถึงพลวัตที่เปลี่ยนไปจากรูปธรรมสู่นามธรรม ผ่านความเชื่อเรื่องผีบรรพบุรุษ การจะขจัดความไม่สบายใจ ชุมชนจึงได้จัดประชาคมและมีข้อสรุปในการจะจัดพิธีทำบุญกระตุก 3,000 ปี ขึ้นเป็นประจำทุกปี ปรากฏว่าเรื่องที่แปลกก็พลันหายจากชุมชน

ประเพณีจึงเป็นพื้นที่ทางใจที่เป็นรูปธรรมอย่างหนึ่งอันเป็นแรงผลักดันที่เกิดจากการสร้างอาคารพิพิธภัณฑฯ เพราะชุมชนตั้งอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวตั้งแต่ พ.ศ. 2509 เมื่อมีการขุดรวบรวมโบราณวัตถุราวปี พ.ศ. 2540 – 2542 มีเหตุการณ์แปลก ๆ เกิดขึ้น ชาวบ้านล้วนเชื่อว่าเป็นเรื่องวิญญาณที่เกิดจากการนำเอาโบราณวัตถุมาเก็บรวบรวมไว้ในที่แห่งนี้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1: ชาวบ้านชุมชนสายตริ 7 เล่าเรื่องผีที่พิพิธภัณฑฯ ยุคก่อนประวัติศาสตร์
ที่มา: สันทรัพย์ ยืนยาว

เรื่องเล่าที่ผ่านมาประสบการณ์ตรงของคนในชุมชน เป็นพลวัตทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงจากพื้นที่ทางกายภาพคือพิพิธภัณฑ์ เชื่อมโยงไปสู่ความเชื่อเรื่องผี เพื่อสร้างพื้นที่ทางจิตใจด้วยการจัดประเพณีประจำชุมชน

การศึกษาพลวัตของพิพิธภัณฑ์พบการเปลี่ยนแปลงใน 2 มิติสำคัญ คือ การเปลี่ยนแปลงในเชิงกายภาพ ที่หมายถึงอาคารสิ่งปลูกสร้าง สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ส่วนพลวัตด้านจิตใจ ได้ปรับเปลี่ยนพลวัตเชิงกายภาพไปสู่พื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ด้วยการ เชื่อมโยงกับความเชื่อเรื่องผี และพัฒนาเป็นประเพณีทำบุญกระดูก 3,000 ปี

2. บทบาทหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์

บทบาทหน้าที่นิยมเป็นแนวคิดที่มองวัฒนธรรมล้วนมีหน้าที่ในสังคม จากการศึกษาบทบาทหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสาบาย พบว่ามีบทบาทหน้าที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้

2.1 บทบาทหน้าที่ในการกำหนดกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติต่อโบราณวัตถุของชุมชน

พิพิธภัณฑ์มีส่วนสำคัญในการเป็นเครื่องมือในการสร้างแนวปฏิบัติที่ดีต่อโบราณวัตถุของคนในชุมชน กล่าวคือ เมื่อมีพิพิธภัณฑ์เกิดขึ้นในชุมชน ประชาชนได้ให้ความหมายใหม่กับโบราณวัตถุว่าเป็นสมบัติส่วนรวมของชุมชน ความคิดดังกล่าวส่งผลให้ประชาชนที่เก็บรักษาโบราณวัตถุไว้ได้นำมามอบให้แก่พิพิธภัณฑ์ เพื่อเก็บรักษาและจัดแสดงเป็นสาธารณะสมบัติของชุมชน

ความเชื่อผ่านเรื่องเล่าและปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติ คนในชุมชนจึงเชื่อว่าบรรพบุรุษบันดาลให้ตนได้เข้ามาอาศัยในบริเวณดังกล่าวเพื่อรักษาโบราณวัตถุเหล่านั้นสืบไป ผู้เคยขายโบราณวัตถุก็หยุดพฤติกรรมดังกล่าว พร้อมกับตระหนักถึงคุณค่าและประโยชน์ของโบราณวัตถุต่อชุมชน ประกอบกับข้อมูลที่ได้รับจากกรมศิลปากรในปี พ.ศ. 2542 ว่าโบราณวัตถุที่พบในชุมชนมีอายุราว 1,500 – 2,500 ปี เช่น ที่บ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี และสันนิษฐานว่ายังมีโบราณวัตถุอีกจำนวนมากที่อยู่ใต้พื้นดินบริเวณชุมชน อาจสรุปได้ว่าสามารถขุดพบโบราณวัตถุโดยทั่วไป ชุมชน

จึงตกลงใจจะไม่ขุดโบราณวัตถุ และหากมีการพบโบราณวัตถุในระหว่างการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ให้นำโบราณวัตถุดังกล่าวเก็บรักษาที่พิพิธภัณฑ

จากพฤติกรรมดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าพิพิธภัณฑมีส่วนสำคัญในการเปลี่ยนความคิดของคนในชุมชนต่อโบราณวัตถุ จากสมบัติส่วนตัวเป็นสมบัติของชุมชนที่ต้องช่วยกันดูแลรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑ และถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดถึงปัจจุบัน

2.2 บทบาทหน้าที่ในการช่วยขัดเกลาคติใจของคนในชุมชน

ความงามทางจิตใจเป็นสิ่งสำคัญในการธำรงสังคมให้เป็นปกติสุข ชุมชนสายตรี 7 ได้ใช้พิพิธภัณฑเป็นหนึ่งในเครื่องมือขัดเกลาทักษะจิตใจคนในชุมชน 2 ประการ คือ ความเสียสละ และความสามัคคีของคนในชุมชน

การที่ประชาชนเปลี่ยนความคิดว่าโบราณวัตถุเป็นของส่วนรวม มิใช่ของส่วนตัว จึงนำมามอบแก่พิพิธภัณฑ ยังปฏิบัติเช่นนี้เรื่อยมาเมื่อมีการพบโบราณวัตถุ เป็นการสละของที่เป็นของตนเพื่อส่วนรวม รวมถึงการสร้างอาคารพิพิธภัณฑที่ต้องใช้งบประมาณและแรงงาน คนในชุมชนร่วมกันบริจาคปัจจัย ช่วยกันจัดหา และเป็นแรงงานในการก่อสร้างอาคารเก็บรักษาโบราณวัตถุ สะท้อนถึงความเสียสละและความสามัคคีของคนในชุมชนกับความคาดหวังของชุมชนที่จะมีพิพิธภัณฑ รวมถึงการไม่ขุดโบราณวัตถุ การนำโบราณวัตถุมาเก็บรักษาที่พิพิธภัณฑ เป็นการขจัดความโลภ พิพิธภัณฑจึงมีส่วนช่วยขัดเกลาคติใจของคน

นอกจากนี้ ชุมชนสายตรี 7 ได้จัดงานประเพณีประจำปีของชุมชน เพื่อให้ประชาชนได้ร่วมแรงร่วมใจกันในการขับเคลื่อนกิจกรรมของชุมชน ซึ่งงานบุญนี้ถือเป็นงานของชุมชน ทุกคนจะช่วยเตรียมงานบุญประเพณีล่วงหน้าร่วมเดือน ความสามัคคีจึงเป็นพลังสำคัญของประเพณีประจำปีของชุมชน อันสืบเนื่องมาจากพิพิธภัณฑ

2.3 บทบาทหน้าที่ให้การอบรมด้านความเชื่อและพิธีกรรม

ประเพณีทำบุญกระดูก 3,000 ปีที่เกิดขึ้น จะเป็นประเพณีประจำปีของชุมชนได้ ต้องผ่านการยอมรับจากคนในสังคม ดังที่ Chitchinakun (2002: 33) กล่าวว่า

“การยอมรับนับถือ หรือเกิดการยึดมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้จิตใจ เกิดความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย และมั่นคงในชีวิต แม้ว่าสิ่งนั้นจะมีเหตุผลเพียงพอสต่อการยอมรับหรือไม่ก็ตาม เมื่อเกิดการยอมรับในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว จะมีการแสดงออกทั้งทางกาย และใจ การยอมรับนับถือนี้ เรียกว่า ความเชื่อ” อคารพิพิธภักดิ์ จึงเป็นพื้นที่ทางกายภาพและมีประเพณีทำบุญกระดุกเป็นพื้นที่ทางจิตใจ

ประเพณีการทำบุญกระดุก 3,000 ปี เริ่มต้นในปี พ.ศ. 2542 หลังจากก่อตั้งเป็นพิพิธภักดิ์ เพราะเหตุว่าประชาชนพบเหตุการณ์แปลก ๆ ที่พิพิธภักดิ์ บ่อยครั้งเกี่ยวกับวิญญาณ และเชื่อว่าเป็นวิญญาณที่เฝ้าโบราณวัตถุเหล่านี้ และเป็นบรรพบุรุษของคนที่บันดาลให้ตนได้อพยพมาอาศัยบริเวณแห่งนี้ จึงมีการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับบรรพบุรุษ และเพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้คนในชุมชนที่พบเหตุการณ์ที่น่ากลัวเหล่านั้น

ประเพณีทำบุญกระดุก 3,000 ปี จะจัดช่วงเดือนมีนาคมของทุกปี โดยกิจกรรมใช้เวลา 2 วัน 1 คืน เน้นการแสดงพระธรรมเทศนา และการเจริญพระพุทธมนต์ การทำบุญ การบริจาคทาน การเสี่ยงโชค เพื่อความเป็นสิริมงคลของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้หากพิจารณารูปแบบของกิจกรรมพบว่า เป็นการนำประเพณีที่มีอยู่เดิมมาปรับเปลี่ยนรูปแบบใหม่ วิธีการขั้นตอนใหม่ เพื่อจุดมุ่งหมายใหม่ กล่าวคือ ใช้ประเพณีเพื่อสร้างความรักความสามัคคีของคนในชุมชน และเพื่อการระดมทุนผ่านการทำบุญรูปแบบต่าง ๆ ทำให้มีผู้คนนอกชุมชนมาร่วมบุญจำนวนมาก มีการเปลี่ยนสถานที่จัดกิจกรรมจากบ้านผู้วัดและพิพิธภักดิ์ เป้าหมายของประเพณีบุญกระดุกจึงไม่ใช่การอุทิศส่วนกุศลเพียงประการเดียว ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของประเพณีเช่นนี้ เรียกว่าประเพณีประดิษฐ์ ตามที่ Hongswan (2017: 25) กล่าวว่า “ประเพณีประดิษฐ์มาจากภาษาอังกฤษ Invention of Tradition เป็นการนำเอาเรื่องราวในอดีต ซึ่งหมายถึงข้อมูลประเพณี วัฒนธรรมมาใช้ในบริบททางสังคมปัจจุบัน” ประเพณีทำบุญกระดุกจึงต่างจากประเพณีเดิม โดยการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว การทำบุญบริจาคทาน

ประเพณีทำบุญกระดูก 3,000 ปี เกิดขึ้นจากพิธีกรรมที่ผูกโยงความเชื่อเรื่องผีอันเป็นความเชื่อดั้งเดิมของชุมชนสายตริ 7 ความเชื่อดังกล่าวจึงเป็นความเชื่อที่มีพลังต่อความคิด และความร่วมมือของคนในชุมชน ประชาชนในชุมชนเข้าร่วมและเรียนรู้กิจกรรมที่จัดขึ้น พิธีกรรมจึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญในแง่ของการเป็นเครื่องมือให้ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อและประเพณี ผ่านการเทศนา การบอกเล่า การปฏิบัติและการเข้าร่วมกิจกรรมอันเป็นการเรียนรู้ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ

2.4 บทบาทหน้าที่ในการเป็นแหล่งเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

พิธีกรรมซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว หรือให้การศึกษาเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ฉะนั้นโดยหน้าที่หลักของพิธีกรรมจึงมีความสำคัญในฐานะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความรู้ให้ศึกษา

จากการสำรวจพิธีกรรมในประเทศไทยของศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร พบว่า มีพิธีกรรมด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น 223 แห่ง ด้านโบราณคดี 119 แห่ง ด้านเครื่องปั้นดินเผา 55 แห่ง และด้านวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น 634 แห่ง (Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre, 2021) สะท้อนให้เห็นว่าพิธีกรรมมีความสำคัญต่อสังคม

บทบาทของพิธีกรรมจึงเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ โดยเฉพาะประวัติศาสตร์ ดัง Khumraksa and Monphanthong (2021: 73) พบว่า “นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาเที่ยวพิธีกรรมเพราะต้องการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ศิลปะวัฒนธรรม ร้อยละ 66.75” สะท้อนให้เห็นว่าการเที่ยวพิธีกรรมเป็นการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรม

พิธีกรรมยุคก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสบายจึงเป็นแหล่งเรียนรู้ประวัติศาสตร์และโบราณคดี โดยเฉพาะกลุ่มที่มาทัศนศึกษาคือ นักเรียน นิสิตนักศึกษาทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ และคนในชุมชนได้เรียนรู้เรื่องราวทาง

ประวัติศาสตร์ โบราณคดี รวมถึงประวัติศาสตร์ของชุมชนตั้งแต่การอพยพมาจากถิ่น
อื่นจนถึงปัจจุบันกว่า 55 ปี

อภิปรายผล

พิพิธภัณฑียุคก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสบาย เกิดขึ้นราวปี
พ.ศ. 2540 เพื่อเก็บรักษาโบราณวัตถุสารานสมบัติของชุมชนให้คงอยู่ชุมชน เป็น
แหล่งท่องเที่ยวเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และ โบราณคดี จากการศึกษาพบว่าพิพิธภัณฑีย
มีพลวัต 2 ประการ คือ พลวัตทางกายภาพ และพลวัตทางจิตใจ สอดคล้องกับ
Phanthuphan and Tularak (2018) ที่พบว่า ประเพณีการบูชาพระธาตุประสิทธิ์ จังหวัด
นครพนมมีพลวัตเป็น 2 ยุค ได้แก่ ยุคการบูชาดั้งเดิมกับยุคปัจจุบัน ยุคเดิมเป็นเพียงการ
บูชาตามประเพณีด้วยดอกไม้ธูปเทียน ยุคปัจจุบันรัฐเข้ามากำหนดแบบแผน รูปแบบ
การจัดงานเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว เกิดการให้ความหมายต่อการบูชาพระธาตุเป็น
แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การปรับเปลี่ยนของขั้นตอนรูปแบบการบูชาและสิ่งของ
ที่ใช้ในการบูชานับเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงกายภาพ และการเปลี่ยนแปลงเพื่อการ
ท่องเที่ยวจัดเป็นการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ

บทบาทหน้าที่ของพิพิธภัณฑีย พบว่าพิพิธภัณฑียไม่ใช่สถานที่ทางกายภาพที่
สร้างขึ้น หากแต่มีการเชื่อมโยงไปสู่พื้นที่ทางด้านความคิดและจิตใจ เป็นสถานที่ที่มีอยู่
เพื่อเป้าหมายของสังคมในการเป็นเครื่องมือทางสังคมที่จะส่งผลต่อความปึกติสุขของ
สังคม การอยู่ร่วมกันอย่างมีระเบียบวินัย การสร้างความรักความสามัคคีปรองดองเพื่อ
สร้างชุมชนที่เข้มแข็ง ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับ Chanthoa (2016) ที่ศึกษาบทบาท
หน้าที่ประเพณีการแข่งขันเรือยาวภาคอีสาน ปรากฏหน้าที่ คือ 1) สะท้อนวัฒนธรรม
อีสาน 2) ให้การศึกษาแก่ชุมชน และ 3) ขอมรับแบบแผนพฤติกรรมของสังคม

แนวคิดเรื่องพลวัตและบทบาทหน้าที่เป็นแนวคิดที่มีความสัมพันธ์กัน
สามารถประยุกต์ใช้ร่วมกันได้ เช่น ประเพณีที่เป็นผลผลิตทางความคิดของคนที่มี
หน้าที่ในการจัดเทศกาลทางจิตใจของมนุษย์ หากเมื่อเวลาเปลี่ยน ประเพณีจำนวน ไม่น้อย

ถูกใช้ในบทบาทหน้าที่ใหม่ จากที่เคยรับใช้ความเข้มแข็งทางจิตใจเป็นสิ่งที่รับใช้
อุดมการณ์การท่องเที่ยวในสังคมที่ผลักดันให้เกิดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

พิพิธภัณฑ์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ 3,000 ปี วัดป่าพระสหายเป็นทุนทาง
วัฒนธรรมที่ควรหาแนวทางในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงพานิชย์เพื่อเพิ่ม
รายได้ให้กับชุมชน ทำให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจในระยะยาว

References

- Anantasan, S. (2000). *A contemporary theory of folkloristics*. Bangkok:
Rakhamhaeng University Press. [in Thai]
- _____. (2010). *Theory of folkloristics*. Bangkok: Rakhamhaeng University
Press. [in Thai]
- Aneksuk, B & Rueangkamnoet, A. (2007). *Dynamics of tradition of Boon Kam Fa of
Phuan ethnic group in the context of Thailand Tourism* (Research
report). Bangkok: National Cultural Commission Office. [in Thai]
- Archeological Section. (2004). *Report on excavation of Ban Bueng Noi, Bueng
Charoen Sub District, Ban Kruat District, Buriram Province*. Nakhon
Ratchasima: The 9th Regional Office of Fine Arts, Nakhon Ratchasima.
[in Thai]
- Chanthoa, R. (2016). Dynamics of function of tradition of long boat in Isan region.
Humanities and Social Science Journal, 33(3), pp. 115 - 134.
[in Thai]

- Chatsoemsak, S. (2015). *A study of function of local museum of Wat Muang as the learning resource of Community* (Master's thesis). Bangkok: Silpakorn University. [in Thai]
- Chueaphram, S. (2013). *Dynamics of local community lifestyle and house in Songkhla lake basin*. Bangkok: Kasetsart University. [in Thai]
- Chitchinakun, K. (2002). *Folkloristics*. Bangkok: Odeon Store. [in Thai]
- Hongsuwan, P. (2017). *Invented tradition in the Isan community in Mae khong Basin*. Khonkean: Khangnanawitthaya. [in Thai]
- Kaewthongmee, P. (2018). *Traditional dynamics of song Ku Bua Mat, Mat Sub-District, Borabue District, Mahasarakham Province* (Master's thesis). Mahasarakham: Mahasarakham University. [in Thai]
- Khumraksa, P. & Monphanthong, P. (2021). A Museum Tourism Behavior of Generation Y Tourists. *Journal of Research and Development Loei Rajabhat University*, 16(55), pp. 70 - 81. [in Thai]
- Methirueangkrai, J. (2016). *A process of inheriting social tradition of Thai Chinese People of Ban Mai Community, Chasueangsoa Province* (Master's thesis). Chonburi: Burapha University. [in Thai]
- Nathalang, S. (2005). *Theory of folkloristics: Method in legend and fable analysis*. Bangkok: Project of Academic Publication of Faculty of Arts, Chulalongkorn University. [in Thai]
- National Economic and Social Development Council. (2005). *Strategic framework of national economic and social restructuring during 4-year period (2005-2008)*. Bangkok: National Economic and Social Development Council. [in Thai]

- Phongsaphit, A. (2004). *Cultural diversity: Paradigm and role in community* (4th Ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Phanthuphan, P. & Tularak, U. (2018). *Dynamics and creation of storytelling and tradition of worshipping Phrathatprasit of Nakhon Phanom. Proceeding of the 47th National Post Graduate Research*. Mahasarakham: Mahasarakham Rajabhat University, 838-847. [in Thai]
- Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre. (2021). *Database of local museum in Thailand*. Retrieved on 20 October 2021 from db.sac.th/museum/ [in Thai]
- Sansuwan, A. (2019). *A model of public participation in administration of local heritage museum of Ban Prasae of Wat Takhian Ngam Community School, Rayong Primary Educational Service Area Office 2* (Doctoral Dissertation). Chonburi: Burapha University. [in Thai]
- Usamran, P. (2009). *Function of musuem in community development: Multiple case study of Local museum of Nakhon Chaisri District, Nakhon Pathom Province* (Master's thesis). Bangkok: Silpakorn University. [in Thai]
- Walliphodom, S. (1984). Study on Spirit Cults in Thailand. *Art and Culture Journal*, 5(4), pp. 6 - 17. [in Thai]

Authors

Dr. Sinsup Yuenyaw

Dr. Jirayut Praseartsri

439 Jira Road, Nai Mueang Subdistrict, Buriram Province 31000

Tel.: 084-7988-735 E-mail: sinsub.yy@bru.ac.th

**แนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุของบ้านหนองบ่อ
ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี**
**Career Development Guidelines for the Elderly of Nongbo Village,
Tambon Nongbo, Mueang Ubon Ratchathani District,
Ubon Ratchathani Province**

พายุ นาวาคูระ¹

Payu Nawakura

¹ สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
Public Administration Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Ubon Ratchathani Rajabhat University

Received: November 9, 2021

Revised: December 11, 2021

Accepted: December 14, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัย ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและสถานการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับผู้สูงอายุของบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และ 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุของบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสม ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและสถานการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานประจำที่เป็นงานหลัก แต่ยังทำงานเกี่ยวกับการเกษตรบ้างเป็นบางเวลา เพราะผู้สูงอายุมีความพึงพอใจและมีความสุขที่ได้ทำงาน และผู้สูงอายุส่วนหนึ่งต้องเลี้ยงหลานเนื่องจากลูกต้องไปทำงานในเมืองหรือต่างถิ่น

2. แนวทางในการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุเริ่มจากการตระหนักว่าผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีคุณค่าของชุมชน หากผู้สูงอายุสามารถมีรายได้เป็นของตนเองที่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพ ไม่ต้องพึ่งพารายได้จากลูกหลานและเบี้ยยังชีพจากภาครัฐแล้วทำให้มีศักดิ์ศรี เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง โดยผู้สูงอายุส่วนใหญ่ต้องการให้มีการรวมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมกับบริบทชุมชนของตนเองและให้มีความสอดคล้องกับสภาวะร่างกายของผู้สูงอายุด้วยกัน และผู้สูงอายุยังมีความสนใจที่จะเข้าร่วมฝึกอบรมอาชีพที่มีมาตรฐานเพื่อให้เกิดความรู้และทักษะในอาชีพที่จะทำให้มีรายได้เพิ่มสูงขึ้นเพียงพอที่เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ และต้องการมีเงินออมเพื่อใช้จ่ายในเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนาอาชีพ, ผู้สูงอายุ

Abstract

The objectives the mixed research methods were 1) to study general situations of the elderly in Ban Nongbo, Nongbo Sub-district, Mueang Ubon Ratchathani District, and 2) to study the career development guidelines for the elderly of Ban Nongbo, Nongbo Sub-district, Mueang Ubon Ratchathani District, Ubon Ratchathani Province. The research results revealed that:

1. The general situations related to the elderly were found that most of the elderly did not have a permanent job, but still have been working in agriculture for some time because they were satisfied and happy to work. Moreover, some of them had to raise grandchildren because their children had to work in cities or other regions.

2. The guidelines for career development for the elderly were from an initial stage of realizing that the elderly are valuable members of the community. If they can earn their own income that is sufficient for daily expenses and health care expenses without relying on income from their children and pension from the government. They will make them dignified. In addition, most of the elderly would like to have a group of careers that are suitable for their own community contexts and to be consistent with their physical conditions. Moreover, the elderly are also interested in participating in vocational standardized training in order to have knowledge and skills in a career that will increase income enough to support themselves and their family. Lastly, they want to have savings for the time they cannot work.

Keywords: career development guidelines, the elderly

บทนำ

จากคำนิยามเราเข้าใจว่า ‘สังคมสูงวัย’ คือ สังคมที่มีสัดส่วนของผู้สูงอายุหรือประชากรที่มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป ได้เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ขณะที่สัดส่วนของอัตราการเกิดและจำนวนประชากรในวัยทำงานลดน้อยลง ประเทศต่าง ๆ รอบข้างเราได้มีปัญหาระยะนี้แล้ว เช่น ที่สิงคโปร์มีสัดส่วนของผู้สูงอายุใกล้เคียงกับไทย และเป็นสังคมผู้สูงอายุ , เกาหลีใต้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์แล้ว ญี่ปุ่นมีสัดส่วนผู้สูงอายุมากที่สุดในโลก และเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุระดับสูงสุด ดังนั้น สำหรับประเทศเราเอง ก็กำลังเปลี่ยนผ่านเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในเร็ว ๆ นี้เช่นกัน โดยมีประชากรที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไปร้อยละ 10 หรือมากกว่า 7 ล้านคนแล้ว และมีการคาดการณ์ไว้ว่าในปี พ.ศ. 2564 สัดส่วนของจำนวนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นไปถึงร้อยละ 20 - 30 เปอร์เซนต์ แสดงว่าประชากร ทุก ๆ 100 คน เราจะพบจำนวนผู้สูงอายุ 30 คน ซึ่งน่าจะตามมาด้วยปัญหา

สุขภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ด้วย อย่างไรก็ตาม ความจริงแล้วคนส่วนใหญ่ในสังคมยังเข้าใจว่า การรับมือกับเรื่องนี้กลับเป็นเพียงการจัดการกับเรื่องสุขภาพของผู้สูงอายุ ทำให้การแก้ปัญหาหลักมักจำกัดอยู่เพียงแต่กลุ่ม ๆ เช่น การจ่ายเบี้ยยังชีพคนชรา การจัดสวัสดิการต่าง ๆ แต่กลับไม่ได้เชื่อมโยงเข้ากับการเตรียมการตั้งแต่ยังอยู่ในวัยทำงาน จึงเป็นสถานการณ์ที่เราจำเป็นต้องกลับมาสนใจจริงๆ เกี่ยวกับสังคมผู้สูงอายุในประเทศของเรา รวมทั้งการส่งผลต่อเศรษฐกิจโดยรวมของชาติด้วย (Department of Older Persons, 2021) เห็นได้จาก ระหว่างปี 2543 - 2544 ซึ่งมีประชากรอายุ 60 ปี คิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนประชากรทั้งหมดประชากรไทย แต่ในปัจจุบัน ประชากรไทยมีทั้งหมด 65.9 ล้านคน โดยเป็นผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป 11 ล้านคน หรือ คิดเป็นร้อยละ 16.5 ในขณะที่จำนวนประชากรทั้งหมดของไทยนั้นเพิ่มขึ้นในอัตราที่ช้ากว่ามาก จนถึงปัจจุบันนี้มีอัตราเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.4 ต่อปี แต่ประชากรที่เป็นผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงมากถึงร้อยละ 5 ต่อปี และในอนาคตอันใกล้นี้ จำนวนผู้สูงอายุของไทยจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก เมื่อไ้รก็ตามที่สัดส่วนของประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปสูงถึงร้อยละ 20 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ทำให้ไทยจะกลายเป็นสังคมผู้สูงวัยอย่างสมบูรณ์ ในอนาคตอันใกล้นี้ ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นมากกว่าหนึ่งล้านคนต่อปี และในอีก 20 ปีข้างหน้า สัดส่วนของประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปในประเทศไทยจะสูงถึงร้อยละ 30 ของประชากรทั้งหมด ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ที่ประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งต้องเป็นภาระของรัฐ ชุมชนและครอบครัวในการดูแลสุขภาพ การดูแลเกี่ยวกับการใช้ชีวิตที่เหมาะสม ซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายเพื่อการยังชีพนั้นจะต้องสูงขึ้นเช่นกัน (Foundation of Thai Gerontology Research and Development Institute, 2017)

จากแนวโน้มการเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจส่งผลให้วิถีชีวิตของผู้คนเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในชนบท การใช้ชีวิตจากครอบครัวขยายเป็นครอบครัวเดี่ยว ประชากรส่วนใหญ่ในชุมชนจะเป็นผู้สูงอายุที่อยู่กับเด็กเล็ก ซึ่งมีสภาพความเป็นอยู่ที่ไม่ดี ไม่มีลูกหลานดูแล ก่อให้เกิดความยากลำบากใน การดำรงชีวิต ซึ่ง

ผู้สูงอายุเองนั้น นอกจากต้องมีภาระในการดูแลบ้านแล้วยังมีภาระ ต้องเลี้ยงหลาน เหล่านั้น เนื่องจากพ่อแม่ของหลานต้องออกไปหารายได้นอกบ้านหรือต้องไปทำงาน ในต่างจังหวัด ทำให้ผู้สูงอายุไม่มีอาชีพที่สร้างรายได้ให้กับตนเอง แม้รัฐบาลจะมีสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ แต่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพเพราะราคาสินค้าและบริการที่สูงขึ้นและปัญหาสุขภาพต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วย (Office of the National Economic and Social Development Council, Prime Minister's Office, 2015)

สถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น นอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้สูงอายุแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในด้านการลงทุน การผลิต การออมและรวมถึง ภาระทางการเงินในการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ

จากเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้น ควรค้นหาศักยภาพที่ซ่อนเร้นอยู่ในผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นแนวทางหรือกระบวนการที่ทำให้ชุมชนเห็นความสำคัญและคุณค่าของผู้สูงอายุที่ถือว่าเป็นภูมิปัญญาของชุมชน เพื่อนำศักยภาพเหล่านั้นออกมาหาเส้นทางอาชีพ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจเพื่อผลประโยชน์แก่ผู้สูงอายุและชุมชนในเวลาเดียวกัน ยังช่วยให้ผู้สูงอายุมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตโดยไม่ต้องพึ่งพาลูกหลานและรัฐบาลแล้วยังเป็นการลดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ตลอดจนเป็นกำลังสำคัญ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเพื่อแก้ปัญหาความยากจน หากเกิดการรวมตัวกัน เพื่อพัฒนาอาชีพอันเป็นการเพิ่มรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ (Kitatiron et al., 2017)

จะเห็นได้ว่า ปัญหาของผู้สูงอายุเป็นปัญหาที่น่าสนใจอย่างมาก โดยเฉพาะผู้สูงอายุในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นในอีก 10 ปีข้างหน้า และเมื่อรวมกับสัดส่วนของประชากรที่มีอายุระหว่าง 50 - 59 ปี รวมเป็น 218,245 คน ซึ่งเป็นสัดส่วนของผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็น 453,395 คน คิดเป็นร้อยละ 24.79 ซึ่งหมายความว่าในอีก 10 ปีข้างหน้า จังหวัดอุบลราชธานีจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ อย่างสมบูรณ์ด้วยประชากรทั้งหมด จำนวน 1,862,965 คน เป็นเพศชาย จำนวน 933,084 คน เพศหญิง จำนวน 929,881 คน ประชากรผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) จำนวน 235,150 คน

เป็นเพศชาย จำนวน 107,876 คน และเพศหญิง จำนวน 127,274 คน เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ ได้ดังนี้ (1) อายุ 60 - 69 ปี จำนวน 135,080 คน เป็นเพศชาย จำนวน 64,204 คน และเพศหญิง จำนวน 70,876 คน (2) อายุ 70 - 79 ปี จำนวน 68,302 คน เป็นเพศชาย จำนวน 30,703 คน และเพศหญิง จำนวน 37,599 คน (3) อายุ 80-89 ปี จำนวน 27,628 คน เป็นเพศชาย จำนวน 11,292 คน และเพศหญิง จำนวน 16,336 คน (4) อายุ 90 - 100 ปี มีจำนวน 3,892 คน เป็นเพศชาย จำนวน 1,560 คน และเพศหญิง จำนวน 2,332 คน และ (5) อายุ 100 ปีขึ้นไป จำนวน 248 คน เป็นเพศชาย จำนวน 117 คน และเพศหญิง จำนวน 131 คน (Office of Social Development and Human Security, Ubon Ratchathani Province, 2016)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจที่จะศึกษาสภาพและสถานการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับผู้สูงอายุเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุของบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อให้ผู้สูงอายุมองเห็นคุณค่าและความสำคัญของตนเอง เพราะการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุเป็นการให้ผู้สูงอายุไม่เป็นภาระของลูกหลานและภาระของรัฐบาล หากไม่ได้ทำการศึกษาในกรณีดังกล่าวอาจก่อให้เกิดปัญหาที่ยืดเยื้อและไม่สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอย่างทั่วถึงและทันทั่วทั้งที่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและสถานการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับผู้สูงอายุของบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุของบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุของ บ้าน หอนงบ่อ ตำบลหอนงบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ในครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดหัวข้อวิธีการวิจัยได้ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้สูงอายุของบ้านหอนงบ่อ ตำบลหอนงบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 552 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณตามวิธีการของ Taro Yamane จากประชากรที่เป็นผู้สูงอายุทั้งหมด ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวนรวมทั้งสิ้น 227 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม เครื่องมือที่ใช้ ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามซึ่งใช้สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณและ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มย่อยและการประชุม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) ซึ่งมีทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ (Qualitative Data) ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการแจกแบบสอบถาม และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Quantitative Data) ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มย่อยและการประชุมเป็นหลักซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ ความต้องการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุและระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อความต้องการพัฒนาอาชีพ และการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มย่อยและการประชุมเพื่อหาแนวทางการพัฒนาอาชีพ ส่วนแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) นั้นได้จากการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร บทความ วารสาร ข้อมูลทางสถิติ รายงานการวิจัย ตลอดจนแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูล

เพิ่มเติมในการสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัย ได้ศึกษา แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 -2564) ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2552 และปฏิญญาผู้สูงอายุไทย ปี 2542 เพื่อวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) ซึ่งมีทั้ง ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative data) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative data) การวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย เพื่ออธิบาย สิ่งได้จากเอกสารและจากแบบสอบถาม นำผลที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ ความต้องการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ และระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อความต้องการพัฒนาอาชีพ เพื่อพัฒนาข้อเสนอแนะทาง การพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ ต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุและ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis)

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากสร้างข้อสรุปหรือการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ที่ได้จากการประชุม การสนทนากลุ่มและ การสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อหาแนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุซึ่งเป็นการตอบ วัตถุประสงค์การวิจัยในครั้งนี้

ผลการวิจัย

1. สภาพและสถานการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับผู้สูงอายุของบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี มีดังนี้

กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่ใช้ศึกษาครั้งนี้มีอัตราส่วนเป็นผู้หญิงมากกว่าเป็นผู้ชาย มีอายุในช่วง 60 - 69 ปี มีวุฒิการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้น สถานภาพของผู้สูงอายุมากที่สุดคือสถานภาพสมรส ผู้สูงอายุมีบุตร 2 คน เป็นกลุ่มที่มีมากที่สุด

ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีบ้านเป็นของตนเองและอาศัยอยู่กับคู่สมรส/บุตรหลาน ซึ่งภายในบ้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการใช้ในครอบครัว โดยจะมีกิจกรรมตลอดเวลาซึ่งกิจกรรมที่ทำร่วมกันมากที่สุด คือ การรับประทานอาหารร่วมกัน และมีการช่วยกันทำงานบ้านงานครัวบ้างเป็นบางครั้ง

อาชีพส่วนใหญ่ก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุคือ เกษตรกรรมซึ่งทำให้มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 5,000 บาทต่อเดือน แต่หลังจากเข้าสู่วัยสูงอายุแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน ซึ่งเป็นรายได้เพียงพอกับรายจ่ายเท่านั้น แต่ไม่มีเงินเหลือเก็บเพราะผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานประจำ และผู้สูงอายุบางคนมีภาระเงินกู้ยืม ทำให้ฐานะความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีฐานะปานกลาง เทียบเท่ากับปีที่ผ่าน ๆ มา โดยมีรายจ่ายมากที่สุด คือ ค่าน้ำ/ค่าไฟ

ปัญหาหลักที่สำคัญที่สุดของผู้สูงอายุส่วนใหญ่ที่ยังคงต้องทำงานอยู่แม้จะไม่ใช่งานประจำก็ต้องหาเลี้ยงตนเอง แม้ว่าลูกหลานส่วนใหญ่ไม่ขอให้ทำงานเนื่องจากอายุมากแล้ว แต่ผู้สูงอายุก็ยังทำงานต่อเพราะผู้สูงอายุมีความพึงพอใจและมีความสุขที่ได้ทำงานซึ่งสามารถไปทำงานนอกชุมชนได้ หากงานนั้นเป็นงานที่มีรายได้ดี แม้งานนั้นจะไม่ใช่งานที่ถนัดก็ตาม โดยส่วนใหญ่แล้วอยากทำงานแบบบางเวลา (Part Time) แต่ไม่สามารถทำงานกะกลางคืนได้และขอรับค่าตอบแทนจากการทำงานเป็นแบบรายวัน

ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาอาชีพของตนเองโดยผ่าน การจัดฝึกอบรมด้านการเพาะปลูกและการทำปุ๋ยอินทรีย์ ณ ศาลากลางหมู่บ้าน โดยควรจัดกลุ่มอาชีพตามความถนัดและเป็นหลักสูตรระยะสั้น เพียงแค่ระยะเวลา 1 - 3 วัน เท่านั้นโดยควรมีค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมวิชาชีพนั้นไม่เกิน 300 บาท และให้มีความ

ต่อเนืองด้วย เพื่อที่จะสามารถนำไปประกอบอาชีพให้มีรายได้เพียงพอ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หลังจากที่ได้รับการฝึกอบรมแล้ว ผู้สูงอายุเห็นว่า ควรให้มีการติดตามและประเมินผลหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรมอาชีพ และผู้สูงอายุเห็นว่า ควรมีแหล่งเงินทุนให้กู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมแล้วเสร็จนั้นด้วย เพราะผู้สูงอายุคาดหวังที่จะประกอบอาชีพเสริมหรืออาชีพอิสระเมื่อตนเองไม่ได้ทำงานประจำแล้ว

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งหลังจากที่มีการรวมกลุ่มอาชีพ สำหรับผู้สูงอายุแล้วคือการขาดตลาดรองรับสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการรวมกลุ่มอาชีพ ดังนั้นผู้สูงอายุเห็นว่าควรมีการตั้งกลุ่มและให้สถานที่ในการรวมตัวของผู้ผ่านการฝึกอบรมวิชาชีพและได้ดำเนินกิจกรรมวิชาชีพตามที่ได้รับการฝึกอบรมมาเพื่อให้เป็นแหล่งนำเสนอผลิตภัณฑ์ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าและบริการต่าง ๆ ของผู้สูงอายุมาจัดจำหน่ายหรือบริการเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพซึ่งเป็นรายได้สำหรับค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและเหลือเป็นเงินออมในยามที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้

ในส่วนของภาครัฐซึ่งมีความพร้อมในการหาแนวทางการพัฒนาอาชีพ สำหรับผู้สูงอายุตามที่ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจะมีการส่งเสริมอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดควรมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยให้มีการเสนออาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุแล้วประชาสัมพันธ์ในเรื่องอาชีพนั้น ๆ ให้ทราบก่อน หลังจากนั้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรเงินทุนแบบให้เปล่าเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ และควรมีสถานที่ที่มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นนอกจากศาลากลางหมู่บ้านในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพที่เป็นการถ่ายทอดภูมิปัญญาของผู้สูงอายุสู่รุ่นลูกหลาน เป็นต้น

นอกเหนือจากนั้นแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเพิ่มแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่พร้อมอำนวยความสะดวกในการหาข้อมูลด้านอาชีพ

ท้ายที่สุดแล้ว ผู้สูงอายุเห็นว่า ภาครัฐควรให้รัฐเพิ่มสวัสดิการที่ครอบคลุมทุก ๆ ด้านให้กับผู้สูงอายุในยามที่ไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนได้อีกต่อไป นอกจากรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพและสถานการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับผู้สูงอายุแล้วยังพบปัญหาที่สำคัญในการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ ดังนี้

1) ปัญหาเศรษฐกิจ พบว่ามีหนี้สินกับกองทุนหมู่บ้านและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นและราคาผลผลิตทางการเกษตรที่ตกต่ำ

สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหานี้เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับผู้สูงอายุอีกทางหนึ่งคือมีมาตรการช่วยเหลือผู้สูงอายุในเรื่องให้คำปรึกษาเรื่องการหางานและช่วยเรื่องการสมัครงานเพื่อเพิ่มโอกาสในการจ้างงานของผู้สูงอายุ โดยจัดตั้งหน่วยงานที่ช่วยหางานโดยเฉพาะให้กับแรงงานแต่ละประเภทและให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการในการจ้างงานผู้สูงอายุ อีกอย่างที่สำคัญในการนี้ คือ การช่วยเหลือค่าครองชีพเป็นรายสัปดาห์หรือรายเดือน

2) ปัญหาการทำงานร่วมกันของชุมชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจและการพัฒนาในรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับปรุง การขาดการวางแผนขาดความร่วมมือ ยังคงให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าชุมชน

สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหานี้ที่นายจ้างไม่ต้องการจ้างแรงงานสูงอายุเข้าทำงานเพราะประสิทธิภาพของแรงงานสูงอายุมักจะต่ำกว่าเมื่อเทียบกับแรงงานวัยหนุ่มสาวทั้งทางด้านทักษะและความรู้สมัยใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีมีผลต่อการทำงานและการจ้างงานและมีผลที่ทำให้แรงงานต้องปรับปรุงเพื่อเสริมทักษะใหม่ที่จะสามารถทำงานร่วมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ความก้าวหน้าด้านคอมพิวเตอร์ แรงงานผู้สูงอายุจะได้รับผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงด้านนี้สูง

3) การรวมตัวกันแบบโครงสร้างที่ไม่มีความเหนียวแน่น เมื่อมีโครงการฝึกอบรมสายอาชีพต่าง ๆ ของรัฐ จะมีความกระตือรือร้นสำหรับความร่วมมือกัน

หลังจากช่วงระยะเวลาหนึ่ง ก็จะเริ่มชบเซา เนื่องจากเงินทุนที่หมดไปเพราะไม่มีตลาดรองรับ ไม่สามารถขายสินค้าได้ ทำให้สมาชิกบางคนต้องออกจากกลุ่มไป

สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหาการรวมตัวกันนี้ ควรมีการส่งเสริมการมีงานทำแบบมีส่วนร่วมที่เปิดโอกาสให้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทต่อการสนับสนุนการจ้างงานผู้สูงอายุเนื่องจากผู้สูงอายุส่วนใหญ่อาศัยอยู่นอกเขตเมือง ดังนั้น หน่วยงานระดับท้องถิ่นจะสามารถเข้าถึงและรับทราบความต้องการของประชากรผู้สูงอายุในพื้นที่ได้ดีกว่าหน่วยงานในระดับภูมิภาคและส่วนกลาง สามารถกำหนดแนวทางในการสร้างอาชีพร่วมกันของคนในชุมชน ซึ่งอาจเป็นกระบวนการสร้างงานให้แก่ประชากรผู้สูงอายุโดยอาศัยกระบวนการสหกรณ์ระบบวิสาหกิจชุมชนและเน้นบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างงานในชุมชนให้มากขึ้น

4) ปัญหาการตลาดซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในชุมชน รวมถึงโครงการส่งเสริมอาชีพในชุมชน ไม่มีการติดตามประเมินผลและปรับปรุง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ

สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดควรมีหน่วยงานภาครัฐเข้าไปช่วยชุมชนในการทำการตลาดอย่างจริงจัง ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ

2. แนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุของบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี สามารถสรุปได้ ดังนี้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยมีแนวทางในการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ มีหลายวิธี ดังนี้

1) ต้องการให้มีการเก็บข้อมูลสำหรับผู้สูงอายุที่สามารถสะท้อนศักยภาพของผู้สูงอายุแต่ละราย แม้จะมีการบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล เช่น วันเกิด เพศ การศึกษาและข้อมูลด้านสุขภาพ แต่ไม่ได้รวบรวมข้อมูลสำหรับความเชี่ยวชาญหรือความสามารถพิเศษ ประสิทธิภาพการทำงานจริงสำหรับหน่วยงานของรัฐสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันที

- 2) ต้องการยืดระยะเวลาการเกษียณอายุ เพราะผู้สูงอายุยังมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงานต่อ แต่จะต้องเกษียณตามเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด
- 3) ต้องการให้มองว่าผู้สูงอายุเป็นคนงานที่มีประสิทธิภาพ สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับงานที่ทำหรือผลิตภัณฑ์ที่ผลิต
- 4) ต้องการระบุลักษณะประเภทของงานและอัตราค่าจ้างที่เหมาะสม เพราะผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีความพร้อมในการทำงานน้อยกว่าแรงงานทั่วไป ทั้งด้านสุขภาพร่างกาย
- 5) ต้องการเพิ่มโอกาสในการทำงานให้กับผู้สูงอายุ เพื่อเป็นวิธีการมีส่วนร่วมในตลาดแรงงานสำหรับผู้สูงอายุ ด้วยการทำงานนอกเวลาที่มีชั่วโมง การทำงานที่ยืดหยุ่น เช่น การลดจำนวนชั่วโมงการทำงานและลดจำนวนวันทำงาน
- 6) การเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพ มีการจัดสภาพแวดล้อมและบริการในสถานที่ทำงาน เพราะสุขภาพเป็นส่วนสำคัญต่อการทำงานของผู้สูงอายุ เช่น การจัดโครงการดูแลสุขภาพ และการรักษาพยาบาลสำหรับผู้สูงอายุในสถานที่ทำงาน
- 7) ต้องการสร้างความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน เพราะผู้สูงอายุสามารถเกิดอุบัติเหตุได้ง่ายในขณะทำงาน เช่น ให้คำแนะนำและตรวจสอบความปลอดภัยในสถานประกอบการที่จ้างแรงงานผู้สูงอายุ รวมถึงจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ทางเดิน ห้องน้ำที่มีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทสะดวก เป็นต้น
- 8) ต้องการมีบริการที่เกี่ยวข้องกับงาน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้สูงอายุสามารถทำงานต่อเนื่องได้ เช่น การเดินทางที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกพิเศษสำหรับผู้สูงอายุ มีกองทุนเพื่อช่วยเหลือผู้สูงอายุให้เป็นแหล่งเงินทุนสำหรับการดำเนินธุรกิจ และสนับสนุนการตลาดเพื่อให้มีผลิตภัณฑ์ที่ผู้สูงอายุผลิต ไม่ว่าจะเป็นสถานที่จัดแสดงนิทรรศการหรือแม้แต่เว็บไซต์เพื่อจำหน่ายสินค้าที่ผลิตโดยผู้สูงอายุ
- 9) ต้องการให้มีศูนย์บริการสำหรับผู้สูงอายุในการให้บริการและช่วยเหลือผู้สูงอายุในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น

(1) การทำงานของผู้สูงอายุโดยการให้คำแนะนำและข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งงานที่สนับสนุนการเตรียมความพร้อมด้านแรงงานสำหรับผู้สูงอายุ และการฝึกอบรมการให้แนวทางในการเริ่มต้นธุรกิจ รวมถึงการเข้าถึงเงินทุนเพื่อการลงทุน

(2) สุขภาพของผู้สูงอายุโดยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมร่างกายให้เหมาะสมกับงานที่จะทำ จากผลการวิจัยข้างต้นสามารถสังเคราะห์เป็นแผนภาพ ได้ดังนี้

อภิปรายผล

1. การเก็บข้อมูลสำหรับผู้สูงอายุเพื่อสะท้อนศักยภาพของผู้สูงอายุแต่ละราย นอกจากการบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลเบื้องต้นแล้ว ยังจำเป็นต้องมีข้อมูลที่แสดงถึง ความเชี่ยวชาญหรือความสามารถพิเศษ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ การทำงานจริง ของผู้สูงอายุด้วย เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่ง สอดคล้องกับงานเขียนของ O' Conner (Sribenja, 2002) ที่ได้เสนอขั้นตอนหนึ่งของการวางแผนอาชีพคือ การประเมินตนเอง (Self Assessment) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่บุคคล ต้องลงวิเคราะห์ตนเองเกี่ยวกับแนวคิดในตนเองความต้องการของตนเอง งานที่ ตนเองสนใจ การประเมินจุดอ่อนและจุดแข็ง โอกาสความก้าวหน้า และภัยคุกคาม ปัจจัยอื่น ๆ ที่ต้องพิจารณาประกอบด้วยสภาพเศรษฐกิจเวลา พลังงานทางกายภาพ พลังงานและการสนับสนุนและต้องวิเคราะห์การรับรู้และความสามารถและศักยภาพ ของตนเองสำหรับการเติบโตในอนาคต

2. ความต้องการใช้ระยะเวลาการเกษียณอายุ เพราะผู้สูงอายุยังมีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงานต่อ ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกับงานเขียน ของสจิต นิยมญาติ (Bunyong, 2005) ที่กล่าวว่า การทำงานเป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ โดยไม่คำนึงถึงอายุ งานจะตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์และเป็นสิ่ง สำคัญที่มีอิทธิพลต่อสภาพจิตใจ สุขภาพกาย จิตใจ สังคมและเศรษฐกิจของชีวิต งาน เศรษฐกิจจะช่วยให้มีรายได้ การทำงานเปิดโอกาสให้ได้พบปะผู้คน พร้อมยังเป็นการ สร้างความสัมพันธ์จากการทำงาน นอกจากนี้ งานยังใช้เป็นตัววัดสถานะทางสังคม อีกด้วย ซึ่งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ittichinbanchon (2016) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการสร้างอาชีพเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจสำหรับผู้สูงอายุในจังหวัดศรีสะเกษ ที่พบว่าผู้สูงอายุเห็นคุณค่าของตนเองในระดับสูงมาก ในความภาคภูมิใจในตนเอง มอง ตนเองในแง่ดี เคารพตนเอง ทุกวันนี้ยังมีอีกหลายสิ่งที่ต้องทำในชีวิต และเห็นว่า ตนเองมีคุณค่าเท่าเทียมกันกับผู้อื่น

3. การระบุลักษณะประเภทของงานและอัตราค่าจ้างที่เหมาะสม เพราะผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีความพร้อมในการทำงานน้อยกว่าแรงงานทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านสุขภาพและระดับการศึกษาซึ่งส่งผลให้การเรียนรู้ช้า ซึ่งสอดคล้องกับปฏิญญาผู้สูงอายุไทย ปี 2542 ตามข้อ (3) และ ข้อ (4) มีใจความสำคัญว่า ผู้สูงอายุควรได้รับโอกาสศึกษาเรียนรู้และพัฒนาระบบ การเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่องและข้อมูลทางสังคมที่เป็นประโยชน์ต่อการบำรุงรักษาความปลอดภัยทางสังคม และผู้สูงอายุควรถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์สู่สังคม มีโอกาสทำงานที่เหมาะสมกับวัย โดยสมัครใจ โดยได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อสร้างความภาคภูมิใจและ เห็นคุณค่าชีวิต (Department of Older Persons, 1999)

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ข้อมูลดังกล่าวนี้ยังตรงกับงานเขียนของรุ่งโรจน์ พุ่มริ้ว (Bunyong, 2005) ที่ชี้ว่า การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุ ที่มีแนวโน้มที่จะไปในทางที่เสื่อมลดความสามารถในการทำงานลดลงทำให้ผู้สูงอายุบางคนหยุดการประกอบอาชีพ หรือหากไม่เลิกประกอบอาชีพ อาจเปลี่ยนอาชีพให้เบาลงหรือมอบหมายให้คนอื่นมาดูแลแทน นอกจากนั้น ผู้สูงอายุยังช่วยในการดำเนินการที่เหมาะสมตามสภาพของผู้สูงอายุเท่าที่จะทำได้

4. ความต้องการเพิ่มโอกาสในการทำงานให้กับผู้สูงอายุเพื่อให้ได้มีส่วนร่วมในตลาดแรงงาน ด้วยการทำงานนอกเวลาที่มีชั่วโมงการทำงานที่ยืดหยุ่น เช่น การลดจำนวนชั่วโมงการทำงาน หรือลดจำนวนวันทำงานลงเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะสูงวัย ซึ่งสอดคล้องกับงานเขียนของ Thepsuwan (2015) ที่ได้ให้นิยามของการพัฒนาอาชีพ (Career Development) ว่าเป็นความพยายามในการประเมินศักยภาพของบุคคลเพื่อสร้างเส้นทางอาชีพที่เหมาะสม วางแผนเพื่อให้พร้อมสำหรับการทำงานโดยมุ่งเน้นที่การส่งเสริมให้พนักงานพัฒนาตนเอง ให้โอกาสแก่ตนเอง โดยมุ่งเน้นไปที่อาชีพที่ถนัดเพิ่มคุณภาพชีวิตในที่ทำงานและมีโอกาสในการบรรลุเป้าหมายในการทำงานที่ตนเองปรารถนาภายใต้เงื่อนไขที่จำกัด ซึ่งก็ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaipunyo (2014) เรื่อง แนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลช้างเผือก อำเภอ

เมืองเชียงใหม่ ที่พบว่า หากต้องการให้ผู้สูงอายุ มีโอกาสในการทำงานเพิ่มขึ้นนั้น ควร มีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุอย่างจริงจังและควรเพิ่มจำนวน บุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนา สายอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ การพัฒนาวิชาชีพ สำหรับผู้สูงอายุจะประสบความสำเร็จ โดยต้องได้รับความร่วมมือจากเทศบาล บุคลากรฝ่ายปฏิบัติการและผู้สูงอายุเอง

5. ความต้องการให้มีการบริการที่เกี่ยวข้องกับงานซึ่งจะส่งผลให้ผู้สูงอายุ สามารถทำงานต่อเนื่องได้ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับการดำเนินธุรกิจ และ สนับสนุนกิจกรรมการตลาดเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ของผู้สูงอายุผลิตนั้นได้รับความนิยมจากผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็นสถานที่จัดแสดงสินค้า หรือแม้แต่เว็บไซต์เพื่อจำหน่ายสินค้า ที่ ผลิตโดยผู้สูงอายุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongyai (2017) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพของประชาชน ตำบลช้างครีตูด อำเภอ หล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่พบว่า มีความต้องการสนับสนุนในด้านเงินทุนภาย หลังจากการอบรมพัฒนาอาชีพแล้ว ยังพบว่า ปัญหาการพัฒนาวิชาชีพส่วนใหญ่เกิด จากการขาดเงินลงทุนที่ใช้ในการประกอบการ เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นกว่าแต่ ก่อนและผลผลิตมักจะเกินความต้องการของตลาด ทำให้ เกิดการสูญเสียเพิ่มขึ้น และ ต้องการหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นให้ความสนใจและสนับสนุนจากในด้านการ กระจายสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yasako (2013) เรื่อง แนวทางการเพิ่ม ศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนของผู้สูงอายุ ในตำบลตาตุมได้ อำเภอบ้านไร่ จังหวัด อุตรดิตถ์ ที่พบว่า กลุ่มอาชีพของผู้สูงอายุไม่ได้รับความสนใจและสนับสนุนเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีนโยบายเฉพาะเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว หรือนโยบายสนับสนุนการ ส่งเสริมยังไม่ชัดเจนและขาดการประสานงานเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างสมาชิกของ กลุ่มอาชีพและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้อเสนอแนะ

ในการกำหนดนโยบายเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาอาชีพสำหรับ ผู้สูงอายุจึงมีความเหมาะสมและจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้แนวทางดังกล่าวประสบความสำเร็จซึ่งมีหลากหลายแนวทาง ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทาง การพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุมีหลากหลายแนวทาง ดังนี้

1.1 การจัดทำข้อมูลผู้สูงอายุ เนื่องจากข้อมูลที่ได้รับจะเป็นส่วนสำคัญต่อการวางแผนการจ้างงานผู้สูงอายุที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างฐานข้อมูลสำหรับผู้สูงอายุ รัฐบาลควรมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงแรงงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน ซึ่งข้อมูลที่รวบรวมควรสะท้อนศักยภาพของผู้สูงอายุแต่ละคน นอกจากนี้ ข้อมูลจะต้องถูกรวบรวมลงในฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถใช้งาน ได้ทันทีและ ฐานข้อมูลจะต้องปรับปรุงเป็นระยะเพื่อความถูกต้อง

1.2 การทบทวนเกณฑ์การเกษียณอายุใหม่ เนื่องจากประชากรไทย มีอายุขัยเฉลี่ยที่ยืนยาวขึ้น ส่งผลให้จำนวนผู้สูงอายุที่ประสงค์จะทำงานต่อไป เพื่อให้หน่วยงาน ที่มีผู้สูงอายุมิมีโอกาสปรับตัวและกำหนดเกณฑ์อายุเกษียณในระยะเวลาอันสั้น เพื่อ ประเมินความเหมาะสมและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

1.3 การกำหนดลักษณะของงานและอัตราค่าจ้างที่เหมาะสม เพราะผู้สูงอายุ เป็นผู้ที่มีความพร้อมในการทำงานน้อยกว่าแรงงานปกติ ทั้งด้านสุขภาพ ด้านร่างกาย การศึกษาและการเรียนรู้ เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตในระบบเศรษฐกิจ โดยรวม ซึ่งอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมสำหรับการจ้างงานของผู้สูงอายุ ควรได้รับการ จัดตั้งขึ้นใหม่เพื่อความเหมาะสมความเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับ

1.4 การเพิ่มโอกาสในการทำงานให้แก่ผู้สูงอายุ เพื่อสร้างโอกาส ในการมี ส่วนร่วมในตลาดแรงงานสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น การทำงานเป็นครั้ง คราวไม่ว่าจะเป็นการลดจำนวนชั่วโมงทำงาน หรือวันทำงาน เป็นต้น

1.5 เตรียมความพร้อมด้านสุขภาพและสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างเหมาะสม เช่น บริการด้านสุขภาพในสถานที่ทำงาน หรือจัดให้มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย เป็นต้น

1.6 การสร้างความปลอดภัยขณะทำงาน เพราะผู้สูงอายุอาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่ายซึ่งสถานที่ทำงานของผู้สูงอายุควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

1.7 การให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุในการเดินทางไปทำงาน ด้วยความสะดวก รวดเร็วและปลอดภัย

1.8 การจัดตั้งศูนย์บริการสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเป็นสังคมผู้สูงอายุไทย แบบครบวงจรเพื่อครอบคลุมทุกด้านสำหรับผู้สูงอายุ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

แนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ ควรมีการวิจัยในประเด็น ดังนี้

1) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ

2) ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์บริการเพื่อการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุที่สมบูรณ์แบบ

3) รูปแบบและแนวทางสำหรับการสนับสนุนทางการเงินสำหรับ การพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุ

References

- Bunyong, F. (2005). *Factors affecting occupational in the quality of life of the elderly*. Master of Labour and Welfare Development. Bangkok: Thammasat University. [in Thai]
- Chaipunyo, T. (2014). *Guidelines for occupational development of the elderly in Changpuak municipality, Mueang Chiang Mai district*. Master of Education. Chiang Mai: Chiang Mai University. [in Thai]
- Department of Older Persons. (1999). *Declaration on Thailand's older persons*. Bangkok: Department of Public Welfare. Ministry of Labour. [in Thai]
- _____. (2021). *The current aging society and economy in Thailand*. Retrieved from <https://www.dop.go.th/th/know/15/926>. [in Thai]
- Foundation of Thai Gerontology Research and Development Institute. (2017). *Situation of the Thai elderly 2016. 1st 2019*. Nakhon Pathom: Institute for Population and Social Research. Nakhon Pathom: Mahidol University. [in Thai]
- Ittichinbanchon, N. (2016). *Occupational approach for increasing economic value to elderly people of Sisaket province*. Sisaket: Sisaket Rajabhat University. [in Thai]
- Kitatron, D., Sorncharoen, S., Limsakun, K. & Watcharakiatissak, T. (2017). *Development of aging occupational group in Makluamai sub-district administration organization, Sungneon district, Nakhon Ratchasima province*. Nakhon Ratchasima: Nakhon Ratchasima Rajabhat University. [in Thai]
- Ministry of Social Development and Human Security. (2005). *Older situation 2004*. Bangkok: Ministry of Social Development and Human Security. [in Thai]

Office of Social Development and Human Security, Ubon Ratchathani Province.

(2016). *Report of social situation in Ubon Ratchathani Province in 2016*.

Retrieved on 12 March 2016 from http://www.ubonratchathani.m-society.go.th/?page_id=5472

Office of the National Economic and Social Development Council, Prime Minister's

Office. (2015). *National Economic and Social Development Plan No. 11*

(2012 - 2016). Retrieved on 13 March 2018 from <http://www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/p11/plan11.pdf>

Sribenja, T. (2002). *Relationship between personal and environmental factors and the career development of instructors at nursing college in the northeast*. The Ministry of Public Health. Master of Nursing Science. Khonkaen: Khonkaen University. [in Thai]

Thepsuwan, P. (2015). *Career development of supporting staff in office of the faculty of science, Chiang Mai University*. Master of Public Administration. Chiang Mai: Chiang Mai University. [in Thai]

Wongyai, S. (2007). *A study of needs for occupation development of people in Changtalud sub-district, Lom Sak district, Phetchabun province*. Master of Public Administration (M.P.A.). Khonkaen: Khonkaen University. [in Thai]

Yasako, J. (2013). *Guidelines for enhancing competency in community economic development of elders in Toomtai sub-district, Kumphawapi district, Udonthani province*. Master of Public Administration (M.P.A.). Khonkaen: Khonkaen University. [in Thai]

Author

Mr. Payu Nawakura

Local Government Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Ubon Ratchathani Rajabhat University

888 Moo 10, Jaeramae Sub-District, Mueang Ubon Ratchathani District,
Ubon Ratchathani Province, 34000

Mobile Phone: 089-717-7556 E-mail Address: payu.n@ubru.ac.th

The Community Development according to the Principle of the Sufficiency Economy Philosophy of Ban Dongbang

Sutthipong Sutthilukumikul¹

¹Lecturer of Community Development Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Ubon Ratchathani Rajabhat University

Received: December 1, 2021
Revised: December 20, 2021
Accepted: December 21, 2021

Abstract

The work used a mixed method research. It aimed 1) to study the way of life according to the principle of the sufficiency economy philosophy, and 2) to explore the community development according to the philosophy in question at Ban Dongbang. The samples were 103 households. Statistics used in data analysis were means and standard deviation. They were divided into three groups: key informants, practitioners, and general public. Data in this part were analyzed by means of a content analysis. The research found that: The sufficiency economy philosophy has been used at all levels to a great extent. Considering the results of implementing the principle of sufficiency economy, it was found that the implementation was at a high level. The accomplishment factors in the community development according to the sufficiency economy philosophy are a leader's good vision, a community's strength and participation, wise use of natural resources and indigenous wisdom, self-reliance, and supportive networks. The main problems and obstacles are lack of knowledge and understanding on individuals' part concerning

the spending and receiving accounting, debt-related issues, and insufficient state support.

Keywords: community development, principle of the sufficiency economy philosophy

Introduction

“Sufficiency economy” is the philosophy introduced by King Rama IX of Thailand in order to be used as the guideline for the way of life. It is based on the principle of moderation, rationality and carefulness. The king has cautioned about the national development which had to be balanced economically and socially. What he had suggested is what is called “a step-by-step development” (Office of policy and plan, 2017).

The 12th National Economic and Social Development Plan were made amid the fast-changing global situations. The principle of the sufficiency philosophy has been used to make the national development more sustainable, stable and more balanced. (Office of the National Economic and Social Development Board, 2017)

The philosophy prioritizes the economic foundations of society and communities in order to maintain balance and resources available. It aims to encourage and motivate society to think critically and consider the ideal principle of life. It is based on the moderate or middle path (Puang-ngarm, 2010).

Ban Dongbang (a village) in Tambon Nongbo in Ubon Ratchathani’s Mueang district is a rural community. Its residents are mainly engaged in agriculture (95%). They often faced agriculture-related problems and their income is insufficient

for their livelihood. Thanks to perennial problems regarding their life and income, the local residents had sought the solution to deal with the difficulty facing them. As a result, they had made use of the philosophy of sufficiency economy in their community. The principle they used is based on participation of all members and support from all relevant parties. All community members participated to mobilize the activities which were focused on local natural resources so that they were able to be self-reliant. They were encouraged to cut their spending, to increase their income, to save and conserve environment and to be hospitable. These goals had been realized in 2012. The researcher became interested in studying the communal development according to the principle of sufficiency economy, which could prove useful to economic development in other contexts in the years to come.

Objectives

1. To study the way of life according to the principle of sufficiency economy at Ban Dongbang in Tambon Nongbo, Mueang district, Ubon Ratchathani province.
2. To study the development of communities according to the principle of sufficiency economy at the village in question.

Scope of Research

1. The place of research is the village of Dong Bang, an outstanding village which was awarded 'the village of sufficiency economy'.
2. The work is aimed at studying the context and way of life the village residents according to the principle of sufficiency economy.

3. The population in the study was 138 individuals from 138 households. Thirty experts and those concerned were selected for the qualitative study.

Conceptual Framework of Research

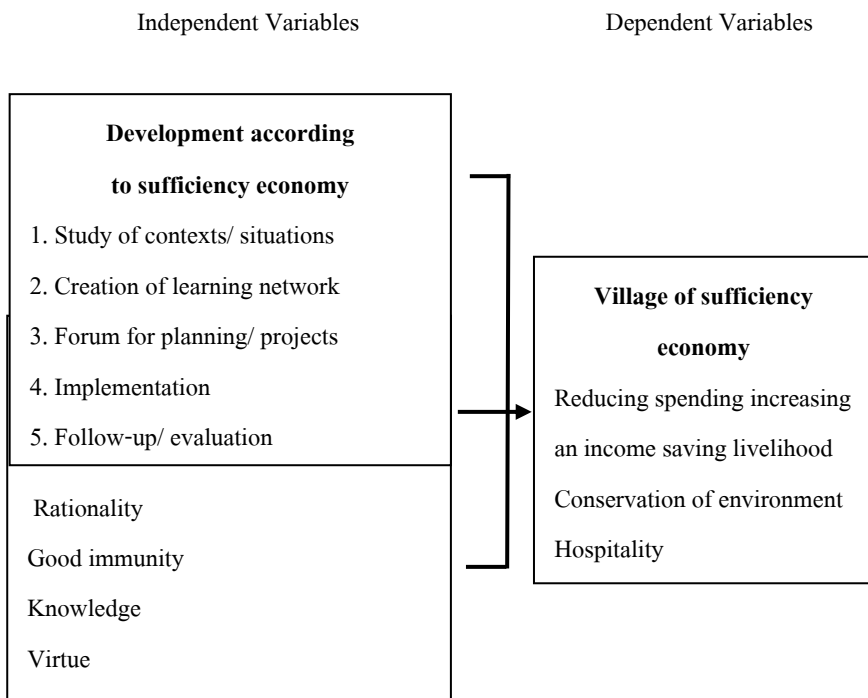

Figure 1: Conceptual framework of research

Research Methodology

The work was a mixed research using both the quantitative and qualitative methods. The place of the research was Ban Dongbang in Tambon Nongbo, Mueng district, Ubon Ratchathani province.

Population and Target Groups

1) Population was 510 from 138 households of Ban Dongbang (village). The sample size was determined by Krejcie and Morgan's table, and the samples were derived by a simple random sampling. 2) For the qualitative purpose, the target groups were selected by means of purposive random sampling. They were divided into three groups: key informants, practitioners, and general public.

The subjects derived were 30 experts and those concerned with the philosophy of sufficiency economy. They were divided into three groups: 10 key informants, 10 casual informants, 10 general informants. Data were collected by an in-depth interview and focus group.

Research instruments were as follows.

1. A questionnaire: it consisted of three parts: 1) general information concerning sex, age, income and educational levels; 2) way of life according to the philosophy of sufficiency economy viewed in five aspects (most, more, moderate, less and least); 3) results shown in 6 aspects: reduction of the spending, increased income, saving, livelihood and conservation of environment and hospitality.

2. Interview was conducted to study the guidelines to develop the communities according to the principle of sufficiency economy. Key informants were interviewed and data were gathered based on the interview.

3. Records of the focus group concerning the key issues of the philosophy, factors of success, problems and obstacles.

4. Observation form comprising 1) the records of migration, background of communities, way of life, traditions and culture in a community; 2) possession of resources in the communities, production process, exchanges and consumption; 3) indigenous wisdom and learning; 4) relations between the leaders and groups; 5) environment, landscape and natural resources.

Data collection

1. Documentary data that were studied included books, texts, documents, articles.

2. An interview was conducted on those concerned with the philosophy of sufficiency economy, that is, academics, leaders of the local administrative organizations, and Buddhist monks.

3. Those taking part in the focus group were ten casual informants and ten general informants.

Data Analysis and Statistics

Data were collected based on non-participant observation, analyzed by means of a content analysis, and presented by means of a descriptive method. Statistics used in quantitative data were means, percentage, and standard deviation. Statistics used in qualitative data were classification and content analysis.

Results

1. Concerning the way of life according to the principle of sufficiency economy, it was found that:

1.1 Based on the participatory rural appraisal, the village in the research can be described as follows.

1) Village residents had immigrated from Vientiane of Lao more than two hundred years ago. They had chosen to settle near the fertile lands along the river basin. The place where they had settled is now what is called “Ban Nongbo”. The settlement expanded quickly and then an epidemic broke out in the village. The leader and villagers had moved to settle in other place which now they call ‘Ban Dongbang’. The village is about 17.4 km from the provincial city of Ubon Ratchathani. Its residents are 512 from 138 households. A majority of the villagers are farmers.

2) The villagers live a simple life in an extended family. They have retained their own traditions and culture. A majority of them own their land and are engaged in the production process for their own consumption. Some families have the occupation of planting and selling fruit.

3) As for indigenous wisdom and learning, community scholars who are knowledgeable in basketry and agriculture are responsible for transmitting knowledge and skills from generation to generation.

4) Considering the social relations, there are some respected community leaders, activities and clubs to strengthen the bonds among the village residents.

5) Environments and surroundings are forests and food sources of the community.

1.2 Considering the way of life of the residents under study, it was found that households in the study had applied the philosophy to all aspects at a high level ($\bar{X}$ = 4.08, S.D.=0.14). The maximum aspect was moderation ($\bar{X}$ = 4.10, S.D.=

0.24), followed by virtues ($\bar{X} = 4.11$, S.D.=0.15), learning ($\bar{X} = 4.09$, S.D.=0.09). A minimum aspects were rationality ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.10) and a good immunity ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.11) as shown in table 1.

Table 1

The means and standard deviation of the livelihood according to the philosophy of sufficiency economy

Aspect	Livelihood according to the philosophy of sufficiency economy	$\bar{X}$	S.D.	Interpretation
1	Moderation	4.12	0.24	high
2	Rationality	4.05	0.11	high
3	Good immunity	4.04	0.10	high
4	Knowledge	4.09	0.09	high
5	Virtues	4.11	0.15	high
	Total	4.08	0.14	high

2. As regards a community development according the principle of sufficiency economy at Bang Dongbang, it was found that:

2.1 The process of the community development consisted of 1) study of contexts and situations of the community, 2) creation of the learning network based on the philosophy in question, 3) forum for the community to plan, 4) implementing the projects, and 5) follow-up and evaluation.

2.2 The implementation of the sufficiency economy at the village was at a high level ($\bar{X} = 4.10$, S.D.= 0.14). Considering individual aspects, it was found that

the maximum aspect was hospitality ($\bar{x} = 4.25$, S.D.= 0.08), followed by reduced spending ($\bar{x} = 4.18$, S.D.= 0.29), livelihood ($\bar{x} = 4.12$, S.D.= 0.08) and conservation of environments and resources ($\bar{x} = 4.10$, S.D.= 0.14). The minimum aspect was an increased income ($\bar{x} = 3.92$, S.D.= 0.12) and saving ($\bar{x} = 4.01$, S.D.=0.11) as shown in table 2.

Table 2

Means and Standard deviation of the implementation of the sufficiency economy

Aspect	implementation of the sufficiency economy	$\bar{x}$	S.D.	Interpretation
1	Reduced spending	4.18	0.29	high
2	Increased income	3.92	0.12	high
3	Saving	4.01	0.11	high
4	livelihood	4.12	0.08	high
5	Conservation of environment and resources	4.10	0.14	high
6	Hospitality	4.25	0.08	high
Total		4.10	0.14	High

2.3 The success factors in the community development according to the principle of sufficiency economy consisted of the following: 1) strong leadership, initiatives, self-development, sacrifice, commitment for the common good, hospitality to all, social recognition; 2) self-reliance of the community, a family's good management, clear targets in life, careful spending ; 3) the community's

participation in activities; 4) creation and expansion of the network for development: 5) abundance of natural resources and 6) support from public and private sectors.

2.4 The problems and main obstacles to the development according to the principle in the work were lack of knowledge and understanding concerning spending accounts, debts, and insufficient support from the state agencies.

Discussion

1. The community of Ban Dongbung had applied the principle of sufficiency economy at a high level. It can be interpreted that this kind of economy proves to be a basic foundation on which one can depend (Puang-ngarm, 2010: 142-143). The community under discussion is in a rural one. Its residents are mainly engaged in agricultural activities. In the past, they could earn a small amount of income, which proved inadequate for their existence. As a result, community leaders supported by the state sectors and other networks had utilized the principle of sufficiency economy as the guidelines to develop their community. And the work had proved successful and the village was awarded with the prize of the outstanding village in 2012.

2. The community development consisted of 1) a study of contexts/ circumstances of a community, 2) training, 3) planning/ projects, 4) implementation of plans/ projects, and 5) follow-up and evaluation. Based on the steps mentioned, the development based on the principle under discussion has to be continuously undertaken. The finding was in conformity with the concepts proposed by Pratanchawano (2010) in that the development process was to be undertaken continuously. In addition, the process had to be based on the principle of

participation in the development in all aspects. The general public should be allowed to participate, analyze, decide, plan and implement the plan.

3. The result of the implementation of the philosophy was at a high level. The success factors in the community development according to the principle of sufficiency economy are a leader's good vision, a community strength and participation, wise use of resources and indigenous wisdom for self-reliance, favorable networks. The ideas are in line with the research conducted by Pawala (2018: 110). The work studied the community development based on the principle at Ban Nongphueak in Wapee district, UdonThani province, Thailand and showed that the key factors contributing to the success of the village as the one with sufficiency economy were leaders of the community, society and culture, participation, economy, natural resources, spiritual development and technology.

Recommendations

1. Recommendation for application

1.1 Communities and other agencies concerned should promote the application of the philosophy of sufficiency economy at a family level and a community level. Efforts should be made to make the general public and communities better understand the concept and know how to effectively make use of it in their daily life. Attention should be focused on accounting of receiving and spending, and the debt-related problems.

1.2 The process of the community development should be utilized with special emphasis on the community leaders to make them the leaders of changes. Encouragement should be given to make people or communities more self-dependent. The network of the community participation should be established.

Conservation effort should be encouraged among the communities with the assistance from the state sectors.

1.3 The agencies especially the state sectors should encourage and support the community development according to the principle of sufficiency economy. The development should be comprehensive, adequate and consistent.

2. Recommendations for Further Research

2.1 A further research should be conducted on the development process of the model village according to the philosophy of sufficiency economy.

2.2 A participatory action research should be conducted to develop the model based on the philosophy of sufficiency economy.

References

- Kalyanamitra, P. (2018). "The development of social capital in Pathum Thani Province towards sustainable development based on sufficiency economy philosophy," *PSAKU International Journal of Interdisciplinary Research*, 7(1), pp. 314 - 320.
- Kenaphoom, S. (2019). "Management concepts based philosophy of sufficiency economy," *International Journal of Crime, Law and Social Issues*, 6(2), pp. 91 - 104.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). "Determining sample size for research activities." *Educational and Psychological Measurement*, 2(5), pp. 607-610.
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2017). *The 12th national economic and social development plan*. Bangkok: Thailand. [in Thai]

- Office of Policy and Plan. (2017). “*A handbook to mobilize the philosophy of sufficiency economy for the way of life.*” Bangkok: Office of Policy and Planning, Ministry of Interior. [in Thai]
- Pueang-ngarm, K. (2010). *The community and local self-management*. Bangkok: Faculty of Science, Thammasat University. [in Thai]
- Pawala, T. (2018). “The model community development according to the philosophy of sufficiency economy: A case study of Ban Nongphueak wapeepatum.” *Prawarun Agriculture Journal*, 15(1), pp. 101 - 111. [in Thai]

Author

Dr. Sutthipong Sutthilukmunikul

Office of Arts and Culture, Ubon Ratchathani Rajabhat University

2 Ratchathani Road, Mueang District, Ubon Ratchathani Province, 34000

Fax: +(66) 4531 1465 Tel: +(66) 4535 2114 Email: Sutthi2151@gmail.com

การตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์

The Decision to Elect the President of Nakhon Sawan Provincial Administrative Organization by Voters in Nakhon Sawan Province

กิตติพัฒน์ คงมะกล้า¹

Kittiphat Kongmagum

¹อาจารย์สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Lecturer in Political Science Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan
Rajabhat University

Received: September 19, 2021

Revised: November 24, 2021

Accepted: December 11, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,406 คน และทำการสุ่มกลุ่ม จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นครสวรรค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือ ผู้บริหารท้องถิ่นให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ ได้แก่ สำหรับประชาชน และหน่วยงานภาครัฐ โดยรูปแบบที่เหมาะสม ได้แก่ 1) การอบรมให้ความรู้กับผู้นำ ชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านแล้วนำไปถ่ายทอดต่อ 2) ใช้วัดเป็นศูนย์กลางการให้ความรู้ และขั้นตอนหรือวิธีการ ได้แก่ (1) จัดกิจกรรมรณรงค์ (2) จัดทำสื่อสังคมออนไลน์และ เผยแพร่เป็นคลิปวิดีโอ (3) การจัดทำแผ่นพับหรือป้ายประกาศ

คำสำคัญ: การตัดสินใจเลือกตั้ง, นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด, ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง, จังหวัดนครสวรรค์

Abstract

The research objectives were 1) to study the decision-making levels in the election of the Chief Executive of the Provincial Administrative Organization, 2) to compare the decision-making levels in the election of the Chief Executive of the Provincial Administrative Organization, classified by individual factors, and 3) to investigate the ways to develop a body of knowledge about the election of local council members or local administrators for voters in Nakhon Sawan Province. The data were collected by using a set of questionnaires from a sample of 1,406 people, and conducted a group discussion with 15 informants was also conducted. The obtained data were analyzed by utilizing frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test, and content analysis. The results revealed that:

1. The levels of decision-making in the election of the Chief Executive Nakhon Sawan Provincial Administrative Organization of the people who are eligible to vote were overall at a high level.

2. The levels of decision-making in the election of the Chief Executive Nakhon Sawan Provincial Administrative Organization of the voters, whose genders, age, status, education levels, occupation and incomes are different, was significantly different at the statistical level of .05 level.

3. The guidelines for developing a body of knowledge about the election of local council members or local administrators for voters in Nakhon Sawan Province were found that the appropriate methods for people and government agencies were as follows: 1) Training workshops should be held to educate community leaders, sub-district headmen and village headmen, and their knowledge should be transferred to all involved. 2) And temples should be used as the centers of knowledge with the following steps and approaches: (1) organizing campaign activities, (2) creating social media and disseminating them as video clips, and (3) creating brochures or announcement boards.

Keywords: election decision, chief executive of the provincial administrative organization, voters, Nakhon Sawan province

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดบทบาทของประชาชนเกี่ยวกับการเมืองซึ่งสะท้อนเหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้อย่างชัดเจนที่ว่า มาตรา 44 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ มาตรา 45 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการร่วมกันจัดตั้งพรรคการเมืองตามวิถีทางการ

ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามที่กฎหมายบัญญัติ (Constitution of the Kingdom of Thailand, 2017: 12) มาตรา 258 กำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองรวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่างกัน และให้ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งและออกเสียงประชามติโดยอิสระปราศจากการครอบงำ รวมถึงยังมีการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ส่วนท้องถิ่นโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมทั้งท้องถิ่นมากขึ้น ดัง มาตรา 253 ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการให้ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวได้ด้วย ยังรวมถึงที่ว่าให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเปิดเผยข้อมูลและรายงานการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ และมาตรา 254 กำหนดให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อร่วมกัน เพื่อเสนอข้อบัญญัติหรือเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นได้ (Constitution of the Kingdom of Thailand, 2017: 75) เป็นต้น

การเลือกตั้งมีความสำคัญต่อการบริหารการปกครองท้องถิ่น เป็นวิธีการจัดการปกครองภายในของรัฐอย่างหนึ่งที่มุ่งกระจายอำนาจทั้งการเมืองและการบริหาร ไปให้ท้องถิ่นเพื่อบริหารและปกครองตนเองโดยใช้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ ตามหลักการที่ว่าคนในท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี การเลือกตั้งโดยวิธีใช้สิทธิออกเสียงย่อมแสดงถึงการใช้ดุลพินิจและเป็นการใช้สิทธิ ใช้เสียงของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ในการปกครองตนเอง ผู้ที่จะไปใช้สิทธิจะต้องมีความอิสระและเต็มใจที่จะเลือกตัวแทนของเขาเองไม่ใช่เลือกด้วยแรงจูงใจอย่างอื่นที่เกิดจากการใช้อิทธิพลด้านต่าง ๆ บีบบังคับหรือการให้ค่าตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (Srichomchuen, 2007: 44) ในการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงในปัจจุบันมีปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียง เช่น ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร ด้านนโยบายของกลุ่ม ด้านผลงาน ด้านความสัมพันธ์ส่วนตัว ด้านการประชาสัมพันธ์

ตลอดจนด้านผลประโยชน์แห่งตนล้วนเป็นปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (Khunsingsakul & Watcharathanapattthada, 2019: 76)

การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ในวันอาทิตย์ที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 มีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 831,248 คน มาใช้สิทธิ จำนวน 497,840 คน คิดเป็นร้อยละ 59.93 ผลปรากฏว่า พล.ต.อ.สมศักดิ์ จันทะพิงค์ ได้รับการเลือกตั้งด้วยคะแนน 26,810 คะแนน (Nakhon Sawan Provincial Administrative Organization, 2020: 1) จากผลการเลือกตั้งดังกล่าวพบว่าผู้ที่ได้รับเลือกตั้งครั้งนี้เป็นกลุ่ม "นครสวรรค์บ้านเรา" ซึ่งได้รวบรวมทีมที่ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุดเดิมเกือบทั้งหมดเพราะมีฐานเสียงที่เหนียวแน่นในพื้นที่มานาน ท่ามกลางกระแสการแข่งขันที่คนรุ่นใหม่กำลังให้ความสนใจในกระแสของคณะก้าวหน้า ที่ให้การสนับสนุนนายศรัณุ ฤกษ์อุตถการ เป็นผู้สมัคร ที่เน้นนโยบายหลักในการหาเสียงเลือกตั้งครั้งนี้ และคนรุ่นใหม่อย่างนายสมควร โอบอ้อม อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) หลายสมัย ก็สอบตกไม่ได้รับเลือกตั้งเข้ามา ปรากฏการณ์เหล่านี้มักจะเกิดขึ้นให้เห็นเกือบทุกครั้งที่มีการเลือกตั้งไม่ว่าระดับใดก็ตามในการเลือกตั้งแต่ละครั้งมักมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้ข้อมูลและประกอบการตัดสินใจเข้าคูหาหาเบอร์คนที่ตนเองตัดสินใจเลือกเข้าไปทำหน้าที่แทนตน ซึ่งแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันมีความอิสระในการตัดสินใจ

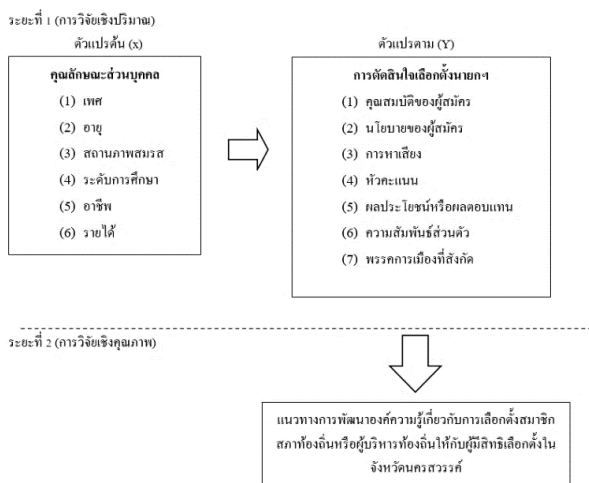
ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์สาขาวิชารัฐศาสตร์มีความสนใจเป็นกรณีพิเศษถึงการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งจะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ทำให้ประชาชนตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ในครั้งนี้เกิดจากอะไร จึงทำการวิจัยเรื่อง "การตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์" เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้นำมาใช้พัฒนาระบบวนการให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนโดยเฉพาะประเด็นการเลือกตั้ง

สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนกลยุทธ์เกี่ยวกับการเสริมสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นให้กับประชาชนในพื้นที่ และเป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่สนใจต้องการที่จะศึกษาหรือสนใจนำไปศึกษาในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการ วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) สำหรับ รายละเอียดของวิธีการวิจัยมีดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 831,248 คน ข้อมูลจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ณ วันที่ 20 ธ.ค. 2563 (Nakhon Sawan Provincial Administrative Organization, 2020: 1)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางทาร์โร ยามาเน่ ใช้ในการประมาณค่าสัดส่วนของประชากรเช่นเดียวกันและกำหนดให้ สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากรเท่ากับ 0.4 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 4% และระดับความเชื่อมั่น 99% โดยเปรียบเทียบกับตารางที่กำหนดไว้ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,406 คน

สำหรับการสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้น (Multistage Sampling) เนื่องจากการวิจัยนี้พื้นที่ทำการวิจัยเป็นจังหวัดนครสวรรค์ ประกอบด้วย 15 อำเภอ มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการสุ่มเลือกตัวแทนระดับตำบลมาอำเภอละ 1 ตำบล ด้วยวิธีการจับสลากรายชื่อตำบล ได้รายชื่อ 15 ตำบล

ขั้นตอนที่ 2 ทำการสุ่มเลือกตัวแทนระดับหมู่บ้านมาตำบลละ 1 หมู่บ้าน ด้วยวิธีการจับสลากรายชื่อหมู่บ้าน ได้รายชื่อ 15 หมู่บ้าน

ขั้นตอนที่ 3 ทำการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ได้ด้วยวิธีบังเอิญ จากหมู่บ้านที่ได้รับการคัดเลือก

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของ Likert โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 2 ระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นครสวรรค์ ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านนโยบายของผู้สมัคร ด้านการหาเสียงของผู้สมัคร ด้านหวัคະແນของผู้สมัคร ด้านผลประโยชน์หรือผลตอบแทนของผู้สมัคร ด้านความสัมพันธ์ส่วนตัวของผู้สมัคร และด้านพรรคการเมืองที่สังกัดของผู้สมัคร

1.3 การหาคุณภาพเครื่องมือ

ความถูกต้องด้านเนื้อหา (content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนครอบคลุมเชิงเนื้อหาว่ามีความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการและนำผลการพิจารณาตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ปรากฏค่า IOC ที่ได้อยู่ระหว่าง .66 - 1.00 และนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุทัยธานี ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาคุณภาพรายข้อและศึกษาคุณภาพโดยรวมโดยพิจารณาคุณภาพรายข้อที่ Item-Total Correlation(r) และพิจารณาคุณภาพโดยรวมพิจารณาที่ Alpha ได้เท่ากับ 0.895

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.4.1 ทำหนังสือประสานขอเก็บข้อมูลยังนายอำเภอแต่ละอำเภอเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่รับผิดชอบ ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

1.4.2 ก่อนลงพื้นที่ผู้วิจัยจัดประชุมชี้แจงทีมงานเก็บข้อมูลภาคสนาม ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชารัฐศาสตร์ ที่มาเป็นผู้ช่วยนักวิจัย เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยเนื้อหาในแบบสอบถาม ขั้นตอนวิธีการเก็บข้อมูล และวิธีบันทึกข้อมูล

1.4.3 แจกจ่ายแบบสอบถามให้กับทีมงาน ไปเก็บข้อมูลตามพื้นที่เป้าหมาย

1.4.4 รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนด แล้วจึงทำการบันทึกข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

1.5.2 การวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ในการแปรผลระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ดังนี้ (Buaprasertying, et al., 2012 : 83)

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80	ระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60	ระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40	ระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20	ระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00	ระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด

1.5.3 การเปรียบเทียบระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ t-test (Independent sample) และ F-test (One Way Analysis Of Variance) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ L.S.D. (Least-Significant Different)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Group Discussion) จำนวน 1 ครั้ง ซึ่งการสนทนากลุ่มเพื่อหาแนวทางการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ และผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์โดยตรงเกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่น จำนวน 15 คน ประกอบด้วย คณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 1 คน ท้องถิ่นจังหวัด จำนวน 1 คน ตัวแทนปลัดอำเภอ จำนวน 1 คน นักวิชาการ จำนวน 2 คน ตัวแทนผู้นำชุมชน (กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน) จำนวน 5 คน และตัวแทนประชาชน จำนวน 5 คน โดยมีวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจงจากหน่วยงานต้นสังกัดทำการคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถเป็นตัวแทนในแต่ละกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มนักวิชาการผู้วิจัยจะทำการคัดเลือกโดยพิจารณาจากประวัติและประสบการณ์เกี่ยวกับการเมืองการปกครองที่อยู่ในจังหวัดนครสวรรค์

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยเลือกวิธีใช้ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งเป็นการตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย โดยบรรยายเป็นเนื้อหาตามที่ปรากฏในข้อความและการพิจารณาเนื้อหาโดยผู้วิจัย ไม่มีอคติหรือความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปพัวพัน เทคนิคนี้จะทำให้เนื้อหาสาระเพื่อตอบคำถามปัญหาวิจัยได้เที่ยงตรงมากที่สุด (Babbie, 2002: 25; Cooper & Schindler, 2001: 124)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า

1. พบว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 753 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 451 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 มีสถานภาพสมรส จำนวน 1,186 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4 สำเร็จการศึกษาระดับ

มัธยมศึกษาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 623 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 ประกอบอาชีพเกษตรกร ทำไร่ ทำนา จำนวน 644 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 -15,000 บาทต่อเดือน จำนวน 514 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 ตามลำดับ

2. ระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์

ตารางที่ 1

ระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ ในภาพรวม

รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับการ ตัดสินใจ
1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	3.94	.553	มาก
2. ด้านนโยบายของผู้สมัคร	3.75	.676	มาก
3. ด้านการหาเสียง	3.89	.836	มาก
4. ด้านหวัะแนนของผู้สมัคร	3.67	.707	มาก
5. ด้านผลประโยชน์หรือผลตอบแทน ของผู้สมัคร	3.96	.586	มาก
6. ด้านความสัมพันธ์ส่วนตัว	4.04	.733	มาก
7. ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	4.28	.679	มากที่สุด
รวม	3.94	.533	มาก

จากตาราง พบว่าระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D.= .533) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ($\bar{X} = 4.28$, S.D.= .679) และอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความสัมพันธ์ส่วนตัว ($\bar{X} = 4.04$, S.D.= .733) ด้านผลประโยชน์หรือผลตอบแทนของผู้สมัคร ($\bar{X} = 3.96$, S.D.= .586) ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ($\bar{X} = 3.94$, S.D.= .553) ด้านการหาเสียง ($\bar{X} = 3.89$, S.D.= .836) ด้านนโยบายของผู้สมัคร ($\bar{X} = 3.75$, S.D.= .676) และด้านหวัคະແນของผู้สมัคร ($\bar{X} = 3.67$, S.D.= .707) ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ กับปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ มีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. แนวทางการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์

4.1 การพัฒนาองค์ความรู้ให้กับประชาชนควรดำเนินการ 2 ส่วนได้แก่ (1) สำหรับประชาชน (2) การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ

4.2 รูปแบบที่เหมาะสม ได้แก่ (1) การอบรมให้ความรู้กับผู้นำชุมชน ผู้นำหมู่บ้านแล้วนำไปถ่ายทอด (2) ใช้อีวีดีโอเป็นศูนย์กลางการให้ความรู้

4.3 ขั้นตอนหรือวิธีการที่จะทำให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการ

เลือกตั้ง ได้แก่ (1) จัดกิจกรรมรณรงค์ (2) จัดทำสื่อสังคมออนไลน์และเผยแพร่เป็นคลิปวิดีโอ (3) การจัดทำแผ่นพับหรือป้ายประกาศติดไว้ตามแยกต่าง ๆ

4.4 รูปแบบการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง ได้แก่

4.4.1 กิจกรรมการมีส่วนร่วมก่อนการเลือกตั้ง ได้แก่ ตรวจสอบบัญชีรายชื่อว่าตนเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือไม่ ตรวจสอบพรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้ง รวบรวมรงค์เลือกตั้ง ฟังการปราศรัยนโยบายของผู้สมัครและพรรคการเมือง สอดส่องดูแลพฤติกรรมที่มิชอบ และศึกษาประวัติผู้สมัคร

4.4.2 กิจกรรมการมีส่วนร่วมระหว่างการเลือกตั้ง ได้แก่ สังเกตการณ์การซื้อเสียง ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ติดตามการนับคะแนน ร่วมเป็นคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง แจ้งเหตุหากพบเหตุการณ์ผิดปกติ ชักชวนประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ไม่รับเงินซื้อเสียง และตรวจสอบดูแลการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกติกา

4.4.3 กิจกรรมการมีส่วนร่วมหลังการเลือกตั้ง ได้แก่ ติดตามผลการเลือกตั้ง ติดตามผลการใช้สิทธิเลือกตั้ง ติดตามตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่เลือก และแสดงพลังกลุ่มกดดันนักการเมือง ถ้าพบว่ามีกระทำความผิดมิชอบ

4.5 ช่องทางที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลผู้สมัครรับเลือกตั้ง ได้แก่ ป้ายประชาสัมพันธ์ ใบปลิว สื่อออนไลน์ รถแห่โฆษณา สายด่วน กกต. การส่งจดหมายแนะนำตัวผู้สมัครโดยตรง เป็นต้น

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า ระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความสัมพันธ์ส่วนตัว ด้านผลประโยชน์หรือผลตอบแทนของผู้สมัคร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการหาเสียง ด้านนโยบายของผู้สมัคร และด้านหวัคະแนນของผู้สมัคร ตามลำดับ จึงนำมาอภิปรายผลซึ่งจะขอ

นำเสนอการอภิปรายผลในลักษณะแยกรายด้านของการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีสถานภาพสมรส สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกอบอาชีพเกษตรกร ทำไร่ ทำนา และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 - 15,000 บาทต่อเดือน และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ กับปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันของผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ มีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อมูลนำมาอภิปรายผลโดยแยกตามด้าน ได้ดังนี้

ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร พบว่าระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประชาชนจะตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกฯ ที่เป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น มีภาวะผู้นำ ตั้งใจทำงานให้กับชุมชน เป็นคนที่มีความคิดพัฒนาสังคม เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในสังคม คิดดี เข้าถึงง่าย มีความซื่อสัตย์ มีประสบการณ์ทางการเมือง มีอิทธิพลในพื้นที่และมีฐานะร่ำรวย จะเห็นได้ว่าประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์นั้นแม้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นเกษตรกร แต่การตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ผ่านมาไม่ได้เลือกคนที่ฐานะร่ำรวย หรือมีอิทธิพลในพื้นที่ ผู้สมัครที่ประชาชนต้องการมากที่สุดจะเป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น รองลงมาจะเน้นความมีภาวะผู้นำ ตั้งใจทำงานให้กับชุมชน ดังจะเห็นได้จากผลการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมามีปรากฏว่า พล.ต.อ. สมศักดิ์ จันทะพิงค์ ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกฯ ก็เป็นคนที่มีบุคลิกที่เข้าถึงงานมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคนยังไม่มีประสบการณ์ทางการเมือง ไม่เป็น

บุคคลที่มีชื่อเสียงในระดับจังหวัด แต่ประชาชนก็ให้โอกาสเข้ามาทำหน้าที่ สอดคล้องกับการศึกษาของ Phacharoen (2020: Abstract) ที่ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการตัดสินใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่ เลือกตั้งซ่อมเขต 8 จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าประชาชนมีพฤติกรรมการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก

ด้านนโยบายของผู้สมัคร พบว่าระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้านนโยบายของผู้สมัครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประชาชนจะตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกฯ ที่มีนโยบายที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ตรงความต้องการของชุมชน ตรงใจ ให้ความสำคัญเรื่องปากท้อง (เศรษฐกิจ) นโยบายที่สามารถทำได้จริงภายใน 4 ปี นโยบายเน้นการพัฒนาชุมชน นโยบายเน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วม เน้นการบริหารงานแบบตามใจตนเอง ให้ความสำคัญกับพรรคการเมืองมากกว่าความต้องการชุมชน ที่มีนโยบายเพื่อฟัน ขายฟัน จะเห็นได้ว่าประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์นั้น ให้ความสำคัญในเรื่องนโยบายที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ตรงความต้องการของชุมชน เป็นลำดับต้น ๆ อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันนี้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้สะดวกรวดเร็วหลายช่องทาง และเห็นว่าการจะพัฒนาหรือโครงการอะไรที่จะเกิดขึ้นได้นั้นต้องผ่านการประขามติจากชุมชนว่าเป็นเรื่องด่วนที่สามารถแก้ไขปัญหา นั้น ๆ ได้ เวลาเลือกตั้งประชาชนก็จะดูว่าผู้สมัครแต่ละคนนั้น ได้นำเสนอนโยบายในเรื่องใดบ้าง สามารถทำได้จริงหรือไม่ ไม่เป็นนโยบายเพื่อฟัน ขายฟันทำไม่ได้จริง ๆ ซึ่งหากผู้สมัครคนใดสามารถนำเสนอ นโยบายได้ถูกต้องตรงใจประชาชนมากที่สุดก็มีโอกาสได้รับการเลือกตั้ง สอดคล้องกับการศึกษาของ Chokudomporn (2013: Abstract) ที่ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรีของประชาชน ในเขตเทศบาลเมืองตราด อำเภอ

เมือง จังหวัดตราด พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรีของประชาชน ได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบายอยู่ในระดับมาก

ด้านการหาเสียงของผู้สมัคร พบว่าระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้านการหาเสียงของผู้สมัครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประชาชนจะตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกฯ ที่หาเสียงด้วยชนโยบายสำคัญ ๆ ด้วยการใช้รถแห่โฆษณา การปราศรัยหาเสียงบนเวที สื่อออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก หัวคะแนนหาเสียง การติดป้ายประชาสัมพันธ์ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แจกบัตร/ใบปลิวแนะนำตัว เดินเคาะประตูบ้าน ด้วยการตีเบต ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ยังให้ความสำคัญของการหาเสียงเรื่องนโยบาย การใช้รถแห่โฆษณา และการปราศรัยบนเวทีของผู้สมัครอยู่ อาจเป็นเพราะว่าสภาพพื้นที่ของจังหวัดนครสวรรค์ที่กว้างการเข้าถึงเทคโนโลยีอาจจะไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มหรือแม้แต่การตีเบตระหว่างผู้สมัคร เพราะจากการตอบแบบสอบถามจะเป็นกลุ่มเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีเวลาเข้าถึงสื่อออนไลน์จึงให้ความสำคัญกับการหาเสียงรูปแบบเดิม ๆ หรือแม้แต่การเดินเคาะประตูตามบ้านของประชาชนก็ยังคงใช้ได้อยู่ในปัจจุบันนี้ ส่วนกลุ่มประชาชนที่ประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานลูกจ้างบริษัท ก็อาจใช้สื่อออนไลน์ในการหาเสียงได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Polchai (2018: Abstract) ที่ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ได้แก่ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน

ด้านหัวคะแนนของผู้สมัคร พบว่าระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้านหัวคะแนน

ของผู้สมัครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประชาชนจะตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกฯ ที่มีหัวคะแนนเป็นผู้นำชุมชน ผู้นำกลุ่มอาชีพต่าง ๆ คนในชุมชน ทีมงานที่มีคุณภาพ นักการเมืองท้องถิ่น หัวคะแนนมาแนะนำถึงบ้านพัก นักการเมืองระดับประเทศให้การสนับสนุน แต่จะไม่เห็นด้วยกับการที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ มีหัวคะแนนที่มีผู้มีอิทธิพลให้การสนับสนุน หัวคะแนนมาจกรายชื่อเพื่อแจกเงิน และเป็นผู้มีอิทธิพล อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันนี้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้หลายช่องทาง หัวคะแนนจึงเป็นคนที่มักจะคุ้นเคยในชุมชนการเลือกตั้งมีการตรวจสอบหลายช่องทางการหาเสียงมีกฎหมายกำหนดเป็นความผิดไว้ชัดเจนว่าสิ่งใดบ้างทำได้ หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งทำอะไรที่ผิดกฎหมายก็จะถูกลงโทษ ซึ่งแตกต่างจากในอดีตที่ผ่านมา ประชาชนไม่กล้ารับเงินจากหัวคะแนนจึงทำให้การหาเสียงแบบเดิม ๆ ไม่สามารถใช้ได้ผลเช่นเดิมที่เคยทำมา และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ กับปัจจัยส่วนบุคคล ที่แตกต่างกันพบว่ามึระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาของ Phacharoen (2020: Abstract) ที่ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการตัดสินใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่ เลือกตั้งซ่อมเขต 8 จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งของประชาชนด้านคุณสมบัติหัวคะแนนของผู้สมัคร อยู่ในระดับมาก

ด้านผลประโยชน์หรือผลตอบแทนของผู้สมัคร พบว่าระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ด้านผลประโยชน์หรือผลตอบแทนของผู้สมัครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประชาชนจะตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกฯ ที่เคยมาช่วยเหลือเวลาประสบภัยพิบัติ ที่เคยนำเงิน ผ้าป่ามาทอดที่วัด ที่มาช่วยเหลือเวลา

งานประเพณีในหมู่บ้าน ที่ให้การสนับสนุนเดินโต๊ะเก้าอี้แก่หมู่บ้าน ที่ให้การสนับสนุนการแข่งขันกีฬาหมู่บ้าน ที่จัดสรรเงินงบประมาณให้กับหมู่บ้าน ที่เคยมาร่วมงานบวช งานแต่งงานในชุมชน ที่ให้การสนับสนุนอาหารและเครื่องดื่มเวลาในงานในหมู่บ้าน ที่ให้เงินเป็นค่าตอบแทนในการลงคะแนน ที่เคยพาทำนและผู้นำชุมชนไปเที่ยว ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ จะเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ตนเองเคยสัมผัสทั้งทางตรงและทางอ้อม อาจได้รับผลประโยชน์โดยที่ตนเองไม่ได้รับโดยตรงแต่เห็นหรือได้รับทราบข้อมูลว่าใครเป็นคนสนับสนุนงบประมาณเหล่านี้มาในชุมชน ซึ่งกรณีนี้ในการเลือกตั้งที่ผ่านมาผู้สมัครนายกฯ ทั้ง 4 คนเป็นผู้สมัครรายใหม่ทั้งหมดแต่ฐานเสียงเดิมจะอยู่ที่ พล.ต.อ.สมศักดิ์ จันทะพิงค์ ผู้สมัครหมายเลข 3 ซึ่งมีฐานคะแนนเสียงในพื้นที่ผ่านสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เคยให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่อยู่ก่อนหน้านั้นแล้ว จึงได้รับการเลือกตั้งในครั้งนี้ ประกอบกับที่ผ่านมาการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับการเดือดร้อนหรือสนับสนุนงบประมาณลงพื้นที่นั้นจะทำให้ผ่านการนำเสนอข้อมูลจากพื้นที่ สอดคล้องกับการศึกษาของ Mueankaew (2018: Abstract) ที่สรุปว่าอิทธิพลของหัวหน้าที่มีผลต่อการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2554 พบว่าประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีระดับความคิดเห็นต่ออิทธิพลของหัวหน้าที่มีผลต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการได้รับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก

ด้านความสัมพันธ์ส่วนตัวของผู้สมัคร พบว่าระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งด้านความสัมพันธ์ส่วนตัวของผู้สมัครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประชาชนจะตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกฯ เพราะมีความพึงพอใจเป็นการส่วนตัว เลื่อมใสในการประพฤติตนที่เป็นแบบอย่างที่ดี เป็นคนที่มีรู้จักสนิทสนมมานาน ชื่นชมผลงานที่ผ่านมา เป็นเครือญาติกัน เป็นศิษย์เก่าโรงเรียนเดียวกัน เคยเป็นหัวหน้ามาก่อน เคยร่วมงานกันมาก่อน เป็นผู้ที่มีพระคุณ/บุญคุณ เคยทำงานด้วยกัน

ตอนหาเสียง ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าประชาชนจะตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกฯ นั้นมาจากการที่ประชาชนได้รู้จักเป็นการส่วนตัว ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งอาจเป็นเพื่อร่วมสถาบันเดียวกัน เคยทำงานด้วยกันก็จะตัดสินใจเลือกได้ง่ายขึ้น ส่วนคนที่ไม่รู้จักก็อาจจะไม่เลือกหรือลงคะแนนให้ ส่วนเรื่องผลงานนั้นไม่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ สอดคล้องกับการศึกษาของ Sengkhampan (2017: Abstract) ที่ทำวิจัยเรื่องการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ตำบลจุมพล อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย พบว่าการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนในพื้นที่ตำบลจุมพล อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย ด้านความสัมพันธ์ส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก

ด้านพรรคการเมืองที่สังกัดของผู้สมัคร พบว่าระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งด้านพรรคการเมืองที่สังกัดของผู้สมัครในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประชาชนตัดสินใจเลือกผู้สมัครนายกฯ ที่พรรคการเมืองมีแต่คนรุ่นใหม่ สังกัดพรรคการเมืองที่ศรัทธา เน้นนโยบายประชานิยม พรรคการเมืองฝ่ายค้าน พรรคการเมืองที่มีผลงานในการพัฒนาประเทศ ที่หัวหน้าพรรคมีความรู้ความสามารถ พรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาล พรรคการเมืองขนาดใหญ่ ไม่สังกัดพรรคการเมืองใดๆ ตามลำดับ เนื่องจากในปัจจุบันกระแสของการเมืองยุคใหม่ได้เข้ามามีบทบาทในจังหวัดนครสวรรค์มากขึ้น ประชาชนต้องการคนรุ่นใหม่ที่จะเข้ามาทำหน้าที่แทนตน สังเกตได้จากว่าที่ผู้สมัครครั้งนี้ก็เป็นคนใหม่เกือบทั้งหมด และผลการเลือกตั้งก็ปรากฏว่าประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ได้มอบความไว้วางใจให้กับคนใหม่ และไม่สังกัดพรรคการเมืองใดๆ จะเห็นได้ว่าการเมืองระดับท้องถิ่นนี้จะแตกต่างกับการเมืองระดับประเทศที่จะเน้นพรรคการเมืองที่สังกัดมากที่สุด สอดคล้องกับการวิจัยของ Somong and Petchlert (2020: Abstract) ที่ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง วันที่ 24 มีนาคม 2562 กรณีศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช เขตที่ 2 และ

เขตที่ 5 พบว่าปัจจัยการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนด้านพรรคการเมืองอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนครสวรรค์ กับปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครสวรรค์ ควรนำเอาข้อมูลที่ได้มาใช้ในการกำหนดแนวทางการรณรงค์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเลือกตั้งครั้งต่อไปเพื่อให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกลุ่มประชาชนในจังหวัดที่มีสิทธิเลือกตั้ง

2. จากข้อเสนอแนะที่ได้พบว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการพัฒนาทั้งตัวประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นกรณีที่ต้องทำการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครสวรรค์ จะต้องพัฒนาการสื่อสาร ช่องทางการสื่อสาร และรูปแบบการสื่อสารที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกลุ่มประชาชนผู้มีสิทธิให้ครอบคลุมทุกกลุ่มอาชีพและช่วงอายุ

3. จากข้อมูลพบว่าระดับการตัดสินใจของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนายกฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเท่านั้น จำเป็นที่ต้องส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดมีองค์ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งในระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ข้อมูลต่าง ๆ ประกอบการตัดสินใจ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครสวรรค์ ควรนำข้อมูลที่ได้ไปกำหนดแนวทางต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเพิ่มเติมในประเด็นของวิธีการเลือกตั้งที่เหมาะสมและประชาชนสามารถลงคะแนนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส ควรเป็นอย่างไร
2. ควรทำการวิจัยประเด็นของกฎหมายเลือกตั้งที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งว่าในปัจจุบันนั้น ประชาชนมีองค์ความรู้ในเรื่องดังกล่าวอย่างไร และจะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไร
3. ควรกำหนดประเด็นการวิจัยเรื่อง การตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์หลังได้รับการเลือกตั้ง
4. ควรกำหนดประเด็นการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ โดยเฉพาะการลงคะแนนเพื่อใช้สิทธิเลือกตั้งให้มากกว่า 80%

References

- Babbie, E. (2001). *The practice of social research* (9th ed.). Wadsworth Thomson, Belmont.
- Buaprasertying, W. et al. (2012). *Measures of police officers and social measures and the solution to quarrel among students/students from different institutions*. Research Division, Police Strategic Office National Police Office. [in Thai]
- Chokudomporn, B. (2013). *Factors affecting people's decision making for mayor in Trat Municipality, Mueang District, Trat Province*. (Master's Degree Thesis). Chanthaburi: Rambhai Barni Rajabhat University. [in Thai]
- Constitution of the Kingdom of Thailand. (2017). *The Government Gazette*, Volume 134, Part 40, April 6, 2017.

- Cooper, D. R. & Schindler, P. S. (2001). *Business research methods*. McGraw-Hill Higher Education, London.
- Khunsingsakul, S. & Watcharathanapathhada, P. (2019). Election behavior of people in Phichit Province. *Rajamangala Lanna Journal*, 6(2), pp. 73-84. [in Thai]
- Mueankaew, T. (2018). *The influence of the voters affecting the election of members of the house of representatives. Nakhon Si Thammarat Province, 2011*. (Master's Degree Thesis). Pathum Thani: Rang sit University. [in Thai]
- Nakhon Sawan Provincial Administrative Organization. (2020). *Report on the results of the election of the president of the Nakhon Sawan Provincial Administrative Organization*. Nakhon Sawan Provincial Administrative Organization. Nakhon Sawan. [in Thai]
- Phacharoen, W. (2020). The behavior of the decision to exercise the right to vote in the election of members of the house of representatives of the people in the area. Election to repair district 8, Chiang Mai province. *Education Journal Mahamakut Wittayalai University*, 8(1), pp. 91- 101. [in Thai]
- Polchai, K. (2018). *Factors affecting people's decision making in the election of the president of dong Mafai Subdistrict Administrative Organization. Mueang Sakon Nakhon District Sakon Nakhon Province*. (Master's Thesis). Sakon Nakhon: Sakon Nakhon Rajabhat University. [in Thai]
- Sengkhampan, A. (2017). *The decision to elect the president of the sub-district administrative organization in Chumphon sub-district. Phon Phisai District Nong Khai Province*. (Master's Thesis). Maha Sarakham: Maha Sarakham Rajabhat University. [in Thai]

- Somong, K. & Petchlert, T. A. (2020). *Voting behavior on March 24, 2019: A case study of Nakhon Si Thammarat Province, District 2 and District 5* (Master's Thesis). Graduate School Pathum Thani: Rangsit University. [in Thai]
- Srichomchuen, S. (2007). *Election of the mayor of Wangchai Subdistrict*. (Master's Thesis). Mahasarakham: Mahasarakham University. [in Thai]

Author

Kittiphat Kongmagum

Lecturer in Political Science Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University

398 Sawanwithi Road, Muang District, Nakhon Sawan Province 60000

Tel.: 093-5989091 E-mail: nan0935989091@gmail.com

Consumer Demands as Guidelines for Career Enhancement and Value-added Products from Waste Vinyl of Communities in Pathum Thani Province

Rath Chombhuphan¹ / Chanakarn Ruangnarong²

¹ Creative Craft in Home Economic Program, Faculty of Home Economic Technology, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

² Fashion Design and Clothing Innovation Program, Faculty of Home Economic Technology, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

Received: October 29, 2021
Revised: December 15, 2021
Accepted: December 18, 2021

Abstract

The research employed a mixed method both of qualitative and quantitative, the objective is to study consumer demands as guidelines for career enhancement and value-added products from waste vinyl of communities in Pathum Thani province. The product development and value-added from waste vinyl that could resolve community problems correlating with the recent urges and demands in waste management. The results on community context found that subunits under shelters for helpless males has been hosting the career enhancement events and occupational therapies for communities. According to the study from 400 samples, the average mean of awareness regarding the effects of waste on people's livelihood and reusable parts is $\bar{X} = 4.45$ on a high scale. The awareness on waste management is $\bar{X} = 4.37$ while the knowledge on products made of waste is $\bar{X} = 3.99$ and community engagement on waste management is $\bar{X} = 3.86$. Furthermore, the consideration and attention on bags made of waste vinyl encourage the product

development to have more variety with the needs from eco-friendly customers which help reduce community waste by home economic careers. This would contribute to the society in terms of careers and incomes.

Keywords: consumer demands, enhance careers, value-added, waste vinyl

Introduction

According to the National Economic and Social Development Plan No. 12 (2017-2021) on development and endorsement of the human capital potentiality corresponding with the Thailand 4.0's social development framework, positive opportunities, livelihood and welfare, the career development is one of various paths that endorses personal and community's incomes which is beneficial to the country at some point. To carry on a profession, the most essential factors are personality, characteristics and identity, the results of numerous factors combined such as knowledge, personal interests, search for occupations, self-improvement and occupational confidence. Currently, the knowledge economy is getting more important especially those of scientific technology and innovation fields (Poapongsakorn, 2012). Owing to this, it would be benevolent if Thailand could adjust and develop with global changes that would endorse the country's economic growth, social profits and population welfare. This also emphasizes on educational development in order to produce knowledgeable society and qualitative development for life-long wellbeing. By developing a group of people who would assist on developing others would contribute to the nation's future human potentiality correlating with government's social plan focusing on 'reducing social inequality and promoting social opportunities.'

Underprivileged and homeless are generally coexist. Therefore, enhancing supplementary occupations using home economic knowledge and product development as has been running by Thanyaburi Shelter for helpless males in Pathum Thani province largely help them. The occupational therapies offered there are, for examples, small weaving skills, music skills, agricultural and handicraft skills. The dependents seeking help from the shelter will receive opportunities to practice and vocationally trained focusing on products made of waste e.g. there are a mat weaving factory for sedge and vetiver grass with Japanese volunteers to assist on handicraft skills and product designs for fine motor skills improvement and enhancing careers for dependents in the future (Jundai, 2019).

Recently, there are numerous studies argued that solid waste massively affects and pollute environment, for example, waste vinyl is disposed and unable to be reused. Waste disposal heavily relies on incineration in which plastic is a hydrocarbon component dissolving into microscopic molecules upon burning, resulting in carbon dioxide and water or with other toxic chemicals depending on the types of plastic. Polyethylene is flammable. Polystyrene produces heavy and black smoke while Polyvinyl chloride is nonflammable, producing HCl gas when burn. According to some fundamental surveys, Thanyaburi Shelter for helpless males has been producing bags from waste vinyl. The cutting and production are favorable by consumers and are considered as having good quality and fine craftsmanship. However, the capacity of production is limited and only offers minimal options due to the lack of creative contemporary designs which would meet the rising demands of consumers (Khajadpai, Sodhiban & Saributr, 2013).

According to the aforementioned issues, we assume that the development on product design from waste could encourage novel knowledge which would result in

newer and more variety of the product designs in order to serve current demands in the market and corresponding with the green economic concept. Waste reduction by recycling in terms of career support and enhancement on home economic field contribute much to society specifically those who are underprivileged. Upon training, they could later earn a living along with new better livelihood among family members and communities.

Objective

To study on consumer demands as guidelines for career enhancement and added values to waste vinyl from communities in Pathum Thani province.

Review of Literature and Conceptual Framework

Career development and supplementary occupations framework

Thailand evolves and adjusts economically, socially and environmentally according to the global changes. Thailand 4.0's vision is established to enhance and strengthen various aspects of the country such as strength from within and connect to the world in order to elevate entrepreneurs and enhance communities and networking (Industrial Estate Authority of Thailand, 2016). Therefore, Thailand 4.0, the recent development plan, contribute to all aspects for the prosperity and sustainability of the country.

*Table 1**Career development and supplementary occupations*

No.	Guidelines for career development and supplementary occupations	Focus and goal
1.	Promote and endorse human capital potentiality by encouraging knowledge and career-related skills for citizens.	Also, this aims to support underprivileged, women and elderly people, small and medium-sized businesses and community enterprises. It also includes the patentability improvement for elderly so that they could earn supplementary incomes such as vocational skills suitable for their age and soft skills for inter-generation corporation.
2.	Reduce social inequality and endorse community's potentials.	Create sustainable and learning communities following the research process and knowledge distribution. This could lead to commercial knowledge cumulative and encourage the use of information technology for community's knowledge management; community economic development,

Table 1 (Continued)

No.	Guidelines for career development and supplementary occupations	Focus and goal
3.	Establish economic strength and sustainable competition.	community enterprise support. The cooperation between private sectors and educational institutions Establish and distribute participative academic knowledge, innovation and folk wisdom in order to encourage the change of production for product value adding and rising demands in the market. he community potentials and zoning are essential for the effectiveness of the production and cost reduction. Government sector would provide fundamental basic factors and connect learning centers in the area for practical learning programs.

Source: Office of the National Economic and Social Development Council (2016)

In conclusion, the 12th National Economic and Social Development Plan has indicated the development methods and occupational promotion strategies that the career enhancement and occupational promotion for underprivileged, women and

elderly persons is fundamental. Along with the core concerns are community enterprise support, community vocational training centers and provide support on marketing channels, sources of investment fund, the increasing opportunities for elderly persons to earn a living and endorse community's potentials in terms of competitive knowledge distribution, elevating production process, marketing and management for agricultural tourism.

Waste management concept

Solid waste is produced from consumption in everyday lifestyle. Presently, Thailand has an ongoing issue regarding the waste management as a result of the rising number of population and changing lifestyle. Technology is another factor that involved in the changing habits and many of the products are single use, producing massive waste (Pollution Control Department, 2018).

The Waste management concept aims to prolongate the use of various resources and reduce wasting or producing pollution, which is one of the methods of action for sustainability. There are some setbacks and obstacles in following this waste management concept since it requires cooperation from numerous sectors; therefore, it has to be cautiously planned and strictly followed when launched. Having the precise set of goals and waste management plan would reduce the amount of waste sent to landfill (Jangpong, 2012).

Pathum Thani province has designated waste disposal areas in each community as the areas to decompose solid waste following the environmentally friendly procedures and management method which requires immense community cooperation. This is a decent way to raise awareness for people in community to successfully cooperate. The waste vinyl has recently become a growing issue as a

result of single use advertisement. Therefore, to reduce waste vinyl effectively is to reproduce them as new products that serve the community' interest.

Upon reviewing of literature, the following conceptual framework has been established.

Conceptual Framework

The procedure of the study on consumer demands as guidelines for career enhancement and added values to waste vinyl from communities in Pathum Thani province are as displayed below.

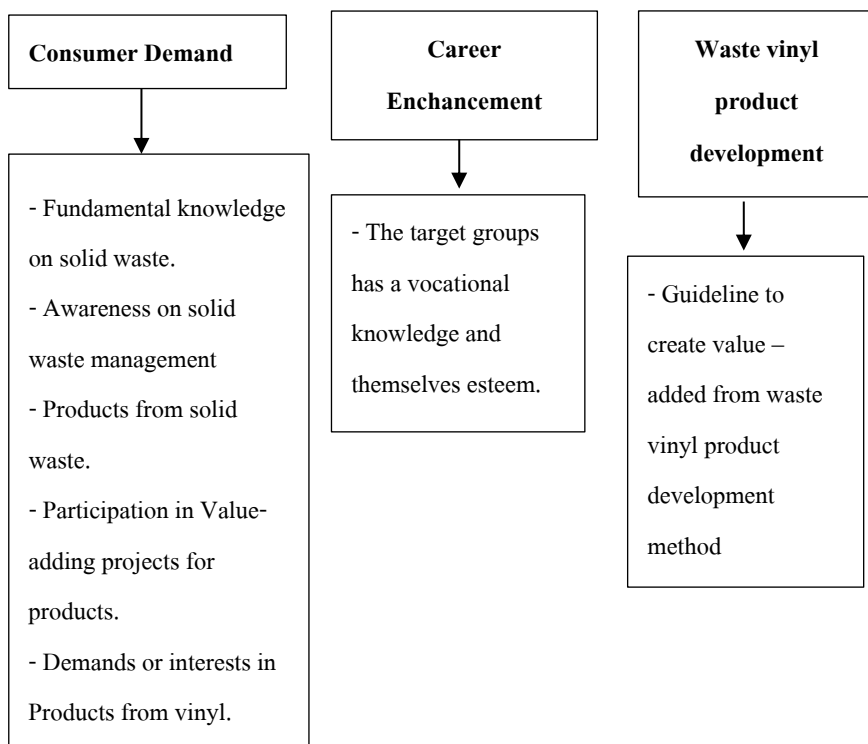

Figure 1: Research conceptual frameworks

Methodology

The research employed a mixed method research. The objective of this research is to study consumer demands as guidelines for career enhancement and value-added products from waste vinyl of communities in Pathum Thani province.

The Thanyaburi Shelter for Helpless Male Context

1. There are approximately 500 people who seek help there in order to be able to survive in society. Most of them are homeless and dependents.
2. The shelter's occupational therapies mainly focus on agriculture, handicraft, bag

sewing from vinyl and mat weaving factory from sedge and vetiver grass. There are Japanese volunteers who assist on teaching and help develop fine motor skills. The shelter has various occupational therapy plans depending on the length of time they would stay in the shelter after initial screening in to A, B or C group. Being hired from outside must be approved by the staff first. The occupational therapies offered in the shelter are, for example, small weaving skills and music skills. Also, the shelter faces the insufficient number of nurses since dependents are in need of rehabilitation or medicinal courses. More nursing staff or experts and innovation in order to perform tasks more effectively and quickly are essential and required. Moreover, the visit and trainings from outside providers are on irregular basis resulting the derail of uncontinuous knowledge and skills. The society then accept the dependents as capable of working under the overseeing of the shelter. The works, both inside and outside of the shelter, mostly are organic vegetable farming, soap making and recycle garbage screening. The medicinal development is focusing on screening each patient and the staff will provide medicinal support for each person in the nursing building. Some of the dependents later acquire internal professions in the shelter such as

securities and traffic controllers. In order to provide better and smoother care and support, the staff need suitable innovation to assist them.

The research was conducted as integrated research using both quantitative and qualitative methods focusing on the procedure of career enhancement from waste vinyl of communities in Pathum Thani province as follow.

1. Documentary Research; focusing on related and relevant subject matters from titles and objectives. The data was collected from searching documents related to the career enhancement from waste vinyl of communities in Pathum Thani province; documents, books, research reports, research journals, media, websites and data from various institutions relevant to career enhancement concept, product development and value adding products from waste.

2. Research Area Survey; a primary survey at the research area to acquire first-hand data regarding the career enhancement in Thanyaburi Shelter for helpless males by interviewing key informants; guardians or director, caretakers and dependents in the shelter. Data about cooperation and participation from government and private sectors are also collected. The recycling benefits from waste vinyl and other waste contributed to the occupational promotion lead to newer designs and product development to meet current market.

The gathered results lead to the following methods.

The research is quantitative-based research supplemented by qualitative methods.

Quantitative research: Population and samples in this research are Consumer in Pathum Thani Province region as purposive sampling.

Qualitative research: semi-structured interviews from participants who involve and have interests in supporting the occupational promotion and community

waste management. E.g. director or guardians of Thanyaburi shelter for helpless males, caretakers and academicians specialized in product development using Criterion based selection.

Research period is held between 15 May 2020 - 14 August 2021.

Tools

1. Quantitative research: collect data using questionnaires from 400 samples to study on Consumer Demand as Guidelines for Career Enhancement and Value-added Products from Waste Vinyl of Communities in Pathum Thani Province then analyze the average values, percentages and standard deviation.

2. Qualitative research: collecting in-depth data by semi-structured interviews from participants who involve and have interests in supporting the occupational promotion and community waste management. E.g. director or guardians of Thanyaburi shelter for helpless males, caretakers and academicians specialized in product development using Criterion based selection. Three persons were interviewed for in-depth information.

- 1) 1 director or guardians of Thanyaburi Shelter for helpless males
- 2) 1 caretaker
- 3) 1 academician specialized in product development

Content analysis from three persons in Bangkok metropolitan region were conducted.

Data analysis

1. Quantitative data analysis: averages, percentages and standard deviation
2. Qualitative data analysis: content analysis

Results

The study results of consumer demands as guidelines for career enhancement and value-added products from waste vinyl of communities in Pathum Thani province are as the following:

1. Quantitative research results from general samples

Table 2

Fundamental knowledge on solid waste

n = 400

No.	Fundamental knowledge on solid waste	$\bar{x}$	S.D	Satisfaction level
1.	Thailand is facing waste crisis due to the rising numbers of population and changing lifestyles	4.46	.58	satisfied
2.	The amount of waste is rising due to the single use habit	4.49	.57	satisfied
3.	Solid waste affects mental and physical health	4.42	.77	satisfied
4.	waste from vegetables, fruits, leaves and meat could be used as fertilizer	4.41	.67	satisfied
5.	solid waste is a breeding ground for carriers of diseases such as flies, cockroaches and mosquitos	4.47	.62	satisfied
6.	waste disposed on roadsides makes the surrounding areas unpleasant visually and nasally	4.51	.62	Highly satisfied

Table 2 (Continued)

n = 400

No.	Fundamental knowledge on solid waste	$\bar{X}$	<i>S. D</i>	Satisfaction level
7.	wastewater from solid waste is the source of germs, organic and inorganic substances	4.48	.61	satisfied
8.	Will chemically dispose of waste affect the environment	4.40	.65	satisfied
9.	Are you aware that solid waste could be recycle	4.43	.66	satisfied
Total		4.45	.63	satisfied

Table 3

Awareness on solid waste management

n = 400

No.	Awareness on solid waste management	$\bar{X}$	<i>S.D</i>	Satisfaction level
1.	Do you screen garbage before disposal?	4.37	.67	satisfied
2.	Recycling waste is an effective way to reduce the amount of solid waste	4.39	.66	satisfied
3.	Using cloth bags instead of plastic bags helps reducing waste and contribute to community's solid waste management	4.41	.66	satisfied
4.	4.The rising amount of solid waste badly affects community's environment	4.29	.71	satisfied
5.	5.Solid waste issue is community's issue, not for one person	4.37	.63	satisfied
6.	6.Having leaders who spread informative words on waste management helps built the pleasant community	4.38	.63	satisfied
7.	7.Solid waste screening is every person's responsibility to larger community	4.39	.67	satisfied
8.	8.Solid waste that were screened prior are easier to eliminate	4.41	.66	satisfied
Total		4.37	.66	satisfied

Table 4

Products from solid waste

n = 400

No.	Products from solid waste	$\bar{X}$	<i>S. D</i>	Satisfaction level
1.	1.Familiarity with products from vinyl	4.14	.81	satisfied
2.	2.Purchasing eco-friendly products made of waste	3.96	.76	satisfied
3.	3 Being eco-conscious in a year	3.80	.85	satisfied
4.	4.Reuse or recycle waste	3.90	.75	satisfied
5.	5.Products from waste could earn a living for oneself and community	4.18	.75	satisfied
Total		3.99	.78	satisfied

Table 5

Participation in Value adding projects for products

n = 400

No.	Participation in Value-adding projects for products	$\bar{X}$	<i>S. D</i>	Satisfaction level
1.	1.Opportunities to participate in similar projects from elsewhere	3.70	.86	satisfied
2.	2.Interest in participating in waste management projects	3.92	.71	satisfied

Table 5 (Continued)

n = 400

No.	Participation in Value-adding projects for products	$\bar{X}$	<i>S.D</i>	Satisfaction level
3.	3.One's community encourages eco-conscious careers	3.75	.80	satisfied
4.	Leadership in raising awareness regarding the global warming issues and recycling waste	3.76	.87	satisfied
5.	Will you provide feedbacks or problem-solving solutions in the projects if participated?	3.90	.85	satisfied
6.	Will you assist in community's events or relevant agencies for the smooth success, should there be any project?	3.84	.76	satisfied
7.	Participation in social development and community welfare	3.91	.73	satisfied
8.	Shelters for the helpless are reliable safe haven	3.98	.75	satisfied
9.	The vocational trainings in the shelter provide opportunities in finding careers afterward	3.90	1.16	satisfied
10.	Products from the shelters encourage vocational therapy for the dependents	4.00	.76	satisfied
Total		3.86	.82	satisfied

*Table 6**Demands or interests in Products from vinyl*

n = 400

Demands or interests in Products from vinyl	Amount(person)	Percentage
Cloth bags	163	40.8
aprons	103	25.8
Handmade boxes	81	20.3
Woven bags	52	13.0
et cetera	1	.3
Total	400	100.0

2. Qualitative data results indicate that

2.1 Knowledge about waste vinyl management

The stakeholders had argued that the Zero Waste concept aims to prolongate the use of various resources and reduce wasting or producing pollution, which is one of the methods of action for sustainability. There are some setbacks and obstacles in following this zero-waste concept since it requires cooperation from numerous sectors; therefore, it has to be cautiously planned and strictly followed when launched. Having the precise set of goals and waste management plan would reduce the amount of waste sent to landfill. Some waste could be recycled, produced as fertilizer, give to charity, reuse and transform into energy. In the recent years, waste such as waste vinyl greatly affects the environment since they are generally single use and usually disposed by incineration. Since plastic is hydro carbon solution and would dissolve into microscopic molecules which eventually become carbon dioxide

and water or other toxins depending on the types of plastic. Polyethylene is flammable. Polystyrene produces heavy and black smoke while Polyvinyl chloride is nonflammable, producing HCl gas when burn. According to the research conducted by Thailand Textile Institute, the waste vinyl has

1) Maximum tensile strength of the warp at 393.01 N and the weft at 595.43 N

2) Elongation of the warp at 35.5 percent and the weft at 16.25 percent

Therefore, it is desirable to produce durable and practical products due to the aforementioned characteristics. Waste vinyl can also be reproduced and redesigned into a variety of product which meet the demands in the market.

2.2 The model of environmentally friendly product development made of waste vinyl according to the study on Thanyaburi Shelter for helpless males' communities, it is established that.

2.2.1 Communities within Thanyaburi Shelter for helpless males have been receiving support from relevant organizations in terms of supplementary vocation and vocational training venues. The fundamental tools were provided and there are local networks. The target groups are in need of vocational knowledge for the underprivileged. Not only the occupational therapies are required, but also the events encourage the underprivileged to earn a living from their newly acquired knowledge and skills since there are small-scaled factories; sewing factory and mat weaving factory available for them. The recycling waste were given by institutions outside of the shelter. Therefore, the target group is equipped with knowledge, production process of products made of waste, marketing and selling venues.

2.2.2 Community's interest is that the waste is recycled or reproduced profitably. It would be profitable to encourage the product development to meet the demands in the market while advertising and conduct some marketing on the products to earn incomes for community which would be advantageous in the long run. Thanyaburi Shelter for helpless males, Department of Social Development and Welfare and Ministry of Social Development and Human Security had provide collaborative support for the occupational therapy and career enhancement which would help recover and rehabilitate physical and mental health of the dependents under the following management model.

- 1) Select the potential candidates from dependents in the shelter
- 2) Guide and provide vocational training from guardian caretakers such as product design, production process and marketing. Waste e.g. waste vinyl is given by the advertising companies, while the natural materials e.g. sedge are cultivated from water sources in the shelter.
- 3) Sell the finished products at the selling center in the shelter, at mobile visits from Department of Social Development and Welfare and Ministry of Social Development and Human Security and PTT shops with CSR collaboration with the shelter.
- 4) Account system management is set to confer 70 percent of the incomes after deduction to dependents. There is constant development of the products as displayed in the study below.

Table 7

SWOT analysis from Thanyaburi shelter for helpless males

Strengths: Advantages from the environment in the community	1. Guardians are responsible for the overseeing, liaising duties and provide frequent updates on the product development. 2. Value adding the materials in the community and waste by reproducing into useful products
Weaknesses: Problems or issues in the community	1. Only a handful of dependents have compatible skills in production process. 2. Lack of experts to give advice on product design 3. Production line is limited due to the capacity of the dependents
Opportunities: The results of how the environment outside of the community is favorable or encouraging	1. Present the products to the market through Department of Social Development and Welfare and Ministry of Social Development and Human Security 2. Collaborate with educational institutions and other organizations e.g. PTT to expand the market
Obstacles: Limitation from the environment outside of the community	1. Limited access to knowledge and collaboration on product design from other sectors 2. Limited opportunities for the dependents on field study to other institutes 3. Online marketing and Mobile Digital E-Commerce 4. Interesting content creation

Discussion

1. Career enhancement and vocational support in community's context model: the fundamental study indicates that the selected surrounding communities of Rajamangala University of Technology Thanyaburi for fundamental surveys have supplementary occupation support events along with the established venues from institutes which received necessary working tools from local network. The target group is in need of occupational support in order to earn a living. In the meantime, the occupational therapy, in one way, contributes to the health of the underprivileged and assist them to earn a living. For the resource preparation, small-scaled factories were installed such as sewing factory and mat weaving factor along with the selling centers. The recycling waste were given by institutions outside of the shelter. Therefore, the target group is equipped with knowledge, production process of products made of waste, marketing and selling venues. There are selling venues under community organization which has been collaborating with the university (Sunsernchuchot, 2015).

Skills essential for living and for career enhancement are highlighted. Technology is another fundamental factor for the fast-changing world that is constantly evolving. Therefore, the target group need to constantly improve themselves in order to successfully carry out a career and maintain decent livelihood, which would greatly contribute to the development of a country (Chombhuphan, Sutthinarakorn & Nakwiboonwong, 2020).

2. The model on product development and value adding for products made of waste vinyl according to the community's need: the community has already been using waste in a beneficial way. The study found that it would be profitable to encourage the product development to meet the demands in the market while

advertising and conduct some marketing on the products to earn incomes for community which would be advantageous in the long run (Boonsung, 2016).

3. Sustainable prosperity community building model: Upon having a profession, the dependents are successfully achieved decent and pleasant livelihood, having positive perceptions in life due to the occupational earnings and affirmative circumstances. Samrit & Thaiprasert (2014) took pride in their occupations and having good physical and mental health with supportive family and security of life.

1) Security of life; having sufficient income and profit for living one's life. Being able to obtain and access fundamental living factors; housing, clothes, healthcare and food. Being satisfied with one's life.

2) Physical and mental health; having decent physical and mental health. Adapting to the environment and occupational circumstances well.

3) Family; being able to live favorably with family members. Having strong and healthy relationship which would also endorse one to carry on a decent career.

4) Society; building enthusiastically and joyfully bond within one's community, with collages and other affiliated sectors.

5) Career; taking pride in one's career and becoming successful.

Recommendations

1. The opportunities will endorse and encourage the dependents to earn a living, build self-esteem and live pleasantly in the society using the occupational therapy received from the shelter as part of their career development.

2. The waste management would establish a model for other communities to adopt and adapt to suit their environment as a BGC economy model.

References

- Boonsung, A. (2016). Design and development of women's jewelry made from namphi steel. *Industrial Technology Lampang Rajabhat University Journal*, 9(2), pp. 173-184. [in Thai]
- Chombhuphan, R., Sutthinarakorn, W. & Nakwiboonwong, S. (2020). The path to success in building a micro entrepreneurship of generation Y vocational graduates in gig economy as guidelines for curriculum development of new generation learners. *Dusit Thani College Journal*, 14(2), pp. 384-399. [in Thai]
- Jangpong, P. (2012). *The study of solid waste utility and household management at Suanluang Sub-District, Amphawa District, Samut Songkram Province. Research report*. Research and Development Institute. Bangkok: Suan Sunandha Rajabhat University. [in Thai]
- Jundai, R. (2019). *The pattern, mechanism, and process of the protection of helpless person for well-being*. Seminar on the occasion of the 65th anniversary of faculty of social administration. Bangkok: Thammasat University, 25 January 2019. [in Thai]
- Industrial Estate Authority of Thailand. (2016). *Eco Challenge Journal*, 11(3), pp. 5-11. [in Thai]
- Khajadpai, N., Sodhibhan P. & Saributr, U. (2013). The design of the memorial gift sets that reflects endemic for Nakhon Ratchasima Rajabhat University. *Art and Architecture Journal Naresuan University*, 4(1), pp. 102-114

- Poapongsakorn, N. (2012). *Correlation between educational institutions and job market; The quality of graduates and the shortage of qualified employees. 2011 academic conference journals*. Bangkok: Thailand Development Research Institute. [in Thai]
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2016). *The national economic and social development plan no. 12 2017-2021*. Bangkok: Office of the Prime Minister.
- Pollution Control Department. (2018). *Report on the situation of solid waste for the year 2018. Section of solid waste, waste management and hazards*. Bangkok: Pollution Control Department. Ministry of Natural Resources and Environment. [in Thai]
- Samrit, W. & Thaiprasert, N. (2014). Career and happiness. A case study of Phayao Province. *Journal of Economics*. Chiangmai University: *Faculty of Economics*, 18(1), pp. 65-83. [in Thai]
- Sunsernchuchot, T. (2015). *Thunyaburi model occupational therapy for the destitute. Seminar on academic work at the graduate level social work science and social welfare at the 5th national Level, Academic 2015*. Faculty of social administration. Thammasat University, 30 July 2016. Bangkok. [in Thai]

Authors

Dr. Rath Chombhuphan

Lecturer, Creative Craft in Home Economic Program,

Faculty of Home Economic Technology,

Rajamangala University of Technology Thanyaburi

39 Klong 6 Subdistrict, Klong Luang District,

Pathum Thani Province, 12120

Tel: 081-8781873 E-mail: rath@rmutt.ac.th

Dr. Chanakarn Ruangnarong

Lecturer, Fashion Design and Clothing Innovation Program,

Faculty of Home Economic Technology,

Rajamangala University of Technology Thanyaburi.,

39 Klong 6 Subdistrict, Klong Luang District,

Pathum Thani Province, 12120

Tel: 089-2935365 E-mail: chanakarn@rmutt.ac.th

ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อผังพื้นที่ภายในพื้นที่ให้บริการ
การแพทย์แผนไทย ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล:
กรณีศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี

**Satisfaction of the Elderly with Layout Planning in Thai
Traditional Medicine Service in Tambon Health Promoting
Hospital: A Case Study in Suphanburi Province**

เหมือนฝัน สุขมนต์¹

Meonfun Sukmon

¹อาจารย์ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Lecturer, Interior Architecture Program, Faculty of Architecture,

Rajamangala University of Technology Thanyaburi

Received: December 1, 2021

Revised: December 13, 2021

Accepted: December 14, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อผังพื้นที่ภายในพื้นที่ให้บริการการแพทย์แผนไทยในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 3 แห่ง ประกอบด้วย สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี บ้านดอนไร่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลยางนอน และสถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี ตำบลบ่อสุพรรณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้สูงอายุจำนวน 60 คน จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ทั้ง 3 แห่ง แห่งละ 20 คน ผลการศึกษาพบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือผังพื้นที่ของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลยางนอน เนื่องจากมีการจัดผังพื้นที่

อย่างเป็นระบบและมีการกำหนดขอบเขตการใช้งานพื้นที่อย่างชัดเจน โดยแยกเป็นพื้นที่สาธารณะ และพื้นที่ส่วนบุคคล ซึ่งมีทางเข้า - ออก ของพื้นที่โดยเฉพาะ

คำสำคัญ: ผู้สูงอายุ, โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล, ความพึงพอใจ, ผังพื้นที่

Abstract

The purpose of this research was to study the satisfaction of the elderly with the layout planning in Thai traditional medicine service areas of the three Tambon Health Promoting Hospitals in Suphanburi Province i.e. Ban Don Rai Chalermprakiat 60 Pansa Nawamindrachinee Health Promoting Hospital, Yangnon Sub-district Health Promoting Hospital, and Bo Suphan sub-district Chalermprakiat 60 Pansa Nawamindrachinee Health Promoting Hospital. The research samples consisted of 60 elderly people from the three sub-district health promoting hospitals, 20 from each hospital. The results were found that that their satisfaction with the layout planning of Yangnon Sub-district Health Promoting Hospital was at the highest level because of the following reasons: Its systematic layout was planned, and the scope of area usage was also clearly defined by which public personal spaces were separated with a particular entrance and exit.

Keywords: elderly, Tambon health promoting hospital, satisfaction, layout planning

บทนำ

ภาวะประชากรสูงอายุเป็นแนวโน้มที่สำคัญที่สุดของ ศตวรรษที่ 21 ภาวะดังกล่าวมีความสำคัญและส่งผลกระทบอย่างมากต่อทุกด้านของสังคมทั่วโลก โดย 1 ใน 9 ของ

ประชากรโลกมีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเป็น 1 ใน 5 ของประชากรโลก ในปี 2050 ภาวะประชากรสูงวัยกำลังจะเป็นปรากฏการณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ (สูงวัยในศตวรรษที่ 21: การเฉลิมฉลองและความท้าทาย (Ageing in the Twenty-First Century: A Celebration and A Challenge, 2017) ซึ่งในประเทศไทยมีการคาดการณ์ประชากรของประเทศไทยปี 2553- 2583 ไว้ว่า ในปี 2565 สัดส่วนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปสูงขึ้นร้อยละ 20 ก่อนที่ในปี 2576 ประเทศไทยจะเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอด หรือมีสัดส่วนประชากรสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป สูงขึ้นถึงร้อยละ 28 (Report of the Population Projections for Thailand 2010-2040, 2019)

ปัญหาที่พบในผู้สูงอายุที่เด่นชัดคือด้านสรีระวิทยาของผู้สูงอายุ เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุจะเกิดการเปลี่ยนแปลงต่อสมรรถภาพ ทั้งทางด้านร่างกายอารมณ์และจิตใจ ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและสภาพแวดล้อม ดังนั้นผู้สูงอายุควรได้รับการดูแลรักษาสมดุลต่างๆ อันเนื่องมาจากการสูญเสียสมรรถภาพจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ผู้สูงอายุควรเข้าถึงการดูแลสุขภาพที่มีคุณภาพ (Access to quality health care) เพื่อให้สิทธิในการได้รับบริการดูแลสุขภาพทั้งด้านร่างกายและจิตใจที่ได้มาตรฐานสูงสุดและเป็นไปได้จริง ราคาไม่แพงและเป็นมิตรกับวัย รวมทั้งบริการที่จำเป็นสำหรับผู้สูงอายุ ทั้งนี้ต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้ดูแล อันได้แก่ สมาชิกในครอบครัว ผู้ทำหน้าที่ดูแลที่อยู่ในท้องถิ่น (Ageing in the Twenty-First Century: A Celebration and A Challenge. Bangkok: United Nations Population Fund, 2017) ซึ่งสถานพยาบาลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและชุมชนมากที่สุด คงหนีไม่พ้นสถานพยาบาลในระดับปฐมภูมิ คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ที่มีการให้บริการการแพทย์พื้นฐาน รวมถึงการแพทย์แผนไทย ที่เป็นศาสตร์ที่ช่วยในการบำบัด รักษา ป้องกันโรค หรือการส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพของร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบกล้ามเนื้อ และกระดูก อันจะเห็นได้ว่าจำนวนสถานพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมีการจัดการบริการการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริการด้านการแพทย์แผนไทย (Teerachaisakul, 2015)

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ซึ่งแต่เดิมเป็นสถานพยาบาลที่ให้ การบำบัดรักษาเฉพาะศาสตร์ของแพทย์แผนปัจจุบัน แต่เมื่อมีการจัดบริการการแพทย์ แผนไทยขึ้นมาในภายหลัง ส่งผลให้พื้นที่ภายในอาคารเกิดความต้องการในการใช้ พื้นที่ที่มากขึ้น ทั้งด้านสภาพแวดล้อมภายในอาคาร รูปแบบบริการ เพื่อให้สอดคล้อง กับแบบนโยบายและแผนการพัฒนาที่จัดทำขึ้น ซึ่งเป็นการจัดพื้นที่ภายใต้ข้อจำกัดของ องค์กรนั้นๆ ด้วยการปรับปรุงต่อเติมตัวอาคาร หรือจัดสรรพื้นที่และเครื่องเรือน แต่ยัง ขาดซึ่งแนวทางปฏิบัติอันเหมาะสมและสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้สูงอายุ

จากความสำคัญของการจัดบริการการแพทย์แผนไทยที่เพิ่มมากขึ้นใน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เพื่อรองรับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพที่มีคุณภาพ ของผู้สูงอายุที่มีจำนวนสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาข้อมูลดังกล่าว โดยกำหนด พื้นที่กรณีศึกษา โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 3 แห่ง ในจังหวัด สุพรรณบุรี เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีโรงพยาบาลนำร่องด้านการแพทย์แผนไทย ใน ระดับปฐมภูมิและทุติยภูมิระดับกลาง จึงทำให้ง่ายต่อการเชื่อมโยงข้อมูลความสัมพันธ์ ในการส่งต่อนโยบาย ในการรับผิดชอบของศักยภาพในแต่ละหน่วยให้บริการ ที่เน้น ระบบเครือข่ายการส่งต่อระหว่างสถานบริการสุขภาพ (5-Year Strategic Plan (2017-2021) of The Department of Traditional and Alternative Medicine, 2019) โดยพื้นที่ กรณีศึกษาทั้ง 3 แห่งมีการให้บริการ โดยแพทย์แผนไทยที่ได้รับใบประกอบโรคศิลปะ ซึ่งสามารถให้บริการ ได้อย่างครอบคลุม การบำบัด รักษา ป้องกันโรค การส่งเสริมและ ฟื้นฟูสุขภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุ ต่อผังพื้นที่ภายในพื้นที่ให้บริการ การแพทย์แผนไทย ใน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การสำรวจ (Survey)

ใช้ในการศึกษาข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพในปัจจุบันของส่วนพื้นที่ให้บริการการแพทย์แผนไทย ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เพื่อทราบถึงตำแหน่งที่ตั้งของตัวอาคาร ลักษณะของพื้นที่ภายในและลักษณะการใช้งานพื้นที่

2. แบบสอบถาม (Questionnaire)

ใช้ในการทดสอบความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อผังพื้นที่ โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) คือ ผู้สูงอายุ จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ทั้ง 3 แห่ง แห่งละ 20 คน รวมเป็นจำนวน 60 คน โดยแบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 1= น้อยที่สุด 2=น้อย 3=ปานกลาง 4=มาก 5=มากที่สุด ซึ่งแบบสอบถามจะประกอบด้วย ส่วนที่ 1 คือข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 คือ ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อผังพื้นที่ ภายในพื้นที่ให้บริการการแพทย์แผนไทย โดยแบ่งตามลักษณะการใช้งานพื้นที่ ข้อมูลส่วนที่ 3 จะเป็นความพึงพอใจที่มีต่อ ขนาดของพื้นที่ และ ส่วนสุดท้ายคือข้อเสนอแนะ

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณาระดับความถี่ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังสูตรการคำนวณระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น โดยใช้สูตรการคำนวณช่วงความกว้างของชั้นเท่ากับ 8 (Bunnag, 1994) โดยแบ่งความกว้างของชั้น ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ส่งผลต่อความพึงพอใจระดับมากที่สุด
 - คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ส่งผลต่อความพึงพอใจระดับมาก
 - คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ส่งผลต่อความพึงพอใจระดับปานกลาง
 - คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ส่งผลต่อความพึงพอใจระดับน้อย
 - คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ส่งผลต่อความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด
- ### 3. ความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาไปทำการทดสอบ (Pilot test) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุภายในอำเภอที่พื้นที่กรณีศึกษาตั้งอยู่ อำเภอละ 10 คน ได้แก่ อำเภอสามชุก อำเภอเดิมบางนางบวช และอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการและมีความเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นจึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (Tayraukham, 2010) ในการหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ที่ค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.88 ซึ่งถือได้ว่าอยู่ในระดับดีมากหมายถึงแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

ผลการวิจัย

จากการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพในปัจจุบันของพื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทย ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทั้ง 3 แห่ง พบว่า มีการให้บริการที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่ แต่มีความแตกต่างกันที่ขนาดของพื้นที่ การจัดผังพื้นที่ และจำนวนเครื่องเรือน โดยมีรายละเอียด

กรณีศึกษาที่ 1 สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี บ้านดอนไร่ ตั้งอยู่ในเขตชุมชนใกล้โรงเรียนและวัดดอนไร่ พื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทยถูกจัดสรรไว้บริเวณชั้น 1 ของตัวอาคารเดิม สามารถเข้าถึงพื้นที่ด้วยประตูทางเข้า-ออกหลักของอาคาร ผ่านพื้นที่เวชระเบียน โดยพื้นที่อยู่ใกล้ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ ภายในพื้นที่มีการแบ่งลักษณะการใช้งานพื้นที่ไว้เป็นสัดส่วน ได้แก่ พื้นที่อบสมุนไพร พื้นที่นวด พื้นที่เวชภัณฑ์ มีห้องสุขาและห้องอาบน้ำ/เปลี่ยนเสื้อผ้า แยกเป็นสัดส่วนสำหรับผู้รับบริการแพทย์แผนไทยโดยเฉพาะ แต่มีการใช้พื้นที่ตรวจโรคร่วมกับพื้นที่นวดและพื้นที่พักผ่อนร่วมกับพื้นที่พักผ่อนของส่วนกลาง

กรณีศึกษาที่ 2 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลยางนอน ตั้งใกล้เขตชุมชนติดพื้นที่การเกษตร พื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทยถูกต้องเดิมบริเวณชั้นล่างของอาคารเดิม มีประตูทางเข้า-ออก แยกออกจากประตูทางเข้า-ออกหลัก แต่สามารถเข้าจากประตูทางเข้า-ออกหลัก คู່พื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทยได้โดยผ่านประตูทางเชื่อมระหว่างพื้นที่พักคอยและพื้นที่ตรวจโรค ภายในพื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทย มีการแบ่งพื้นที่ไว้เป็นสัดส่วน ได้แก่ พื้นที่พักคอย พื้นที่ตรวจ-โรค พื้นที่อบสมุนไพร พื้นที่ฟื้นฟูมารดาหลังคลอด ห้องนวด โดยมีห้องสุขาและห้องอาบน้ำ/เปลี่ยนเสื้อผ้าแยกออกมาสำหรับผู้รับบริการแพทย์แผนไทยโดยเฉพาะ แต่มีการจัดให้ห้องอาบน้ำ/เปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องสุขา มีการใช้งานพื้นที่ร่วมกัน

กรณีศึกษาที่ 3 สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี ตำบลบ่อสุพรรณ ตั้งอยู่ใกล้เขตชุมชนติดพื้นที่การเกษตร พื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทยถูกสร้างเป็นอาคาร 1 ชั้น แยกออกจากตัวอาคารหลัก ภายในพื้นที่มีการแบ่งลักษณะการใช้งานพื้นที่ไว้เป็นสัดส่วน ได้แก่ พื้นที่พักคอย พื้นที่ตรวจโรค พื้นที่นวด พื้นที่อบสมุนไพรและพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า แต่มีการจัดให้ห้องอาบน้ำและห้องสุขามีการใช้งานพื้นที่ร่วมกัน

จากการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อผังพื้นที่ ภายในพื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทย ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทั้ง 3 แห่ง แห่งละ 20 คน รวม 60 คน เมื่อค่าความถี่ในรูปแบบร้อยละของข้อมูลทั่วไปพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 78 เพศชายร้อยละ 22 อยู่ในช่วงอายุ 60-69 ปีมากที่สุด ร้อยละ 57 รองลงมาคือช่วงอายุ 70-79 ร้อยละ 32 และช่วงอายุ 80 ปีขึ้นไปร้อยละ 11 สถานภาพสมรสมีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 64 รองลงมาคือ หย่าร้าง/หม้าย ร้อยละ 33 และ โสด ร้อยละ 3 ระดับการศึกษา มากที่สุด คือ ระดับประถม ร้อยละ 65 รองลงมา คือ ระดับมัธยมต้น ร้อยละ 17 ระดับมัธยมปลาย ร้อยละ 15 และระดับปริญญาตรี ร้อยละ 3 ด้านการประกอบอาชีพ อาชีพที่พบมากที่สุด คือ เกษตรกร ร้อยละ 43 รองลงมา คือ รับจ้าง ร้อยละ 19 ว่างาน ร้อยละ 18 ค้าขาย ร้อยละ 10 ข้าราชการบำนาญ ร้อยละ 6 และผู้ประกอบการ

ร้อยละ 4 ช่วงของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 80 รองลงมา คือ 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 3 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 15 และ 15,001 บาท ขึ้น ร้อยละ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 1

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อผังพื้นที่ ภายในพื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทยภายใน สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี บ้านดอนไร่

ลักษณะการใช้งานพื้นที่	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความพึงพอใจ
1. ทางเข้า-ออก	3.85	0.49	มาก
2. พื้นที่พักผ่อน	4.40	0.68	มากที่สุด
3. พื้นที่ตรวจโรค	4.25	0.55	มากที่สุด
4. พื้นที่นวด	4.20	0.77	มาก
5. พื้นที่อบสมุนไพร	3.75	0.44	มาก
6. ห้องสุขา	4.10	0.97	มาก
7. ห้องอาบน้ำ/เปลี่ยนเสื้อผ้า	4.00	0.56	มาก
รวม	4.08	0.64	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อผังพื้นที่ ภายในพื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทย สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี บ้านดอนไร่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.08, S.D. = 0.64)

เมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะการใช้งานพื้นที่ พบว่า พื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด คือ พื้นที่พักผ่อน (ค่าเฉลี่ย = 4.40, S.D. 0.68) และ พื้นที่ตรวจโรค (ค่าเฉลี่ย = 4.25, S.D. 0.55) ตามลำดับ พื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมาก คือ พื้นที่

นวด (ค่าเฉลี่ย=4.20, S.D. 0.77) ห้องสุขา (ค่าเฉลี่ย=4.10, S.D. 0.97) ห้องอาบน้ำ/
เปลี่ยนเสื้อผ้า (ค่าเฉลี่ย = 4.00 S.D. =0.56) ทางเข้า-ออก (ค่าเฉลี่ย=3.85, S.D.= 0.49)
พื้นที่พื้นที่อบสมุนไพร (ค่าเฉลี่ย=3.75, S.D.=0.44) ตามลำดับ

ตารางที่ 2

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อผังพื้นที่ ภายในพื้นที่ให้บริการแพทย์
แผนไทย โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลยางนอน

ลักษณะการใช้งานพื้นที่	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความพึงพอใจ
1. ทางเข้า-ออก	4.05	0.89	มาก
2. พักคอย	4.40	0.75	มากที่สุด
3. พื้นที่ตรวจโรค	4.45	0.76	มากที่สุด
4. พื้นที่นวด	4.30	0.73	มากที่สุด
5. พื้นที่อบสมุนไพร	4.40	0.60	มากที่สุด
6. ห้องสุขา	4.15	0.67	มากที่สุด
7. ห้องอาบน้ำ/เปลี่ยนเสื้อผ้า	4.15	0.67	มาก
รวม	4.27	0.72	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อผังพื้นที่ ภายในพื้นที่
ให้บริการแพทย์แผนไทย โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลยางนอน โดยรวมอยู่ใน
ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.27, S.D. = 0.72)

เมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะการใช้งานพื้นที่ พบว่า พื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยความ
พึงพอใจมากที่สุด คือ พื้นที่อบสมุนไพร (ค่าเฉลี่ย=4.40, S.D. 0.60) พื้นที่ตรวจโรค
(ค่าเฉลี่ย=4.45, S.D. 0.76) พื้นที่พักคอย (ค่าเฉลี่ย=4.40, S.D. 0.75) พื้นที่นวด

(ค่าเฉลี่ย=4.30, S.D. 0.73) ตามลำดับ พื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมาก คือ ทางเข้า-ออก (ค่าเฉลี่ย=4.05, S.D. 0.89) ห้องสุขา และ ห้องอาบน้ำ/เปลี่ยนเสื้อผ้า (ค่าเฉลี่ย=4.15, S.D. 0.67) ตามลำดับ

ตารางที่ 3

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อผังพื้นที่ ภายในพื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทยภายใน สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี ตำบลบ่อสุพรรณ

ลักษณะการใช้งานพื้นที่	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความพึงพอใจ
1. ทางเข้า-ออก	4.25	0.55	มากที่สุด
2. พักคอย	4.10	0.72	มาก
3. พื้นที่ตรวจโรค	4.35	0.75	มากที่สุด
4. พื้นที่นัด	4.25	0.79	มากที่สุด
5. พื้นที่อบสมุนไพร	4.15	0.59	มาก
6. ห้องสุขา	4.40	0.50	มากที่สุด
7. ห้องอาบน้ำ/เปลี่ยนเสื้อผ้า	4.35	0.59	มากที่สุด
รวม	4.26	0.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่าความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อผังพื้นที่ ภายในพื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทย สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี ตำบลบ่อสุพรรณ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.26, S.D. = 0.65)

เมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะการใช้งานพื้นที่ พบว่า พื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด คือ ห้องสุขา (ค่าเฉลี่ย=4.40, S.D.=0.60) ห้องอาบน้ำ/เปลี่ยนเสื้อผ้า

(ค่าเฉลี่ย=4.35, S.D. 0.59) พื้นที่ตรวจโรค (ค่าเฉลี่ย=4.35, S.D. 0.75) ทางเข้า-ออก (ค่าเฉลี่ย=4.25, S.D. 0.55) และพื้นที่นวด (ค่าเฉลี่ย=4.25, S.D. 0.79) ตามลำดับ พื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด คือ พื้นที่อบสมุนไพร (ค่าเฉลี่ย=4.15, S.D. 0.59) และพื้นที่พักผ่อน (ค่าเฉลี่ย=4.10, S.D. 0.72)

ตารางที่ 4

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุ ที่มีการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในพื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทย จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล กรณีศึกษาทั้ง 3 แห่ง

กรณีศึกษา	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความพึงพอใจ
1	4.08	0.64	มาก
2	4.27	0.72	มากที่สุด
3	4.26	0.64	มากที่สุด
รวม	4.20	0.67	มากที่สุด

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ภายในพื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทย จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล กรณีศึกษาทั้ง 3 แห่ง พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย=4.21 S.D.=0.67) เมื่อพิจารณาแยกตามพื้นที่กรณีศึกษา พบว่าพื้นที่กรณีศึกษาที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ พื้นที่กรณีศึกษาที่ 2 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลยางนอน (ค่าเฉลี่ย=4.29 S.D.=0.74) รองลงมาคือ พื้นที่กรณีศึกษาที่ 3 สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี ตำบลบ่อสุวรรณ (ค่าเฉลี่ย=4.26 S.D.=0.64)

และ พื้นที่ที่มีระดับความพึงพอใจมาก คือ พื้นที่กรณีศึกษาที่ 3 สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา นวมินทราชินี บ้านดอนไร่ (ค่าเฉลี่ย = 4.08 S.D. = 0.64)

นอกจากนี้ผู้สูงอายุมีข้อเสนอแนะภายในพื้นที่ ด้านระดับของพื้นที่ ที่มีการยกระดับสูงต่ำไม่เท่ากัน ด้านการแบ่งกันพื้นที่ เพื่อให้เกิดความความเป็นส่วนตัวเมื่อเข้าไปใช้บริการรอบสมุนไพร เนื่องจากเมื่อเข้ารับบริการผู้สูงอายุต้องสวมเสื้อผ้าที่ไม่มิดชิด เช่น ผู้หญิงต้องนุ่งกระโจมอก ผู้ชายต้องนุ่งผ้าขหนู เป็นต้น รวมถึงเส้นทางจากห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ที่ต้องผ่านพื้นที่อื่นก่อน เพื่อไปยังพื้นที่อบสมุนไพร

อภิปรายผล

1. จากผลการสำรวจพื้นที่ ภายในพื้นที่ให้บริการแพทย์แผนไทย พื้นที่กรณีศึกษาทั้ง 3 แห่ง มีการให้บริการสอดคล้องตามมาตรฐานโรงพยาบาลส่งเสริมและสนับสนุนการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ผสมผสาน (รพ.สส.พท.) แต่ในด้านสถานที่ ยังมีการใช้พื้นที่ร่วมกัน เช่น มีการใช้ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องสุขาและห้องอาบน้ำร่วมกัน มีการใช้พื้นที่นวดร่วมกับพื้นที่ตรวจโรค เป็นต้น (Thai Traditional Medicine & Integrative Medicine Promoting Hospital Standard, 2013) แต่อย่างไรก็ดี ในการจัดสรรพื้นที่ให้รองรับการให้บริการที่ครบถ้วนจะต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมด้านงบประมาณขององค์กรด้วยอีกทางหนึ่ง

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อผังพื้นที่ แสดงให้เห็นว่า โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลยางนอน มีการจัดผังพื้นที่อย่างเป็นระบบ แยกพื้นที่ของส่วนให้บริการแพทย์แผนไทยออกจาก พื้นที่ให้บริการรักษาส่วนกลาง จัดพื้นที่ที่พักรอกับพื้นที่ตรวจโรค อยู่บริเวณพื้นที่ด้านหน้า (Public Zone) ดัดเข้ามาด้านในเป็นพื้นที่ที่ต้องการความเป็นส่วนตัว Private Zone ได้แก่ พื้นที่อบสมุนไพร พื้นที่นวดห้องสุขา และ ห้องอาบน้ำ/เปลี่ยนเสื้อผ้า อันสอดคล้องกับ Hardy and Lammers ที่ให้ข้อเสนอแนะว่า สถานพยาบาลจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตและที่ตั้งของพื้นที่การใช้งานหลักแต่ละพื้นที่ให้ชัดเจน (Zoning) รวมทั้งการจัดวางตำแหน่งต้องสัมพันธ์กับ

หน่วยงานต่างๆ มีพื้นที่ที่แยกเป็น Public และ Private มีทางเข้า-ออก ของพื้นที่ โดยเฉพาะ นอกจากนี้แต่ละพื้นที่ควรมีที่ตั้งและขอบเขตที่เหมาะสม ซึ่งช่วยให้สะดวกต่อการบริหารจัดการและประหยัดทรัพยากรด้านต่างๆ ตลอดจนช่วยให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีประสิทธิภาพ (Hardy & Lammers, 1977)

ข้อเสนอแนะ

1. การนำผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อผังพื้นที่ ภายในพื้นที่ ให้บริการการแพทย์แผนไทย แยกตามลักษณะการใช้งานของพื้นที่ที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด นำไปใช้พัฒนาและต่อยอดสำหรับพื้นที่ให้บริการการแพทย์แผนไทย ในระดับโรงพยาบาลชุมชนขนาดใหญ่ หรือ โรงพยาบาลชุมชนขนาดกลาง
2. สามารถนำผลความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อผังพื้นที่ ภายในพื้นที่ ให้บริการการแพทย์แผนไทย ไปใช้ประกอบการพัฒนาพื้นที่ให้บริการการแพทย์แผนไทย ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลอื่นๆ ต่อไป
3. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อปัจจัยในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ให้บริการการแพทย์แผนไทย เช่น ความพึงพอใจต่อแสงสว่าง ความพึงพอใจต่อการใช้งานเครื่องเรือน ความพึงพอใจต่อการใช้วัสดุในการตกแต่งภายใน เป็นต้น
4. ควรมีการศึกษาคัดเลือกความพึงพอใจของผู้ใช้งานพื้นที่ทั้งหมด ได้แก่ เจ้าหน้าที่นวด แพทย์แผนไทย ญาติหรือผู้ติดตาม เพื่อเป็นการศึกษาความพึงพอใจที่ครอบคลุมทุกกลุ่มผู้ใช้งานพื้นที่

References

- 5-Year Strategic Plan (2017-2021) of the Department of Traditional and Alternative Medicine (Revision)(1st). (2019). Nonthaburi: Strategy and planning group department of academic affairs and planning division of Thai Traditional and alternative medicine ministry of public health. [in Thai]
- Bunnag, M. (1994). Statistics for decision making (4th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Owen B Hardy and Lawrence P Lammers. (1977). Hospitals, the planning and design process: Planning and design process for hospitals. Germantown, Md.: Aspen Systems Corp., ©1977.
- Report of the Population Projections for Thailand 2010-2040 (1st Revision). (2019). Bangkok: Office of the National Economic and Social Development Council. [in Thai]
- Tayraukham, S. (2010). Research methodology for social sciences and humanities (5th ed.). Maha Sarakham: Maha Sarakham University.
- Teerachaisakul, M., Nilnate, W. & Warrayingyong, A. (2015). A survey of Thai traditional and alternative medicine services of Ministry of Public Health Hospitals in 2014. Health Systems Research Institute (HSRI), 10th (2nd) 117-127. Retrieved on 20 March 2021 from <https://kb.hsri.or.th/dspace/handle/11228/4377>
- Thai Traditional Medicine & Integrative Medicine Promoting Hospital Standard (1st TIPHS). (2013). Bangkok: Veterans Relief Organization.
- United Nations Population Fund (UNFPA), and Help Age International. (2017). Ageing in the twenty-first century: A celebration and a challenge. Bangkok: United Nations Population Fund. [in Thai]

Author

Ms. Meonfun Sukmon

Interior Architecture, Faculty of Architecture, Rajamangala University of
Technology Thanyaburi

39 Moo 1, Klong 6, Khlong Luang Pathum Thani 12110 Thailand

Fax: 02-5494775 Tel.: 082-4154998 E-mail: meonfun_s@rmutt.ac.th

ความต้องการพัฒนาตนเองของครูดนตรี ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์

The Self-Improvement Needs of Music Teachers in Secondary Schools in Buriram Province

วรรณะ ศาลางาม¹ / ธิติ ปัญญาอินทร์² / ธนพล ตีรชาติ³

Wanna Salangam / Thiti Panya-in / Thanapon Teerachat

¹โรงเรียนธาทองพิทยาคม ส.พ.ม.32 จังหวัดบุรีรัมย์

Tharntong Pittayakom School, Buriram Secondary Educational Service Area Office 32

²⁻³สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Music Education Program, Faculty of Education, Buriram Rajabhat University

Received: July 18, 2021
Revised: December 17, 2021
Accepted: December 18, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของครูดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาดนตรี ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 66 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า ครูดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ มีความต้องการพัฒนาตนเองของครูดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.29 แบ่งได้ 2 ด้าน ดังนี้

1. ความต้องการพัฒนาตนเองด้านดนตรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.30 โดยด้านการประพันธ์และการค้นสด อยู่ในระดับมาก มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.36 และด้านทักษะการฟังและการวิเคราะห์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.25

2. ความต้องการพัฒนาตนเองด้านการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.28 โดยด้านการวัดประเมินผลดนตรี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.34 และด้านหลักสูตรดนตรี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.22

คำสำคัญ: ความต้องการ, การพัฒนาตนเอง, ครูดนตรี

Abstract

The purpose of this research was to study self-improvement needs of music teachers in the secondary schools in Buriram province. The population used in this research was 66 music teachers of the secondary schools in Buriram province. The research tools consisted of a 5-scale questionnaire with confidence value of 0.91. The statistics used in the data analysis comprised of percentage, mean, and standard deviation. The research results revealed that the music teachers' needs of self-development was overall at a high level with the total mean of 4.29. Their needs were divided into two aspects as follows:

1. Their needs of self-development on music were overall found at a high level with the total mean of 4.30. In the aspects of composition and improvisation, it was also at a high level with the highest mean of 4.36. Moreover, the listening and analytical skills with the lowest mean of 4.25.

2. Their needs of self-development on teaching was overall found at a high level and the total mean of 4.28. For music assessment, it was at a high level

with the highest mean of 4.34 while the music curriculum was at a high level with the lowest mean of 4.22.

Keywords: needs, self-improvement, music teachers

บทนำ

ดนตรีเป็นแขนงหนึ่งของสาระความรู้เกี่ยวกับกระบวนการให้ การ ศึกษาดนตรีกับผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาดนตรีตามความสามารถของแต่ละ บุคคลจนถึงที่สุดทั้งในฐานะผู้แสดงดนตรี และผู้ฟังดนตรี ดังนั้นดนตรีศึกษา จึง มีความหมาย 2 นัยยะ ขอบพูดถึงด้านการผลิตครูที่สามารถสอนดนตรีให้กับผู้ที่มุ่งหวัง จะยึดดนตรีเป็นอาชีพ และผลิตนักวิชาการดนตรีศึกษา เพื่อการจัดการทางการศึกษา ที่เกี่ยวข้อง กับดนตรีทั้งใน และนอกระบบโรงเรียน เช่น หลักสูตร การสอน สื่อ เทคโนโลยี การวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาการให้วงการดนตรีศึกษาก้าวไกลต่อไป (Narut, 2012: 13-21) ดนตรีจึงเปรียบเสมือนเครื่องมือหลักทางสังคม ที่สามารถสื่อสาร และเชื่อมโยงอารมณ์ความรู้สึก ความคิด และจินตนาการของผู้คนจากทุก เชื้อชาติทุกเผ่าพันธุ์เข้าด้วยกันได้อย่างแนบชิด ทั้งยังตอบสนองเป้าหมาย สำคัญของ การศึกษาไทยได้ครบทุกด้าน ดังนั้น ดนตรีจึงถือเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีความสำคัญ ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า ศาสตร์แขนงอื่น ๆ โดยถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรให้เรียนกันตั้งแต่ ปฐมวัย (Santi, 2013: 108 - 120) ได้ทำการสำรวจคุณภาพของครูผู้สอนวิชาดนตรี สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน 60 คน พบว่า ครูดนตรีขาดความเข้าใจในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับมาก ขาดความรู้ทางด้านเนื้อหาและสาระทางด้านดนตรีอยู่ในระดับมาก และครูดนตรีขาด ความรู้เกี่ยวกับทักษะทางด้านดนตรีอยู่ในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้ จากสภาพปัญหาที่ กล่าวมา สรุปได้ว่า ครูดนตรียังขาดมาตรฐานทางด้านการจัดการเรียนรู้ ที่เหมาะสม ขาดความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ทางด้านดนตรี ทั้งในส่วนของเนื้อหาและทักษะการ

ปฏิบัติ และยังรวมไปถึงขาดความรู้ ในด้านการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวทางพัฒนาด้วย

ครูที่มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาหรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ที่กล่าวมาในข้างต้นได้นั้น คุณภาพของครูเป็นสิ่งที่มีความสำคัญจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบในวิชาชีพ เนื่องจากครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะสร้างผู้เรียนให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการสอนและปฏิบัติต่อกันเรียนอย่างถูกต้องตามหลักการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่งดี มีความสุข การที่ครูจะพัฒนานักเรียนให้มีลักษณะที่พึงประสงค์บรรลุความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ครูจะต้องพัฒนาตนเองให้มีอุดมการณ์ มีใจรักในการสอน ใฝ่หาความรู้สร้างความรู้จากความจริง มีความชำนาญในการสอน (Kanawat, 2014: 1)

สมาคมครูดนตรีแห่งประเทศไทยได้กำหนดสมรรถนะของครูดนตรีที่ต้องกระทำได้ มีดังนี้ 1) ปฏิบัติดนตรีด้วยความเข้าใจและใช้เทคนิคด้วยความคล่องแคล่ว ด้านการเล่นคลอ การขับร้อง การอำนวยเพลง และสามารถประเมินดนตรีปฏิบัติได้ 2) สามารถสร้างบทประพันธ์ด้วยลีลาดนตรีที่หลากหลาย และอธิบายงานเรียบเรียงเสียงประสานที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกในโรงเรียนได้ 3) ครูดนตรีศึกษาจะต้องวิเคราะห์ อธิบาย พรรณา ในงานหรือบทประพันธ์อื่น ๆ ได้ 4) ครูดนตรีศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติแห่งอาชีพโดยสามารถที่จะสื่อสารแสดงปรัชญาทางดนตรี กับผู้เรียน เข้าใจปัญหาการเรียนของผู้เรียนที่มีปัญหาทางดนตรี อุทิศเวลาให้กับการสอน และปรับปรุงเทคนิคการสอนอยู่เสมอ (The National Association for Music Education, 2001)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ได้รับนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการให้ครูอบรมตามที่สำนักพัฒนาครู และบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดขึ้นตามโครงการพัฒนารูปแบบครบวงจร จากที่กล่าวมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความตระหนักถึงภารกิจสำคัญในการพัฒนา

และยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนที่เป็นผลผลิตจากระบบการจัดการศึกษามีคุณภาพกระบวนการบริหารและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องมีประสิทธิภาพสูงเพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้นในการพัฒนาการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนควบคู่กับการพัฒนาครู (Office of the Secondary Educational Service Area 32, 2019: 3 - 6)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของครูคนตรี เพื่อให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ตามสภาพที่เป็นจริง และหาแนวทางพัฒนาครูคนตรีให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ จากจุดมุ่งหมายดังกล่าว วิชาคนตรีที่อยู่ในกลุ่มสาระศิลปะ จึงแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นวิชาบังคับ (สาระพื้นฐาน) และส่วนที่เป็นวิชาเลือกเสรี (สาระเพิ่มเติม) ผู้ที่จะสามารถจัดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด คือ ครูคนตรี ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาถึงความต้องการพัฒนาตนเองของครู เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ และปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานของครูในคนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดหัวข้อในการวิจัย เรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองของครูคนตรี โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้ครูเกิดความตระหนักในการพัฒนาตนเอง และนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของครูคนตรีใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากร คือ ครูผู้สอนรายวิชาดนตรีของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 66 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยผ่านการตรวจสอบของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและการใช้ภาษาหลังจากนั้นจึงนำไปทดลองใช้เพื่อนำผลจากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ก่อนนำไปใช้จริง โดยมีลักษณะของคำถาม 2 ลักษณะคือ แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามและความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของครูดนตรี

วิธีการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บและรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปยังประชากร ทั้งหมด จำนวนทั้งสิ้น 66 ชุด โดยจัดส่งทางไปรษณีย์ โดยให้ระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามเป็นเวลา 2 สัปดาห์ แล้วส่งกลับคือผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ได้รับกลับ 66 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะและความต้องการพัฒนาตนเองของครูดนตรี โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบาย และการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบาย

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองด้านดนตรีของครูดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ความต้องการพัฒนาตนเองด้านดนตรี ประกอบด้วย ด้านการปฏิบัติ ด้านการฟังและการวิเคราะห์ ด้านการประพันธ์และดนตรีสด ด้านเทคโนโลยีดนตรี โดยภาพรวม พบว่า ความต้องการพัฒนาตนเองของครูดนตรี

ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ต้องการพัฒนาดตนเอง อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.30 โดยด้านการประพันธ์ และการค้นสด อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.36 และด้านทักษะการฟังและการวิเคราะห์อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.25 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

สรุป ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาดตนเอง ด้านดนตรี

ด้านดนตรี	ความต้องการพัฒนาตนเอง		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการปฏิบัติ	4.30	0.80	มาก
2. ด้านทักษะการฟังและการวิเคราะห์	4.25	0.76	มาก
3. ด้านการประพันธ์และการค้นสด	4.36	0.72	มาก
4. ด้านเทคโนโลยีดนตรี	4.30	0.74	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.30	0.75	มาก

2. ผลการศึกษาความต้องการพัฒนาดตนเองด้านดนตรีการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ความต้องการพัฒนาดตนเองด้านการสอน ประกอบด้วย ด้านหลักสูตรดนตรี ด้านการจัดการเรียนรู้ดนตรี ด้านด้านสื่อและนวัตกรรมดนตรี ด้านการวัดประเมินผลดนตรี ด้านบริหารจัดการชั้นเรียนดนตรี โดยภาพรวม พบว่า ความต้องการพัฒนาดตนเองของครูดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ต้องการพัฒนาดตนเอง อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.28

โดยด้านการวัดประเมนผล อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.34 และด้านหลักสูตรดนตรี อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.22 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

สรุป ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเอง ด้านดนตรี

ด้านการสอน	ความต้องการพัฒนาตนเอง		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านหลักสูตรดนตรี	4.22	0.71	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนรู้ดนตรี	4.29	0.74	มาก
3. ด้านสื่อและนวัตกรรมการดนตรี	4.25	0.80	มาก
4. ด้านการวัดประเมนผลดนตรี	4.34	0.76	มาก
5. ด้านบริหารจัดการชั้นเรียนดนตรี	4.31	0.68	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.28	0.73	มาก

จากตาราง ที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองด้านการสอน ประกอบด้วย ด้านหลักสูตรดนตรี ด้านการจัดการเรียนรู้ดนตรี ด้านด้านสื่อและนวัตกรรมการดนตรี ด้านการวัดประเมนผลดนตรี ด้านบริหารจัดการชั้นเรียนดนตรี โดยภาพรวม พบว่า ความต้องการพัฒนาตนเองของครูดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ต้องการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.28 โดยด้านการวัดประเมนผล อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.34 และด้านหลักสูตรดนตรี อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.22

อภิปรายผล

จากการศึกษาความต้องการของครูคนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ทำให้ทราบระดับความต้องการพัฒนาตนเองนั้น ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามลำดับของวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. จากผลการศึกษาความต้องการของครูคนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 2 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านคนตรี ประกอบด้วย ด้านการปฏิบัติ ด้านการฟังและการวิเคราะห์ ด้านการประพันธ์และค้นสด ด้านเทคโนโลยี โดยภาพรวมความต้องการพัฒนาตนเองของครูคนตรีในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์นั้น โดยรวมอยู่ในระดับ “มาก” ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.30 โดยมีด้านการประพันธ์และค้นสด อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.36 และมีด้านทักษะการฟังและการวิเคราะห์ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.25 โดยผู้วิจัยขอนำเสนอดังนี้

1.1.1 ด้านการปฏิบัติ จากความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของครูคนตรีในด้านการปฏิบัติ มีความต้องการ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.30 โดยมีความรู้และทักษะเพียงพอในการทำงานเป็นผู้นำการแสดงดนตรีมีทักษะการจัดการฝึกซ้อมและทักษะของการอำนวยเพลง อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.37 และมีความสามารถที่จะปฏิบัติเครื่องที่เห็นด้วยความคล่องแคล่ว อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.21 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวด ก ว่าด้วยครูคณาจารย์ และ บุคลากรทางการศึกษา มาตรา 52 กล่าวว่า “ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยกำกับและประสานให้สถาบันที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์

รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ พัฒนาบุคลากรใหม่ และพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง” จากมาตราดังกล่าว สามารถตีความได้ว่า ครูจะต้องเป็นบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ มีศักยภาพ มีความสามารถเหมาะสมทั้งในด้านการถ่ายทอดความรู้แก่ศิษย์ และดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างปวงชนบุคคลที่มีศักดิ์ศรี ครูต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเพื่อให้เหมาะสมกับการเป็น วิชาชีพชั้นสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Chiranuwat, 2011: Abstract) ที่พบว่า ครูคนตรีส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาตนเองของครูคนตรีไปสู่ครูมืออาชีพในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ครูคนตรีมีความต้องการพัฒนาตนเองในเรื่อง หลักสูตรคนตรี วิธีสอนคนตรี กิจกรรมคนตรี จิตวิทยาการสอนคนตรี การใช้สื่อแหล่งเรียนรู้คนตรี การวัดผลและการประเมินผลคนตรี ด้านความรู้ความเข้าใจเนื้อหาคนตรี ครูคนตรีมีความต้องการพัฒนาตนเองในเรื่อง องค์ประกอบคนตรีและวรรณคดีคนตรี ด้านความรู้ความเข้าใจเนื้อหาคนตรี คือ ครูคนตรีมีความต้องการพัฒนาตนเองในเรื่อง การฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์ และการอ่าน

1.1.2 ด้านทักษะการฟังและคิดวิเคราะห์ จากความคิดเห็น

เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของครูคนตรีในด้านทักษะการฟังและคิดวิเคราะห์ มีความต้องการ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.25 โดยมีความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีทางคนตรีและรูปแบบการประพันธ์ทั้งงานจากการเขียนแบบงานดั้งเดิม อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.33 และ มีความสามารถในการวิเคราะห์รูปแบบกระบวนการ และโครงสร้างทางคนตรี อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.19 (Narut, 2012: 90) ทักษะคนตรี คือ การปฏิบัติหรือการแสดงออกทางคนตรีจากผลการเรียนรู้ความเข้าใจ และการฝึกฝน แบ่งเป็น 6 ประเภท คือ การฟัง การร้อง การเคลื่อนไหว การเล่น การสร้างสรรค์ และการอ่าน การฟัง ได้แก่ การฟัง (Listening) คือ ทักษะที่เกี่ยวข้องการรับรู้ด้วยหูในเชิง

ดนตรี รับรู้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การฟังเพื่อเนื้อหาดนตรี และการฟังเพื่อความซาบซึ้งในดนตรี (1) การฟังเพื่อเนื้อหาดนตรี เป็นการรับรู้เชิงปริมาณ เพื่อรับรู้เสียงในเชิงการพัฒนาโสตประสาท คือ การฟังเพื่อเรียนรู้ลักษณะของดนตรี และบทเพลง (2) การฟังเพื่อความซาบซึ้งในดนตรี เป็นการรับรู้เชิงคุณภาพ เพื่อการรับรู้เรื่องเสียงในเชิงสุนทรียะของดนตรี และบทเพลง และสอดคล้องกับ Chiranuwat (2011: 97) ที่พบว่า ครูเห็นว่าทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนการสอนวิชาดนตรี ถ้านักเรียนมีอาการหูเพี้ยนก็อาจจะมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนได้ ครูต้องการพัฒนาทักษะทางการฟังจากการฟังง่าย ๆ แก่เสียงดี หรือไม่ดี มีความไพเราะหรือไม่ไพเราะจนถึงขั้นสามารถฟังในระดับสูงได้ว่าเป็นเสียงระดับใด บันใดเสียงใด ครูมีความต้องการปฏิบัติเครื่องดนตรีให้ได้ครบทุกประเภท ครูมีความอยากรู้ในเรื่องการแปรขบวนสวนสนามของวงโยธวาทิต และการดำเนินการการแสดงวงลูกทุ่ง ครูมีความต้องการอยากรู้วิธีการสอนให้เด็กอ่านโน้ต ได้เร็วและประหยัดเวลาได้มากขึ้น ครูอยากรู้วิธีคิดในการแต่งเพลง

1.1.3 ด้านการประพันธ์และคั่นสด จากความคิดเห็นเกี่ยวกับ

ความต้องการพัฒนาตนเองของครูดนตรีในด้านการประพันธ์และคั่นสด มีความต้องการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.36 โดยมีทักษะพื้นฐานดีพอในการสร้างงานใหม่หรือสร้างงานจากแหล่งดั้งเดิมโดยไม่ได้มีการตระเตรียมมาก่อน อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.43 และสามารถสร้างบทประพันธ์ด้วยลีลาดนตรีที่หลากหลาย และอธิบายงานเรียบเรียงเสียงประสานที่ทำขึ้นเพื่อใช้ฝึกในโรงเรียนได้ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.31 ซึ่งสอดคล้องกับ Pakawan (2009: 39) ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการของครูระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาตนเอง โดยรวม 5 วิธี อยู่ในระดับ “มาก” และพบว่า ครูเห็นความสำคัญในเรื่องการศึกษาด้วยตนเองเพื่อนำมาพัฒนาในสายงานของตนเอง และสถานศึกษาควรสนับสนุนในเรื่องกิจกรรม และบริการต่าง ๆ ให้กับครู ในขณะที่การฝึกอบรมรองลงมา เนื่องจาก ครูมีความต้องการในการฝึกอบรม

ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ สาเหตุมาจากมีการงานหน้าที่ที่ต้องทำ ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การศึกษาต่อ ครูมีความต้องการศึกษาต่อให้ตรงกับ ความต้องการของสถานศึกษา และมีความต้องการศึกษาในระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพของตนเองในหลาย ๆ ด้าน

1.1.4 ด้านเทคโนโลยี จากความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความต้องการพัฒนาตนเองของครูดนตรีในด้านเทคโนโลยี มีความต้องการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.30 โดยมีความรู้ความ สามารถทำงานดนตรีโดยใช้เทคโนโลยีในขอบเขตเฉพาะงาน อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.34 และมีความเข้าใจเทคโนโลยีดนตรีกับศิลปะทางด้านดนตรีโดยเฉพาะการใช้อุปกรณ์ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ และซอฟต์แวร์ต่าง ๆ เพื่อสะดวกในการใช้งานฟังผลงาน การบันทึกเสียง การประพันธ์เพลง อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.24 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 ได้ให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพ มาตรฐานวิชาชีพครู คุณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัยและนวัตกรรมรองรับความต้องการของตลาดแรงงานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัล ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของทุกภาคส่วน ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการเงินเพื่อการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Narut (2012: 147) ที่กล่าวว่า เทคโนโลยีทำให้เกิดการพัฒนาการศึกษาด้านดนตรีได้ เช่น การใช้สื่อมัลติมีเดียในการสอนดนตรีทั้งซีดี วีซีดี หรือดีวีดี เพราะวิชาดนตรีเป็นเรื่องเกี่ยวกับเสียง จึงควรเลือกสื่อที่มีคุณภาพดี มีเนื้อหาเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียะประสบการณ์ และความรู้ทางดนตรีที่ถูกต้อง เนื่องจากดนตรีสากลเป็นดนตรีที่มีต้นกำเนิดมาจากตะวันตก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องค้นคว้า หาความรู้ จากแหล่งที่มาต่าง ๆ

1.2 ด้านการสอน ประกอบด้วย ด้านหลักสูตรดนตรี ด้านการจัดการเรียนรู้ดนตรี ด้านด้านสื่อและนวัตกรรมดนตรี ด้านการวัดประเมินผลดนตรี และด้าน

บริหารจัดการชั้นเรียนคนตรี โดยภาพรวมความต้องการพัฒนาตนเองของครูคนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ระดับสมรรถนะ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.28 โดยด้านการวัดประเมินผล อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.34 และด้านหลักสูตรคนตรี อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.22 โดยผู้วิจัยขอเสนอ ดังนี้

1.2.1 ด้านหลักสูตรคนตรี จากความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของครูคนตรี ในด้านหลักสูตรคนตรี มีความต้องการ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.22 โดยมีความรู้เกี่ยวกับการจัดแผนการเรียนการสอนให้สนองหลักการหรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตรคนตรี อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.31 และมีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรคนตรีให้ตอบสนองกับความต้องการของผู้เรียน อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.09 จุดประสงค์ของหลักสูตรได้ระบุไว้ว่า ให้เด็กได้เรียนคนตรีเพื่อขัดเกลา พัฒนาจิตใจเด็ก ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กมีความสามารถเล่นดนตรีถึงระดับมืออาชีพ แต่เนื้อหาในหนังสือที่ออกมาให้ ครูสอนหรือข้อสอบที่ออกมาให้เด็กทำก่อน ข้างจะสวนทางกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร หลักสูตรได้ระบุวิชาทัศนศิลป์ ดนตรีไทย ดนตรีสากล และนาฏศิลป์ อยู่ในวิชาเดียวกัน เมื่อแบ่งเวลาเรียน แต่ละภาคเรียนเด็กได้เรียนแค่วิชาละ 4-5 คาบเท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chiranut (2011: 83) ที่ทำวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาตนเองของครูคนตรี ไปสู่ครูมืออาชีพกรณีศึกษา ครูคนตรีระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสตูล พบว่า หนังสือที่ใช้สอนเด็กไม่ครอบคลุมในหลักสูตร บางครั้งไปค้นคว้ามาเองก็ไม่ครบถ้วนชัดควรจะมีผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาดนตรีจริงๆ มาให้ความรู้โดยตรงนี้อาจได้ความรู้เกี่ยวกับการเปิดวิชาเพิ่มเติม วิชาเลือกเสรี ซึ่งหลักสูตรไม่ได้บอกไว้ ครูคนตรีต้องทำเองทั้งหมด หลักสูตรควรมีแนวทางมาให้ ครูคนตรีต้องได้รับ

การอบรมอยู่ตลอดเวลา เพราะบางครั้ง อบรมกลับมา 2-3 เดือนก็ลืม และควรจะทำให้
 ความรู้สำหรับโรงเรียนที่มีอุปกรณ์ไม่พร้อม ครูไม่พร้อม ควรจะจัดการเรียน
 การสอนอย่างไรให้ประสบผลสำเร็จ

1.2.2 ด้านการจัดการเรียนรู้คนตรี จากความคิดเห็นเกี่ยวกับความ
 ต้องการพัฒนาดนเองของครูคนตรีในด้านการจัดการเรียนรู้คนตรี มีความต้องการ
 อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.29 โดยสามารถที่จะพรรณนาบอก
 ความหมายของเสียงที่ใช้ในงานคนตรีได้อย่างสร้างสรรค์ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ย
 สูงสุดเท่ากับ 4.34 และมีความรู้ความสามารถใช้วิธี และกระบวนการสอนต่างๆ ได้
 อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.22 พระราชบัญญัติการ ศึกษาแห่งชาติ
 พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และที่แก้ไข
 เพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้กำหนดกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คุณาจารย์
 และบุคลากรทางการศึกษาให้ มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพ
 ชั้นสูง และนอกนี้ยังกำหนดให้ครูต้องมีการปฏิรูปกิจกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้
 ตามหมวด 4 มาตรา 24 กำหนดว่า การจัดกระบวนการ การเรียนรู้ ต้องให้สถานศึกษาและ
 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ คือจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้
 สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง
 บุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Savitree (2013: 70) ที่ทำวิจัยเรื่อง ความต้องการ
 พัฒนาดนเองของครูผู้สอน โรงเรียนเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศีกษา
 เชียงใหม่ เขต 6 พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวมมีความต้องการพัฒนาดนเอง
 ในระดับมากโดยต้องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปลูกฝัง
 ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนที่มี
 ค่าเฉลี่ยของความต้องการพัฒนาดนเองของครูผู้สอนต่ำสุดคือ การพัฒนาหลักสูตรกลุ่ม
 สาระการเรียนรู้ ส่วนวิธีการพัฒนาตามสมรรถนะที่ 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า
 ต้องการพัฒนาโดยวิธีการฝึกอบรมระดับ มาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สำหรับปัญหา
 สำคัญ ที่พบ คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษายังขาดความรู้และความเข้าใจในเนื้อหา

หลักสูตร การบริหารหลักสูตรยังไม่มีคล่องตัวกับผู้เรียน ส่วนข้อเสนอแนะคือ ควรส่งเสริมสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ครูได้ออกไปศึกษาดูงานและฝึกอบรม และควรจัดอบรมให้ครูมีความรู้ตามความเหมาะสมและสม่ำเสมออย่างต่อเนื่องเพื่อเปิดประสบการณ์

1.2.3 ด้านสื่อและนวัตกรรมการสอน จากความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของครูครุฑในด้านการสื่อและนวัตกรรมการสอน มีความต้องการ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.25 โดยมีความ สามารถในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.27 และมีความสามารถในการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม เท่ากันกับการนำเอาเครื่องดนตรีมาใช้สาธิตในการสอน อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.24 การเรียนวิชาดนตรี จำเป็นจะต้องมีสื่อการเรียนประกอบ เพื่อที่จะทำให้นักเรียน เรียนรู้และเข้าใจวิชาดนตรีได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะ สื่อประเภทเสียงและเพลงมีความสำคัญมาก สอดคล้องกับ Narut (2001: 193) ที่กล่าวว่า สื่อการสอนดนตรีจัดเป็นสิ่งจำเป็นมาก เนื่องจากการสอนดนตรีเป็นเรื่องของเสียงที่เป็นนามธรรม การใช้สื่อต่างๆ ทางด้านทัศนูปกรณ์มาช่วยในการสอนช่วยให้ลักษณะนามธรรม ของดนตรีเป็นรูปธรรมมากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนรู้นดนตรีได้เข้าใจและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสื่อประเภทเสียงจัดเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนดนตรีเพราะช่วยให้ผู้เรียนได้ฟังดนตรีเพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และสื่อประเภทเครื่องดนตรีช่วยให้ผู้เรียนได้เล่นดนตรีซึ่งเป็นสิ่งเราช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้นดนตรีได้อย่างดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chiranuwat, (2011: 85) ที่ทำวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาตนเองของครุฑครูไปสู่วิชาการศึกษาศึกษา ครุฑครุฑระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสตูล พบว่า การใช้สื่อโดยตรง คือ การสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีก็จะการเล่นให้เด็กดู ส่วนเรื่องสื่อเทคโนโลยีก็จะเปิดให้เด็กดูบ้าง เพราะไม่ค่อยสะดวกเรื่อง อุปกรณ์มากนัก แต่มักบอกให้เด็กไปสืบค้นเองเพราะปัจจุบันนี้เด็กค่อนข้างมีความรู้เป็นอย่างมาก และมีความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์คอมพิวเตอร์

พอสมควร อยากรู้วิธีการเล่นเครื่องดนตรี ก็สามารถ หาดูได้จาก YOUTUBE เรื่องก็ไม่ค่อยเป็นห่วงเพราะเด็กมีความรู้ดีอยู่แล้ว และการใช้สื่อจะเป็นไปตามสภาพความพร้อมของแต่ละ โรงเรียนคงจะให้มีให้เป็นเหมือนกันหมดไม่ได้

1.2.4 ด้านการวัดประเมินผลดนตรี จากความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองของครูดนตรีในด้านการวัดประเมิน ผลดนตรี มีความต้องการอยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.34 โดยมีความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนได้สอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการ ศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.39 และมีความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลทักษะได้ครบทั้ง การฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหว การอ่าน การสร้างสรรค์ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.28 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chiranuwat (2011: 95) ที่ทำวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาตนเองของครูดนตรีไปสู่ครูมืออาชีพกรณีศึกษา ครูดนตรีระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสตูล พบว่า ครูดนตรีเห็นการวัดผลประเมินผลทางด้านดนตรีเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะไม่ได้วัดแค่กลางภาค หรือปลายภาค และจะต้องวัดอยู่ตลอดเวลา เช่น วัดก่อนเรียน ขณะเรียน หลังเรียน ดนตรีเป็นเรื่องของความละเอียดอ่อนที่ผ่านมารู้ไม่มีเกณฑ์วัดผลที่เป็นมาตรฐาน ส่วนใหญ่จะใช้จากประสบการณ์ ทำเหมือนวิชาอื่นไม่ได้ควรจะมีความรู้ให้ครูดนตรีว่าควรจะสร้างแบบวัดผลประเมินผลวิชาดนตรีได้อย่างไร เช่น วัดคนเดียวทำอย่างไร วัดเป็นกลุ่มทำอย่างไร ควรมีการวัดที่หลากหลายวิธี ซึ่งสอดคล้องกับ Narut (2001: 200) ที่กล่าวว่า การประเมินผลดนตรี มีอยู่ 3 ส่วนคือ การประเมินผลเนื้อหาดนตรี ได้แก่ องค์ประกอบดนตรี และวรรณคดีดนตรี เป็นเรื่องเกี่ยวกับทฤษฎีดนตรี สามารถประเมินผลโดยใช้การทดสอบในรูปแบบของข้อสอบลักษณะต่าง ๆ การประเมินผลทักษะดนตรี เกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติ ซึ่งสามารถกระทำได้ใน 2 ลักษณะ คือ

การปฏิบัติเดี่ยวและการปฏิบัติรวมวง ควรมีการประเมินผลทักษะต่าง ๆ ครอบคลุมประเภทตามที่ครูดนตรีสอนไป คือ การประเมินผลเกี่ยวกับทักษะการฟัง การร้อง การเต้น การเคลื่อนไหว การอ่าน และการสร้างสรรค์ การประเมินผลเจตคติดนตรีเกี่ยวข้องกับรสนิยม ความชอบ ความมีสุนทรีภาพ และความซาบซึ้ง วิธีการที่ใช้วัดเจตคติดนตรี จึงควรเป็นวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงเจตคติดนตรีที่ตนมีออกมา

1.2.5 ด้านบริหารจัดการชั้นเรียนดนตรี จากความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาดนตรีของครูดนตรีในด้านบริหารจัดการ ชั้นเรียนดนตรี มีความต้องการ อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.31 โดยมีการจัดห้องเรียนวิชาดนตรีเป็นห้องเฉพาะ ไม่มีการปะปนหรือสับเปลี่ยนกับห้องเรียนอื่น อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.40 และสามารถสอนในหลายระดับที่แตกต่างกันทั้งกลุ่มอายุ เดี่ยวและทั้งชั้น อยู่ในระดับ “มาก” มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.22 การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเป็นการจัดแบ่งพื้นที่ของห้อง เรียนสำหรับจัดกิจกรรม โดยคำนึงถึงลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งที่เป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และการเรียนรู้รายบุคคล ดังนั้น ห้องเรียนควรมีมุมหรือศูนย์การจัดกิจกรรม มุมสงบหรือมุมทำงานเดี่ยว มีศูนย์ทดสอบ มีบริเวณที่ครูใช้สอนทั้งชั้นรวม กัน มีมุมทำงานแบบจับคู่ มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับทำงานกลุ่มย่อย มีศูนย์โสตทัศนศึกษาและค้นคว้าเอกสารอ้างอิง มีบริเวณที่ครูสอนกลุ่มย่อย และมีป้ายนิเทศหรือที่จัดแสดงผลงานของนักเรียน สอดคล้องกับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Savitree (2013: 70) ที่ทำวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาตนเองของครูผู้สอน โรงเรียนเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 พบว่า ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในภาพรวมมีความต้องการพัฒนาดนตรีในระดับ มาก ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเป็นความต้องการพัฒนา การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียนส่วนที่มีค่าเฉลี่ยของความต้องการพัฒนาดนตรีของครูผู้สอนต่ำสุดคือการจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน และการกำกับดูแล

ชั้นเรียนรายชั้นรายวิชา ส่วนวิธีการพัฒนาตามสมรรถนะที่ 3 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน พบว่า ต้องการพัฒนาโดยวิธีการฝึกอบรมระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สำหรับปัญหาสำคัญที่พบคือคุณครูประจำชั้นมีโอกาสดูอยู่กับนักเรียนน้อยเกินไป ครูขาดความรู้ความคิดใหม่ ๆ เข้ามาเสริมแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน เด็กในชั้นเรียนมีระดับสติปัญญาต่างกัน ส่วนข้อเสนอแนะคือควรให้ครูศึกษาดูงาน และส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ ครูประจำชั้นควรมีเวลาอยู่กับนักเรียนมากกว่านี้เพราะจะได้ดูแลนักเรียนและกำกับชั้นเรียนได้อย่างทั่วถึง และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของคุณครูคนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั้งในเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติให้แก่ผู้เกี่ยวข้องนำไปประยุกต์ใช้ ดังนี้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ควรร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการพัฒนาครูคนตรี

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ควรจัดสรรงบประมาณ หรือทุนสนับสนุน เพื่อสรรหาสื่อการเรียนการสอน หรืออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาคนตรี เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน อินเทอร์เน็ต เครื่องวิดีโอทัศน์ และเครื่องดนตรีต่าง ๆ

1.3 ผู้บริหารควรสนใจวิชาการทางคนตรี เพื่อกำหนดนโยบาย หรือแนวทางและเล็งเห็นความสำคัญของวิชาคนตรีต่อการพัฒนาคน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปมีดังนี้

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาความต้องการพัฒนาตนเองให้มี

ประสิทธิภาพโดยการเปรียบเทียบสมรรถนะและความต้องการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน

2.2 ควรมีการศึกษาต่อยอดเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาตนเองของครูดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์

2.3 ควรมีการศึกษายปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการพัฒนาตนเองของครูดนตรี ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์

2.4 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองของครูดนตรี เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาตนเองของครูดนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีแนวทางในการวางแผนการพัฒนาครู

References

- Chiranuwat, C. (2011). *Needs for self-development of music teachers to professional teachers, A case study. Secondary music teacher, Satun Province*. Master of Arts Thesis (Music field) Bangkok: Mahidol University. [in Thai]
- Kanawat, P. (2014). *Needs for self-development of school music teachers under the Office of Educational Area Nakhon Pathom District 2*. Master of Arts Thesis (Music field) Bangkok: Bansomdejchaopraya Rajabhat University. [in Thai]
- Narut, S. (2001). *Behavior of music teaching* (3rded). Bangkok: Faculty Education, Publishing House of Chulalongkorn University. [in Thai]
- _____. (2012). *Music education: Principles and themes* (9thed). Bangkok: Faculty of Education. Publisher of Chulalongkorn University. [in Thai]

- Office of the Secondary Educational Service Area 32. (2019). *Fiscal year action plan 2019*. Buriram: Office of the Secondary Educational Service Area 32. [in Thai]
- Pakawan, S. (2009). *A study of self-development needs of primary teachers at Phai Thit School. Higher Education*. Master of Education Thesis, Maha Vatiyalaya Business Administration. [in Thai]
- Santi, Y. (2013). *A study of the teaching condition of music in the basic education curriculum level 3 of the school under the office Surattthani Educational Service Area 3*. Master of Arts Thesis (Music studies). Bangkok: University Bansomdejchaopraya Rajabhat. [in Thai]
- Savitree, T. (2013). *Needs for self-development of private school teachers in the area Primary Education Chiang Mai Area 6*. Master of Education (Educational Administration Branch). Chiang Mai: Chiang Mai University. [in Thai]
- The National Association for Music Education. (2001). *National standard for music education*. Retrieved on 22 June 2017 from [https://www.men.org/publication /book/standards.html](https://www.men.org/publication/book/standards.html)

Authors

Mr. Wanna Salangam

Tharntong Pittayakom School, Buriram Secondary Educational

Service Area Office 32. Email:wanna@saiwit.ac.th

Asist.Prof. Dr. Thiti Panya-in

Music Education Program, Faculty of Education,

Buriram Rajabhat University, 31000

Tel.: 088-377-5826 Email: Thiti.py@bru.ac.th

Dr. Thanapon Teerachat

Music Education Program Faculty of Education Faculty,

Buriram Rajabhat University, 31000

Tel.: 089-848-2552 Email: Thanaphon.te.py@bru.ac.th

รูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียงตามมาตรฐานสากล

Creation of a Model for Being International Standard Chorus

วรินทร์ทิพย์ วรวิศัทรธณ¹

Warinthip Worawisattawan

¹สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Music education program, College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute

Received: November 12, 2021

Revised: December 19, 2021

Accepted: December 20, 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อสรุปกรอบแนวคิดรูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียงตามหลักมาตรฐานสากลและ 2) ศึกษากระบวนการพัฒนาทักษะและการเตรียมความพร้อมของคณะนักร้องประสานเสียงโดยศึกษาจากคณะนักร้องประสานเสียงต้นแบบซึ่งมีประสบการณ์ในการแข่งขันระดับนานาชาติ การวิจัยเป็นการวิเคราะห์แนวคิดรูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียงจากข้อมูลเอกสาร วิดีโอคลิปการแสดง และเทปเสียง ผลการวิจัย พบว่า

1. กรอบแนวคิดรูปแบบการสร้างนักร้องประสานเสียงตามหลัก

มาตรฐานสากลเป็นการศึกษาแบบจำลองความคิดการสร้างแบบแผนการทำงาน โดยคำนึงถึงการเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและการกระทำ ซึ่งการเชื่อมโยงระหว่างองค์รวมกับองค์ประกอบดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ไม่อาจแยกออกจากกันได้และเป็นสิ่งที่สนับสนุนสอดคล้องซึ่งกันและกัน เช่น ถ้าเราพูดถึงคณะนักร้องประสานเสียงซึ่งเป็นองค์รวมแล้ว องค์ประกอบอื่นที่เกี่ยวข้องได้แก่ ขนาดของวง จำนวนของสมาชิก ประเภทของคณะนักร้อง วัย - อายุของนักร้อง ความสามารถในการร้อง เป็นต้น

2. กระบวนการพัฒนาทักษะในด้านการร้องและการเพิ่มองค์ความรู้ด้านดนตรีเพื่อเสริมสมรรถนะการทำงานแบบกลุ่มและเพิ่มประสิทธิภาพของวงในการแข่งขันระดับนานาชาติ มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้ 1) วิเคราะห์ทักษะและองค์ความรู้ที่ต้องใช้ในการปรับพื้นฐาน 2) ประเมินความสามารถเบื้องต้นของคณะนักร้องทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล 3) จัดขั้นตอนการฝึกจากง่ายไปยาก จากทักษะพื้นฐานไปสู่ทักษะที่มีความสลับซับซ้อน 4) สาธิตและอธิบาย ให้เห็นลำดับขั้นตอนการปฏิบัติจากตัวอย่างที่ผู้สอนสาธิตให้ดู หรือจากภาพยนตร์ จากวิดีโอ 5) การฝึกปฏิบัติจริง

คำสำคัญ: แนวคิด, รูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียง, การปรับเทคนิคการร้อง

Abstract

The objectives of this research were 1) to summarize the conceptual framework for creating a chorus based on international standards, and 2) to study the skill development process and the preparation of the chorus by studying the model choir with experience in international competitions. The research was the conceptual analysis of the chorus building model from the documents, video clips, performances and audio tapes. The research results revealed that:

1. The conceptual framework for creating a chorus in accordance with international standards was a study of the conceptual modeling of working patterns, taking into account the linking of various elements related to thought and action processes. The connection between the holistic and the aforementioned elements was inseparable and mutually supportive, for instance, the other relevant elements such as sizes of the band, a number of members, types of choir, singers' ages, and singing abilities, etc. were essential for the holistic chorus.

2. The process of developing vocal skills and increasing a body of

knowledge of music in order to enhance group performance and increase the efficiency of the band in international competitions consisted of the following procedures: 1) analysing the skills and knowledge required for basic adjustment, 2) evaluating the basic abilities of both group and individual choirs, 3) organizing the practice steps from easy to difficult and from basic skills to complex skills, 4) demonstrating and explaining the steps from the examples presented by instructors, from the movie, or from the video, and 5) real practice.

Keywords: concept, chorus creating model, adjustment of singing techniques

บทนำ

ปัจจุบันการจัดตั้งคณะนักร้องประสานเสียงได้รับความนิยมและแพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่หมู่คณะและให้ความเพลิดเพลินแล้วยังเป็นกิจกรรมที่สามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์ในการบูรณาการความรู้ด้านศิลป วัฒนธรรม ประเพณี การละเล่น และภาษา ซึ่งจะออกมาในรูปแบบของการร้อง เล่น เต้นรำ บนเวทีการแสดง โดยผู้แสดงสามารถนำบทเพลงที่คัดสรรมาประยุกต์ใช้ผสมผสานให้เกิดความลงตัวเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้แสดง

การจัดคณะนักร้องประสานเสียง ส่วนใหญ่คิดว่าแค่คนครบก็จบ จัดตั้งง่าย ไม่สิ้นเปลือง แต่ความจริงการที่จะประสบผลสำเร็จในการจัดตั้งคณะนักร้องต้องมีการเตรียมการ มีการพัฒนาบุคลากรและมีการวางแผนการดำเนินงานอย่างมีเป้าหมาย ดังนั้น การศึกษาขั้นตอนการเตรียมความพร้อมเพื่อให้ทราบถึงกระบวนการทำงานจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะเพิ่มศักยภาพของสมาชิกให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้การแสดงหรือการแข่งขันสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้

ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษารูปแบบการดำเนินงานที่เป็น การดำเนินงานเฉพาะด้านและขั้นตอนการการสร้างคณะนักร้องประสานเสียงซึ่งเป็น

การ ศึกษาปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากต้นแบบ เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างแนวคิด ความ สัมพันธ์ขององค์ประกอบในแต่ละด้าน ได้แก่ การสร้างทีม ความสามารถของ สมาชิก ความรับผิดชอบและการทำงานรวมถึงการเตรียมความพร้อม การทำงานเชิง ปฏิบัติ (Operating Process) อย่างมีระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง แนวความคิดตัว แบบและนโยบายทฤษฎีสาระณะ ของ Chamaram (2018) แนวคิดการสร้างพัฒนา รูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข ของ Phrommanee, Iamsaat and Krasang (2017) สอดคล้องกับการศึกษา การสร้างทีมและ องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยง สนับสนุน มีความสัมพันธ์กันจากงานวิจัย การพัฒนาโมเดลทีมที่มีประสิทธิผลจากองค์กรที่ได้รับรางวัลคุณภาพแห่งชาติ โดย Suwanklang and Utsahajit (2015) งานวิจัยรูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียง ตามมาตรฐานสากล (Establishing Model for Being International Standard Chorus) เป็นการศึกษาคณะนักร้องที่เป็นตัวต้นแบบการสร้างทีมนักร้องประสานเสียง ซึ่งได้ รวบรวมข้อมูลขั้นตอน การสร้างคณะนักร้องและการทำงานในแนวปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่ การคิด วิเคราะห์เพื่อให้เกิดการพัฒนาในคราวต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสรุปกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) รูปแบบการสร้างคณะนักร้อง ประสานเสียงตามมาตรฐานสากลและกระบวนการทำงานเชิงปฏิบัติ (Operating Process)
2. เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาทักษะ (Skill Development Process) ในการ เตรียมความพร้อมของคณะนักร้องประสานเสียง โดยศึกษาจากคณะนักร้องประสาน เสียงต้นแบบซึ่งมีประสบการณ์ในการแข่งขันระดับนานาชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียงตามมาตรฐานสากล (Establishing Model for Being International Standard Chorus) เป็นงานวิจัยประเภท Secondary research มีข้อกำหนดดังนี้

ขอบเขตการวิจัย

1. เป็นการศึกษาแนวคิดรูปแบบการสร้างทีมคณะนักร้องประสานเสียงจากการแข่งขันระดับนานาชาติและขั้นตอนการพัฒนาทางทักษะ
2. กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโดยสมัครใจจำนวน 22 คน ที่มีอายุ 12 - 18 ปี มีประสบการณ์ในการร้องและการแข่งขันและไม่มีประสบการณ์ในการร้องและการแข่งขันมาก่อน

การเก็บข้อมูล

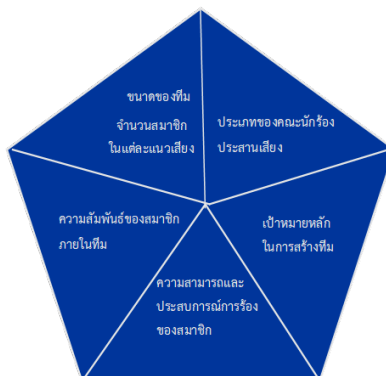
ศึกษาจากเอกสาร ข้อมูล เทปบันทึกเสียงและ VDO การซ้อมและการแข่งขัน คณะนักร้องประสานเสียงในปี 2560 ณ เกาะบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย และปี 2561 ณ เมืองปูซาน ประเทศเกาหลีใต้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้นำเอาบทเพลงประสานเสียงในบางตอนมาเป็นแบบฝึก เพื่อทำการปรับพื้นฐานและพัฒนาทักษะในการร้อง

การดำเนินงานมีวิจัยดังนี้

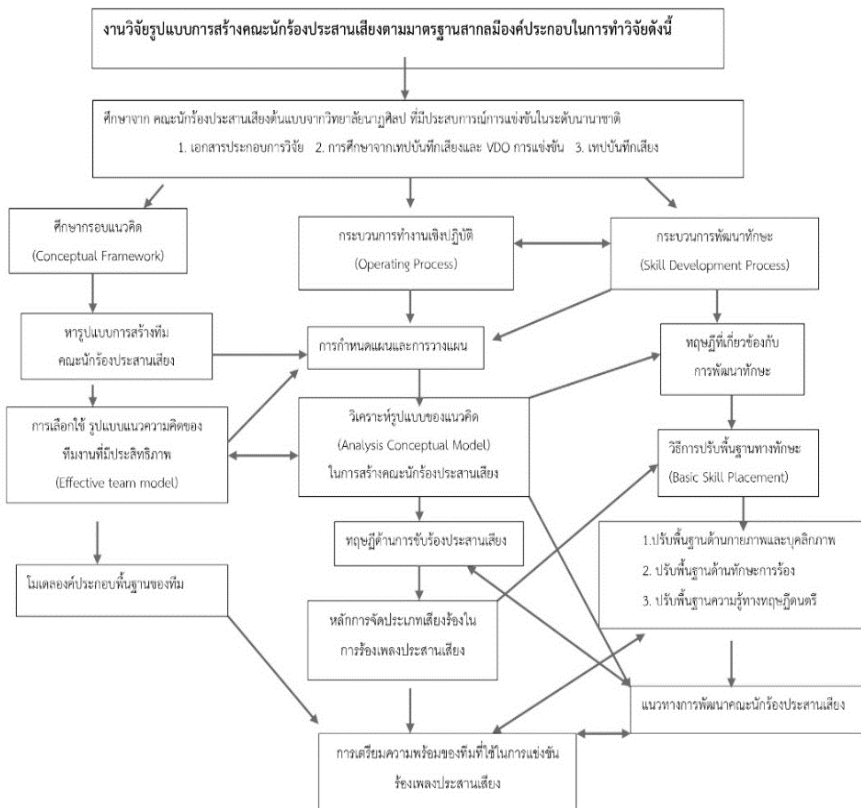
1. ศึกษากรอบแนวคิด (Conceptual Framework) และขั้นตอนการดำเนินงาน (Operating Process) ในการเตรียมความพร้อมของคณะนักร้องประสานเสียง

1.1 การสร้างทีมได้ศึกษาถึง ปัจจัยในการการสร้างทีม มีกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดการสร้างทีมนักร้องประสานเสียง

2. องค์ประกอบในการสร้างคณะกรรมาธิการที่ความเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องและเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน มีดังนี้

ภาพที่ 2: องค์ประกอบการสร้างคณะกรรมาธิการที่เสี่ยง

ขั้นตอนการดำเนินงานจากคณะกรรมาธิการต้นแบบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายโดยแสดงลำดับขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ตารางที่ 1

ขั้นตอนการดำเนินงาน (Operating Process)

ขั้นตอนการทำงาน	กระบวนการปฏิบัติ
1. กำหนดเป้าหมาย	- การแข่งขันขับร้องประสานเสียง - ประเภทของการแข่งขันและบทเพลง - ศึกษากฎกติกาการแข่งขันวัน เวลา สถานที่และหมากำหนดการต่าง ๆ
2. แผนการดำเนินงาน	- รับสมัครนักร้องประสานเสียง - จัดประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องชี้แจงวัตถุประสงค์ เป้าหมาย การดำเนินการ และกำหนดการต่าง ๆ ตลอดจนชี้แจงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น - กำหนดวัน เวลา สถานที่ในการซ้อมและระยะเวลา การซ้อมทั้งหมด - การจัดการแสดงเพื่อเตรียมความพร้อมเพื่อการแข่งขัน
3. กระบวนการและขั้นตอนการเตรียมคณะนักร้องประสานเสียง	- การสร้างแรงจูงใจในพัฒนาตนเองด้านทักษะและความรู้ทางดนตรี - การแบ่งประเภทเสียงร้องให้เหมาะสมกับขนาดของวง - การปรับพื้นฐานนักร้อง - บทเพลงอื่น ๆ ที่ใช้ฝึกซ้อมเพื่อเตรียมการแข่งขัน - การเลือกและการวิเคราะห์บทเพลงที่เหมาะสมกับคณะนักร้อง - ซ้อมบทเพลงที่ใช้ในการแข่งขัน - การจัดหาเวทีแสดงขับร้องประสานเสียงเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขัน
4. การเตรียมการแสดง	- การแบ่งส่วนพื้นที่ในการแสดงและการออกแบบท่าทางการแสดง - การเลือกชุดการแสดง - กำหนดตำแหน่งบนเวทีการแสดงของนักร้อง นักแสดง - กำหนดระยะเวลาของการเดินทางไป - กลับในการแข่งขัน - การเข้าถึงที่พักและระยะเวลาของการเตรียมตัวของคณะนักร้องก่อนการแข่งขัน
5. การแข่งขัน	- การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในงาน - การตรวจสอบสภาพแวดล้อมโดยรวม เช่น เวทีที่ใช้แข่งขัน การปรับตำแหน่งให้เหมาะสมกับเวทีที่ใช้ สภาพของห้องที่ใช้ในการแข่งขัน การกำหนดเสียงที่เกิดขึ้น - การลดความเครียดที่เกิดขึ้นก่อนการแสดงเพื่อการแข่งขัน

2. กระบวนการพัฒนาทักษะ (Skill Development Process) ได้ใช้วิธีปรับพื้นฐานและเสริมความสามารถทางทักษะ (Basic Skill Placement) แก่นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้โน้ตเพลงประสานเสียงในบางตอนมาเป็นแบบฝึกให้กับสมาชิกกระบวนการปรับพื้นฐาน หลังจากได้รับผู้สมัครเข้าเป็นคณะนักร้องมีการปรับพื้นฐานดังนี้

1. การปรับบุคลิกภาพและท่าทางการร้อง ท่าทางการแสดงบนเวทีให้สวยงาม
2. การปรับเทคนิคการร้อง
 - 2.1 ปรับความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีและฝึกทักษะการอ่าน-ร้องโน้ต
 - 2.2 ความแม่นยำในระดับเสียง (Intonation)
 - 2.3 การฝึกร้องและฟังเสียงขึ้นคู่เสียงที่มีความกลมกลืนกัน (Concord) และคู่เสียงที่ไม่กลมกลืน (Discord)
 - 2.4 การแสดงความเข้มของเสียง (Dynamics) ให้ไปในทิศทางเดียวกัน
3. การปรับใช้ความสามารถด้านอื่น ๆ ของสมาชิกเพื่อเสริมการแสดง
4. ฝึกทักษะด้านภาษาให้เกิดความชัดเจน เกิดความสละสลวยในการอ่านเนื้อร้องจากบทเพลงทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

การใช้บทเพลงประสานเสียงในบางท่อนเป็นแบบฝึกเพื่อพัฒนาศักยภาพนักร้อง ผู้วิจัยใช้หลักทฤษฎีดนตรีและการปรับเทคนิคการร้อง มีหลักปฏิบัติดังนี้

1. ฝึกความแม่นยำของระดับเสียงในแต่ละแนว การฟังและการร้องขึ้นคู่เสียงสังเกตถึงความแตกต่างระหว่างคู่เสียงที่มีความกลมกลืน (Concord) และคู่เสียงที่ไม่กลมกลืน (Discord)
2. การกำหนดโทนเสียงให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันในแต่ละเพลง
3. การฝึกเพิ่มหรือลดระดับความเข้มของเสียงให้ไปในทิศทางเดียวกัน
4. การขึ้นต้นวรรคเพลงและการแบ่งวรรคเพลงควรทำให้พร้อมเพรียงกัน
5. การออกเสียงภาษาที่ใช้ในการร้อง ต้องมีความชัดเจนและมีสำเนียงที่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้มากที่สุด

เครื่องดนตรีประกอบการร้อง

การบรรเลงประกอบการร้องจะใช้เครื่องดนตรีไม่เกิน 3 ชิ้น ส่วนใหญ่จะมีเปียโนเป็นเครื่องดนตรีหลักและมีการใช้เครื่องดนตรีประกอบจังหวะร่วม ส่วนการเลือกเครื่องดนตรีสำหรับเพลงพื้นบ้านควรเป็นเครื่องดนตรีพื้นบ้านประจำท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเป็นอัตลักษณ์และแสดงถึงวัฒนธรรมประเพณี

การใช้ทำทางประกอบการแสดงในขณะร้อง

การจัดการแสดงบนเวที ควรจัดตำแหน่งเรียงลำดับกลุ่มเสียงและรูปร่างของนักร้อง - นักแสดง เพื่อความสวยงามและเพื่อส่งเสริมการร้องร่วมกับการเคลื่อนไหวในการแสดงควรจัดท่าทางให้มีการใช้กล้ามเนื้อมีส่วนช่วยในการเสริมแรงในการร้องในขณะเดียวกันการเปลี่ยนตำแหน่งบนเวทีต้องเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่เกิดความวุ่นวาย ชุดการแสดง ควรเป็นที่สวมใส่แล้วสามารถเคลื่อนไหวได้โดยไม่ลำบากและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยถ่ายทอดลักษณะของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. ปัญหาโดยรวมที่เกิดขึ้นกับคณะนักร้องและแนวทางแก้ไข มีวิธีการดังนี้

โทนเสียงของคณะนักร้องในภาพรวม การเลือกใช้โทนเสียงที่เหมาะสม ซึ่งพิจารณาจากลีลาและความหมายของบทเพลง

ความสมดุลของเสียงร้องในบทเพลงประสานเสียง ชี้จากความชัดเจนของเสียงทำนองเป็นเสียงหลักและฐานเสียงจากแนวต่ำสุดเป็นแกนค้ำยัน ส่วนเสียงรองลงมาจะเป็นคู่ประสานเสียงใน โน้ตที่มีนักร้องนำ ควรเลือกเสียงของนักร้องนำให้เหมาะสมกับเพลงที่จะร้องและ โทนีสีเสียงของนักร้องนำจะต้องเด่นกว่าคณะนักร้อง แต่เสียงของนักร้องนำต้องไปกันได้กับเสียงของกลุ่มคณะนักร้องทั้งหมด

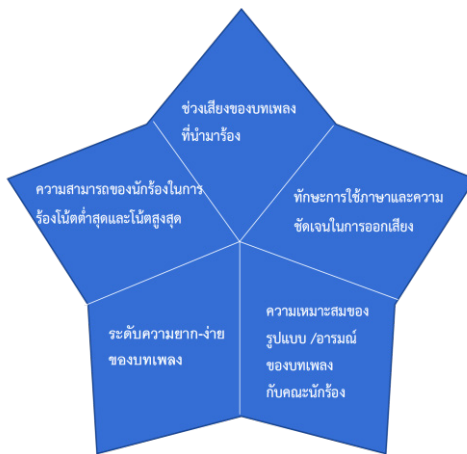
การแบ่งสัดส่วนการใช้พื้นที่ในการแสดง

1. การแบ่งพื้นที่บนเวทีการแสดง โดยการประมาณความกว้าง - ยาว ของเวทีการแสดง แล้วแบ่งสัดส่วนพื้นที่ของนักดนตรี นักร้องประสานเสียงและนักแสดง (ถ้ามี) ให้เหมาะสม โดยกลุ่มนักแสดงบนเวทีต้องสามารถมองเห็นและได้ยินเสียงซึ่งกันและกันได้ การจัดพื้นที่ในการแสดงไม่ควรชิดขอบเวที

2. การจัดแถวการแสดงโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของการวางตำแหน่งนักแสดง นักร้อง การเว้นช่องว่างระหว่างนักแสดงด้วยกัน

3. กำหนดทิศทางการขึ้น - ลง บนเวที ตลอดจนถึงกำหนดรูปแบบการเปลี่ยนตำแหน่งนักร้องบนเวทีการแสดงเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

4. การเลือกบทเพลงเพื่อใช้ในการแข่งขัน ได้คำนึงถึงองค์ประกอบ ในส่วนต่างๆ ตามแผนภูมิภาพดังนี้

ภาพที่ 3: แผนภูมิแบบจำลองแนวความคิดคัดเลือกบทเพลงประสานเสียง

การเลือกประเภทเพลงที่เหมาะสมกับคณะนักร้อง มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. เลือกบทเพลงที่เหมาะสม มีท่วงทำนองและการใช้เสียงที่เข้ากันได้กับวัยของผู้ร้องซึ่งสามารถถ่ายทอดอารมณ์เพลงได้อย่างเป็นธรรมชาติและเป็นธรรมชาติ

2. เลือกเพลงที่มีความหลากหลายเพื่อให้คณะนักร้องพัฒนาเทคนิคการร้อง

3. เลือกเพลงที่ทำให้ทดสอบความสามารถของผู้แข่งขัน

4. บทเพลงที่ใช้ร้องเพื่อการแข่งขันควรมีความแตกต่างด้านจังหวะ อารมณ์ เพลงและภาษาที่หลากหลาย

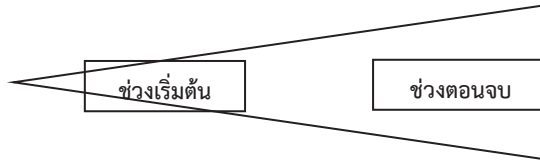
ระยะความกว้างของช่วงเสียงในแต่ละบทเพลง คำนึงถึงคุณภาพของเสียงที่ต่ำสุดและเสียงสูงสุดเมื่อนักร้องเปล่งออกมา ช่วงเสียงของบทเพลงที่จะนำมาร้องต้องไม่เกินความสามารถของนักร้องที่จะควบคุมได้ การคัดเลือกบทเพลงที่มีช่วงเสียงที่เหมาะสมกับคณะนักร้องจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง การเลือกบทเพลงเพื่อพัฒนาคณะนักร้องก็ต้องคิดถึงโน้ตเพลงที่นำมาใช้ฝึกเพื่อเพิ่มระยะความกว้างของช่วงเสียงให้กว้างกว่าเดิมและสร้างความแตกต่างในการใช้โทนเสียงให้มีความหลากหลาย เพื่อให้ได้ความหลากหลายของเพลงร้อง

การใช้ภาษาในการร้อง ผู้วิจัยใช้หลักการอ่านแบบสัทอักษรสากล (IPA) โดยฝึกวางอวัยวะที่ใช้ออกเสียง ให้ถูกต้องจากนั้นฝึกอ่านเนื้อร้องให้คล่องจนสามารถพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติและร้องออกมาคลมกลืนกับท่วงทำนองเพลง มีหลักการ ดังนี้

1. หลักการอ่านออกเสียงพยัญชนะ (Consonant) เสียงสระ (Vowel) สังเกตการการจัดวางอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงและความชัดเจนของเสียงที่ร้องออกมา
2. ฝึกกลืนน้ำหนักเสียงให้ถูกต้องตามพยางค์ของคำนั้น ๆ ให้ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าก่อนแล้วตามด้วยเสียงสระและเสียงพยัญชนะที่ปิดท้ายคำ
3. อ่านรูปประโยคให้ต่อเนื่อง ฝึกออกเสียงให้ถูกต้องสังเกตถึงการส่งแรงลมในขณะร้องและการควบคุมกลัมน้ำหนักให้ถูกต้องพร้อมกับสร้างความกังวานของเสียงที่เกิดขึ้น ให้สังเกตเสียงที่เกิดขึ้นในขณะร้องว่าเป็นอย่างไร
4. ตีความหมายเพลง (Interpretation) การแสดงลีลาของบทเพลงและถ่ายทอดความรู้สึกผ่านทำนองเพลงและจังหวะตามที่กำหนดไว้

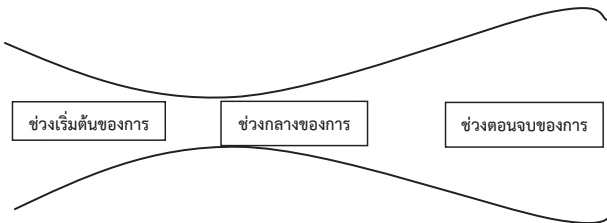
การเรียงลำดับบทเพลงในการแข่งขัน สามารถวางรูปแบบการแสดงได้ 2 วิธี คือ

1. การเรียงลำดับความเข้มข้นของบทเพลงเริ่มจากเพลงที่มีจังหวะช้าก่อนและเพลงสุดท้ายควรปิดด้วยความสนุกสนานเร้าอารมณ์ผู้ชมหรือเป็นเพลงที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่อย่างสมบูรณ์

ภาพที่ 4: รูปแบบที่ 1 การจัดลำดับการแสดงโดยเพิ่มความ

2. การเรียงลำดับความเข้มข้นของบทเพลงโดยเริ่มจากเพลงที่ให้ความรู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ มีจังหวะที่สง่างาม หรือสนุกสนานเร้าใจก่อนแล้วค่อยผ่อนอารมณ์ของผู้ชมและบทเพลงลงมาจากนั้นเมื่อเข้าสู่ท้ายรายการค่อย ๆ เพิ่มความเข้มข้นมากขึ้น จนถึงเพลงสุดท้ายควรปิดด้วยความสนุกสนานเร้าอารมณ์ผู้ชมหรือเป็นเพลงที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่อย่างสมบูรณ์

ภาพที่ 5: รูปแบบที่ 2 การจัดลำดับการแสดงโดยสลับความเข้มข้นของบทเพลง

5. การแข่งขัน

1. ระยะเวลาของการเดิน การเข้าถึงที่พักและการเตรียมตัวก่อนการแข่งขัน
2. การตรวจสอบสภาพแวดล้อมโดยรวม เช่น สภาพของห้องที่ใช้ในการแข่งขัน ขนาดของเวทีที่ใช้แข่งขัน การปรับตำแหน่งให้เหมาะสมกับเวทีที่ใช้ (Blocking)
3. ลดความเครียดที่เกิดขึ้นก่อนการแสดงเพื่อการแข่งขัน

อภิปรายผล

กรอบแนวคิด เป็นการศึกษาการเชื่อมโยงองค์ประกอบ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและการกระทำ ซึ่งการเชื่อมโยงระหว่างองค์รวมกับองค์ประกอบ ดังกล่าวนี้นับเป็นสิ่งที่ไม่อาจแยกออกจากกันได้และเป็นที่สนับสนุนสอดคล้องซึ่งกันและกัน ตรงกับแนวคิดของ Somboon (2004) ที่กล่าวในเรื่อง แบบแผน (Patterns) และความหมายแห่งองค์รวม (Meanings of Holism) เช่น ถ้าเราพูดถึงคณะนักร้องประสานเสียงซึ่งเป็นองค์รวมแล้ว องค์ประกอบอื่นที่เกี่ยวข้องได้แก่ ขนาดของวง จำนวนของสมาชิก ประเภทของคณะนักร้อง วัย-อายุของนักร้อง ความสามารถในการร้อง

สรุปได้ว่า การสร้างกรอบแนวคิดเพื่อนำไปสู่การวางขอบเขตในการทำงาน นั้นได้เน้นการทำงานในลักษณะทีม (Team Work) และได้เรียงลำดับขั้นตอนการทำงาน การวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและหาแนวทางแก้ไข ตลอดจนการใช้กลยุทธ์ในการปิดจุดอ่อนเสริมจุดแข็งของทีม โดยคำนึงถึงความสามารถขบคุคลของสมาชิกและการส่งเสริมประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกันโดยการนำเทคนิคต่าง ๆ เข้าไปช่วยทำให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพและสามารถนำมาพัฒนาต่อยอดงานและเป็นแบบแผนได้ สอดคล้องกับสอดคล้องกับ งานวิจัยเรื่อง แนวความคิด ตัวแบบและนโยบายทฤษฎีสาธารณะ ของ Chamaram (2018) ที่ได้เสนอแนวคิดการสร้างพัฒนารูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข ของ Phrommanee, Iamsaat and Krasang (2017) และสอดคล้องกับการศึกษาการสร้างทีมและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยง สนับสนุน มีความสัมพันธ์กัน จากงานวิจัย การพัฒนาโมเดลทีมที่มีประสิทธิภาพจากองค์การที่ได้รับรางวัลคุณภาพแห่งชาติ โดย Suwanklang and Utsahajit (2015) นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการคิดในการทำงานให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การพัฒนาความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานเป็นไปด้วยความราบรื่น และบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

จากการปฏิบัติตามกรอบความคิดและการวางแผนงานได้ผลดังนี้

1. เกิดความชัดเจนในการทำงาน และการวางแผนเป้าประสงค์

2. เกิดทักษะในการทำงานร่วมกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีความรับผิดชอบในการทำงาน

3. ขอมรับและแก้ไขในข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นและรับฟังข้อคิดซึ่งกันและกัน
กระบวนการพัฒนาทักษะ ผู้วิจัยได้เสริมสมรรถนะการทำงานแบบกลุ่มและเพิ่มประสิทธิภาพของวงโดยปฏิบัติดังนี้

1. วิเคราะห์ทักษะและองค์ความรู้ที่ต้องใช้ในการปรับพื้นฐาน โดยประมวลผลข้อมูลองค์ความรู้และทักษะที่ต้องใช้พร้อมแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

2. ประเมินความสามารถเบื้องต้น ทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล โดยเน้นการจัดกระบวนการเสริมความรู้ความสามารถเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแก่ทีมสมาชิก

3. จัดขั้นตอนการฝึกจากง่ายไปยาก

4. สาธิตและอธิบายให้เห็นลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ จากตัวอย่าง หรือจาก วีดิทัศน์ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นรายละเอียดการปฏิบัติในขั้นตอนต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน

5. การฝึกปฏิบัติจริง โดยคำนึงถึง

5.1 ความต่อเนื่องของการฝึกปฏิบัติทักษะในแบบต่าง ๆ

5.2 การนำบทเพลงบางท่อนของเพลงร้องมาเป็นแบบฝึกเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น โดยเน้นที่กระบวนการฝึกทักษะการร้อง

5.3 การเสริมแรงให้กับผู้เรียน ได้รู้ผลของการฝึกปฏิบัติ ซึ่งมี 2 ทาง คือ

5.3.1 การรู้ผลจากภายนอก (Extrinsic Feedback) คือ มีการประเมินการซ้อมในแต่ละครั้งว่าดีหรือบกพร่องอย่างไรและควรแก้ไขอย่างไร

5.3.2 การรู้ผลจากภายในตนเอง (Intrinsic Feedback) ซึ่งกระทำโดยการบันทึกการแสดงในขณะที่ซ้อมและให้คำร้องสังเกตและข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น (Recheck) พร้อมทั้งร่วมกันหาแนวทางแก้ไข จากการศึกษากระบวนการปรับพื้นฐานตามขั้นตอนต่าง ๆ นั้น สอดคล้องกับหลักและวิธีการทางทฤษฎีซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบของจอยส์และเวลล์ (Joyce & Well, 1985: 74) การพัฒนาทักษะปฏิบัติของ เดวิส (Davies, 1971: 50-56) และหลักการปรับพื้นฐานและการพัฒนาทักษะของ ดี

เชคโค (De Cecco, 1974: 272-279) ที่กล่าวถึงหลักขั้นพื้นฐานของกระบวนการพัฒนาทักษะ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรให้ศิษย์เก่าที่เป็นสมาชิกคณะนักร้องประสานเสียงได้เข้าร่วมเพื่อเป็นแรงผลักดันให้สมาชิกใหม่เกิดการพัฒนาให้ก้าวหน้าขึ้นไป
2. ควรสร้างทักษะที่ดีให้แก่นักเรียนและผู้ร่วมงาน
3. ควรได้รับอย่างต่อเนื่องและเพียงพอต่อการดำเนินงาน

References

- Boondee, W. (2021). *Dchecho's teaching practice skills model*. Retrieved on 2 November 2018 from <http://www.kyetc.net/index-practical.html>
- Chamaram, S. (2016). *Concepts models and policies of the public theory*. Retrieved on 6 November 2021 from http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5803011195_5084_4912.pdf
- _____. (2018). *Concepts, Models and public policy theory*. Retrieved on 2 November 2018 from https://www.reru.ac.th/articles/images/vijai_19_09_59.pdf
- Phrommanee, P., Iamsaat, S. & Krasang, P. (2017). The concept of creating and developing a model for use in to carry out public health work for public health person. *Association of private higher education institutions of Thailand under the royal patronage of HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn Princess Maha Chakri Sirindhorn*. 6, 2(July - December), pp. 128 - 135. [in Thai]
- Somboon, W. (2004). *Patterns and meanings of the holistic*. Health systems research institute (HSRI) - Health systems research institute (HSRI). [in Thai]

Suwanklang, R. & Utsahajit, W. (2015). *Developing an effective team model from an organization awarded the national quality award*. Retrieved on 6 November 2021 from <http://libdcms.nida.ac.th/thesis6/2557/b185407.pdf>

Author

Miss Warinthip Worawisattawan, Music Education Program,
College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute
119 Moo 3, Salaya, Phutthamonthon District, Nakhornpathom 73170
Tel. 09-5423-9923 E-mail: warinthip545@gmail.com

การใช้ Google Classroom กับการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์

Using Google Classroom via Class Management Participation for Learning Achievement of Vector Graphics

ชนพล รมฤทธิ¹ / ชินานาง สวัสดิ์รัมย์²

Tanapon Ramrit / Chinanang Sawadram

^{1,2}สาขาวิชาศิลปดิจิทัล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Digital Art Program, Faculty of Humanities and Social Science, Buriram Rajabhat University

Received: October 15, 2021

Revised: December 23, 2021

Accepted: December 23, 2021

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนผ่าน Google Classroom ในรายวิชาการกราฟิกเวกเตอร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 2) เพื่อศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเรียนการสอนของผู้เรียนและประโยชน์การใช้เทคโนโลยีผ่าน Google Classroom ในรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาศิลปดิจิทัลจำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ระบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้วย Google Classroom ราย วิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ 2) แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยร้อยละ และค่าที (t-test) ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของสื่อที่ใช้การเรียนการสอนแบบออนไลน์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 ซึ่งอยู่มีเกณฑ์ที่มี

ความเชื่อมั่นสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาศิลปะดิจิทัล ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนบุรีรัมย์หน่วยจัดการศึกษาโรงเรียนจันทราวาส (ศุภราชบุรีวิทยา) อำเภอลำปลายมาศ 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การเรียนการสอนแบบออนไลน์, ห้องเรียนจำลองเสมือนจริง, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, กราฟิกเวกเตอร์

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the guidelines for teaching and learning through Google Classroom in Vector Graphics course, Digital Arts Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University, and 2) to examine academic achievement from the teaching and learning through Google Classroom, students' satisfaction, and the benefits of utilizing Google Classroom in the course. The sample consisted of 34 first-year digital arts students. The instruments used to collect the data were 1) the online teaching management system using Google Classroom in Vector Graphics course, and 2) achievement test. The statistics used to analyze the data were mean, standard deviation, percentage and t-test. The results revealed that the reliability level of the online instruction media was at a high level of .90. The students' academic achievement before and after learning through Google Classroom was different at a statistically significant level of .05. Having compared with one class of 40 students from the Buriram Community College, Chantrawat School Education Unit (Gururat Witthaya) in Lam Plai Mat

district, it was found that their academic achievement was also different at a statistically significant level of .05.

Keywords: online teaching and learning, Google classroom, learning achievement, vector graphics

บทนำ

เทคโนโลยีทางการศึกษาในปัจจุบันได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตามสภาพแวดล้อมความเจริญก้าวหน้าและวิทยาการต่างๆ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อที่มีอยู่มากมาย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนอกจากให้ความรู้เข้าใจในเนื้อหาแล้วจำเป็นต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ประจำปี 2560 - 2564) การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย

เทคโนโลยีการศึกษาตามยุทธศาสตร์ในการพัฒนาได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน รวมถึงนโยบายของการปฏิรูปการศึกษาเข้าสู่ระบบไทยแลนด์ 4.0 หรือการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนให้เข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน จากในชั่วโมงเรียนปกติที่เป็นงานประจำ ต้องมีกระบวนการในการเข้าชั้นเรียนซึ่งเดิมที่ผู้สอนต้องบรรยายพร้อมปฏิบัติหน้าชั้นเรียนพร้อมการบรรยายประกอบการสอน ปรับเปลี่ยนมาใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อส่งเสริมกระบวนการของการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่ถูกจำลองให้เหมือนจริง ให้เหมือนอยู่ในชั้นเรียนประกอบกับกระบวนการส่งเสริมทางการเรียนรู้นอกเหนือจากชั้นเรียนหรือเป็นการเรียนรู้แบบโลกาภิวัตน์เรียนรู้ (Gobalization Learning) เป็นผลพวงจากการพัฒนาช่องทางของ การติดต่อสื่อสาร การคมนาคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ปฏิเสธไม่ได้ว่าถูกผนวกเข้ามาเป็นส่วน

หนึ่งของการศึกษาแบบไร้พรมแดนในปัจจุบัน

“ห้องเรียนจำลองเสมือนจริง” หรือที่เรียกว่า Google Classroom เป็นตัวช่วยที่สำคัญในกลุ่มเรียนการจัดระบบของงานที่ได้มอบหมาย การจัดเก็บงาน ข้อมูล รวมไปถึงช่องทางการติดต่อระหว่างผู้จัดกิจกรรมการสอนและผู้เรียน ห้องเรียนจำลองเสมือนจริง หรือ Google Classroom เป็นรูปแบบห้องเรียนที่เฉพาะเจาะจงสำหรับนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาของผู้สอนแต่ละท่าน รวมถึงนักศึกษาที่จะเข้าห้องเรียนจะต้องมีรหัสเข้าห้องเรียนจึงจะสามารถเข้าได้

ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษาที่จะเป็นตัวดึงดูดความสนใจของนักศึกษาให้ได้เรียนรู้จากสื่อเทคโนโลยีที่หลากหลาย จึงเกิดการประยุกต์ใช้ในรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ขึ้น อีกทั้งยัง仍是สิ่งสำคัญของการนำเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาประยุกต์ใช้ประกอบเป็นเทคนิคในการเรียนการสอนนำมาใช้งานมีความน่าสนใจให้มีความสอดคล้องกับสาขาวิชาศิลปะดิจิทัล ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่เปิดโลกทางด้านเทคโนโลยีการคิดการออกแบบ การสร้างสรรค์ งานศิลปะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางและพัฒนการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้วย Google Classroom ในรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์
2. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาจากการใช้ Google Classroom ในรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน Google Classroom ในรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์หรือเป็นแนวทางให้กับรายวิชาอื่นที่จะนำไปประยุกต์ใช้
2. เป็นตัวชี้วัดถึงผลสัมฤทธิ์จากการเรียนการสอนด้วย Google Classroom ในรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ และเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียน

การสอน การส่งงาน และการประเมินครั้งต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาศิลปะ ดิจิทัล ชั้นปีที่ 1 จำนวน 34 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ได้ลงเรียนในการเรียนภาคการศึกษาที่ 2 โดยทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นสื่อการเรียนแบบออนไลน์โดยใช้ Google classroom และแบบประเมินวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรายข้อที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาเอง โดยได้รับคำปรึกษาจากประธานกรรมการผู้ดูแลการวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนาเครื่องมือเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) แล้วนำเครื่องมือไปทดสอบ (try - out) กับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนบุรีรัมย์ หน่วยจัดการศึกษาโรงเรียนจันทราวาส (คุรุราษฎร์วิทยา) อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 40 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยทดสอบด้วยค่า t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลปรากฏว่าผ่านทุกข้อ แล้วจึงนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 ซึ่งผ่านเกณฑ์ และนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบหนึ่งกลุ่ม สอบก่อนและสอบหลัง (Pretest - Posttest) มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนใช้ระบบจัดการเรียนการสอนออนไลน์ Google Classroom รายวิชาการสร้างกราฟิกवेक्टर โดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัย 60 ข้อ

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ระบบจัดการเรียนการสอน Google Classroom รายวิชาการสร้างกราฟิกवेक्टरในแต่ละสัปดาห์โดยแยกเป็นรายหัวข้อในการสอนทั้งหมด 16 สัปดาห์

3. เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกำหนด ทำการทดสอบด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสร้างกราฟิกเวกเตอร์แบบทดสอบแบบปรนัย 60 ข้อชุดเดิม

4. นำแบบประเมินวัดผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาศิลปประดิษฐ์ จำนวน 1 ห้องเรียนและให้กลุ่มตัวอย่างประเมินผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อระบบจัดการเรียนการสอน Google Classroom

5. นำการประเมินผลสัมฤทธิ์จากแบบประเมินมาตรวจให้คะแนน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่ออธิบายต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาแนวทางและพัฒนากิจการการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้วย Google Classroom ในรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์เปรียบเทียบกับการสอนในห้องตามปกติและการสอนในรูปแบบการออนไลน์

2. การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนร้อยละ

3. การศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการใช้ Google Classroom กับการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ใน 2 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านเนื้อหา โดยวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) แบ่งเป็นภาพรวม รายด้าน และรายข้อ นำเสนอข้อมูลตารางประกอบความเรียง

4. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการใช้ Google Classroom กับการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ จำแนกตามสถานภาพและกำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

5. วิเคราะห์ความคิดเห็นของข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบเข้าหาประเด็นเดียวกันแล้วแจก

แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอข้อมูลตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้จะแบ่ง ออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของ กลุ่มตัวอย่าง กิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนแบบออนไลน์ Google Classroom ด้านการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียน ดังแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาศิลปประดิษฐ์ ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
ชาย	25	79.41
หญิง	9	26.47
รวม	34	100

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 79.41 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 26.47

ตอนที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของสื่อที่พัฒนาจากแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบออนไลน์ Google Classroom โดยการบูรณาการกับการเรียนการสอนรายวิชาการสร้างการพิภกเวคเตอร์

โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบตามเกณฑ์

การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าตั้งแต่ .00-.02 แสดงว่า มีค่าความเชื่อมั่นต่ำมาก

ค่าตั้งแต่ .21-.04 แสดงว่า มีค่าความเชื่อมั่นต่ำ

ค่าตั้งแต่ .41-.70 แสดงว่า มีค่าความเชื่อมั่นปานกลาง

ค่าตั้งแต่ .71-1.00 แสดงว่า มีค่าความเชื่อมั่นสูง

จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบออนไลน์การบูรณาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการสร้างกราฟิกवेक्टर โดยผ่าน Google Classroom พบว่าการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงดังในตารางที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนแบบออนไลน์ในรายวิชาการสร้างกราฟิกवेक्टरด้วย Google Classroom

ตารางที่ 2

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ในรายวิชาการสร้างกราฟิกवेक्टरด้วย Google Classroom

ข้อที่	ข้อความ	ค่าความเชื่อมั่น	แปลผล
1	ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในบทเรียน	.91	สูง
2	ทบทวนเนื้อหาบทเรียนด้วยเองได้	.90	สูง
3	มีความสะดวกในการเข้าถึงเนื้อหาบทเรียน	.91	สูง
4	การเข้าถึงข้อมูลเพิ่มเติมเองได้	.89	สูง
5	มีการถ่ายทอดข้อมูลที่ทันสมัยเป็นปัจจุบัน	.90	สูง
6	มีความสะดวกในการเรียนนอกเวลา	.89	สูง
7	มีความเหมาะสมของภาพและเนื้อหาในบทเรียน	.91	สูง
8	สามารถฝึกปฏิบัติด้วยตัวเองได้	.90	สูง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่าความเชื่อมั่น	แปลผล
9	สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน	.89	สูง
10	สามารถเข้าใช้บทเรียนตามแผนได้ตลอดเวลา	.90	สูง
	ค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นโดยรวม	.90	สูง

จากตารางที่ 2 พบว่าความเชื่อมั่นของสื่อที่ พัฒนาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนออนไลน์ด้วย Google Classroom มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .90 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มีความเชื่อมั่นสูง

ตารางที่ 3

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
ก่อนเรียน	30	23.5	2.6	6.69 ***
หลังเรียน	30	28.15	1.34	

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ในรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ด้วย Google Classroom พบว่า ผลการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผลการเรียนก่อนเรียน โดยมีค่า $t=6.69$ แสดงให้เห็นว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

แบบออนไลน์ส่งผลต่อผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4

การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ด้วย Google Class Room แสดงระดับค่าความคิดเห็นของผู้เรียน

ข้อที่	รายการที่ประเมิน	ความพึงพอใจ (n=34)	ระดับ
1	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับบทเรียน	4.20	มาก
2	ภาพ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน	4.27	มากที่สุด
3	คำอธิบายในเนื้อหาบทเรียนชัดเจน	4.41	มากที่สุด
4	คำอธิบายในเนื้อหาเข้าใจง่าย	4.40	มากที่สุด
5	ตัวอย่างการนำเสนอ มีความชัดเจน	4.37	มากที่สุด
6	ภาพของการนำเสนอ มีความชัดเจน	4.17	มาก
7	ตัวอักษรในบทเรียน มีความชัดเจน	4.33	มากที่สุด
8	สีของการนำเสนอ ในเนื้อหา มีความสอดคล้องกับภาพประกอบ	4.50	มากที่สุด
9	คำอธิบายในภาพเข้าใจง่าย เหมาะต่อการปฏิบัติด้วยตัวเอง	4.20	มากที่สุด
10	มีความสะดวกในการทบทวนบทเรียนด้วยตัวเอง	4.50	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ		4.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ในรายวิชาการสร้างกราฟิกแวกเตอร์ด้วย Google

Classroom แสดงระดับค่าความคิดเห็นของผู้เรียนภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.33$)

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาการใช้ Google Classroom กับ การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาศิลปประดิษฐ์ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้วย Google Classroom กับ การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะในด้านการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์หรือการใช้ Google Classroom กับ การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ ซึ่งเป็นแนวการสอนรูปแบบใหม่โดยเน้นช่องทางในการสื่อสาร การติดต่อ ความเหมาะสมของเวลาการเข้าเรียนและความสามารถยืดหยุ่นในช่วงเวลาเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนต่อการเรียนในลักษณะทางไกลหรือการเรียนในรูปแบบของการเอื้อเวลาต่อผู้เรียน อีกทั้งเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนยังสามารถนำกลับไปทบทวนนอกเวลาได้ นอกเหนือจากการเรียนแบบปกติในชั้นเรียนแล้ว ยังพบว่าผู้เรียนหรือนักศึกษามีพัฒนาการของการเรียนรู้ระหว่างเรียนได้ดีขึ้นนอกจากเวลาเรียนและยังสามารถกลับไปทบทวนบทเรียนย้อนหลังด้วยตนเอง เมื่อมีการประเมินช่วงหลังเรียนพบว่า การประเมินด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ Prokop (2008) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะสภาพแวดล้อมของการเรียนแบบบูรณาการหรือการผสมผสานว่าเป็นการรวมกันของการสอนในชั้นเรียนและรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้แก่ การผสมผสานที่ดีตามแนวคิดของการผสมผสานการเรียนผ่านเว็บเข้ากับการเรียนในชั้นเรียน การเรียนการสอนแบบบูรณาการและการเรียนการสอน

แบบผสมผสานเป็นการออกแบบการเรียนการสอนใหม่เป็นการนำเอาส่วนที่ดีที่สุดของการสอนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียนปกติที่จัดการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาที่หลากหลาย ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุมการเรียนรู้เองทั้งกิจกรรมการเรียนเป็นกลุ่มและกิจกรรมการเรียนส่วนบุคคลให้ผู้เรียนควบคุมชุมชนแห่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของการเรียนแบบผสมผสาน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนเพิ่มทักษะอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tulltham (2016) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจระบบบริการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ Moodle และ Google Classroom ในบทบาทของผู้สอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ Moodle และ Google classroom เพื่อเปรียบเทียบการใช้งานของ Moodle และ Google Classroom และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งานระบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ Moodle และ Google Classroom ในบทบาทของผู้สอน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้ Moodle และ Google Classroom ในบทบาทของผู้สอนของมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 40 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้มีความพึงพอใจในการใช้งาน Moodle และ Google Classroom อยู่ในระดับมาก

2. จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่อการใช้ Google Classroom กับการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ จำแนกตามสถานภาพโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนที่เข้าเรียนตามกรอบระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนเป็นการสื่อสารทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนทำให้การรับรู้หรือการเรียนแบบออนไลน์ด้วย Google Classroom เป็นไปพร้อมกัน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้วย Google Classroom ในรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ส่งผลต่อผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อน

เรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกัน โดยผลการเรียนหลังเรียนมีผลการประเมินจากการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งเกิดจากการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ทำให้ผู้เรียนสามารถกลับไปฝึกฝนและทบทวนเนื้อหาในบทเรียนก่อนลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดทักษะและพัฒนาการของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ Willbur (1964) ที่ได้สรุปลักษณะของการเรียนแบบเรียนสำเร็จรูปในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronics) ไว้ว่า เนื้อหาวิชาในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronics) แบ่งออกเป็น ส่วนย่อยๆ เรียกว่ากรอบแต่ละกรอบจะมีคำอธิบายและมีคำถามให้ผู้เรียนตอบหรือเติมคำในช่องว่างหรือเลือกคำตอบที่ถูกแต่ละกรอบจะถูกเรียงลำดับไว้อย่างต่อเนื่องกัน เมื่อผู้เรียนตอบเสร็จในแต่ละกรอบจะรู้ผลทันทีว่าตอบถูกหรือไม่ การเรียนรู้จะดำเนินไปทีละขั้นและจะมีกรอบสำหรับการฝึกหัดทบทวน และทดสอบให้ผู้เรียนเข้าใจยิ่งขึ้น การเรียนไม่จำกัดเวลาผู้เรียนจะเรียนไปตามความสามารถของตนเอง และยังสอดคล้องกับ Nilsuk (2011) กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานการเรียนบนเว็บและการเรียนในห้องเรียนเป็นรูปแบบการเรียนที่ยืดหยุ่นตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนทั้งด้านรูปแบบ การเรียน รูปแบบการคิด ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษาและฝึกปฏิบัติด้วยตนเองได้ตลอดเวลาจากทุกสถานที่ตามความต้องการของตนเอง นอกจากนี้การเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสานยังสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยความหมายโดยใช้สิ่งแวดล้อมแบบออนไลน์และสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน ส่วนการจัดการด้านเนื้อหาผู้สอนสามารถจัดเนื้อหาที่ง่ายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากเว็บส่วนเนื้อหาที่ยากให้เรียนในห้องเรียนแบบดั้งเดิม ทำให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันสามารถประสบความสำเร็จทางการเรียนได้อย่างเท่าเทียมกัน การปฏิสัมพันธ์จากการเรียนแบบร่วมมือบนระบบเครือข่ายสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความร่วมมือในการเรียนความสามารถในการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ ความคิดวิเคราะห์ และความคิดอย่างมีวิจารณญาณได้เป็นอย่างดี

3. จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการใช้

Google Classroom กับการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสร้างกราฟิกเวกเตอร์ ได้เสนอในเรื่องควรเพิ่มส่วนเนื้อหาเสริมในบทเรียน ซึ่งอธิบายได้ว่า การเพิ่มเนื้อหาในบทเรียนเป็นการสร้างสังคมของคลังความรู้หรือเทียบได้กับคลังของข้อมูล เนื้อหาในการสอน เมื่อมีเนื้อหาของบทเรียนที่มากพอต่อความต้องการของผู้เรียนจะทำให้เกิดการวิเคราะห์หรือการเรียนรู้แบบตกผลึกเป็นก่อนความรู้ในรูปแบบหนึ่งซึ่งจะเกิดขึ้นใน แต่ละบุคคลที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม และยังเป็นการเพิ่มโอกาสของการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ระบบหรือผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นการลดข้อจำกัดทางด้านเวลาและสถานที่ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ Kamel and Wahba (2003) ที่ได้กล่าวว่า ส่วนสำคัญของการศึกษา คือ ประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ การเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลต่อแนวคิดในการสอน เช่น วิธีการที่จะนำมาใช้ในห้องเรียนและในระบบออนไลน์ รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อม แบบใช้ความรู้เป็นฐานสำหรับการเรียนการสอน การเรียนการสอนแบบผสมผสานนั้นเหมาะสมกับการจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาระดับสูง ซึ่งมีจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่จัดทำบทเรียนแต่ละเรื่องไว้ในซีดีรอม และจัดทำผ่านระบบเครือข่าย โดยที่ผู้เรียนสามารถเข้าไปจัดการกับเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Railean (2012) ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการรูปแบบการใช้งาน Google Apps เพื่อการเรียนการสอน ในด้านของผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพของห้องเรียนวิทยาศาสตร์ทั่วโลกทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและในระดับมหาวิทยาลัยและได้กล่าวว่า รูปแบบการทำงานของ Google Apps เพื่อการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับยุคโลกาภิวัตน์ที่การเรียนรู้ปรับเปลี่ยนไปให้มีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน และยังช่วยปรับปรุงให้ผู้เรียนเข้าถึงการเรียนรู้ข้อมูล ประเมินค่า และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมและยังสามารถนำมาใช้กับกิจกรรมการเรียนการสอน

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้วย Google Classroom เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เข้าถึงนอกเหนือจากในการเรียนชั่วโมงปกติ นอกจากนั้นการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ยังสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ มีความยืดหยุ่นทางการเรียน สามารถจัดเวลาให้ตรงความต้องการของผู้เรียน และยังสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นตัวเองสำคัญต่อการเรียน สามารถเข้าถึงข้อมูล เอกสาร บทเรียน หรือแม้กระทั่ง การติดต่อสื่อสารกับผู้สอน ได้อย่างเข้าถึง ตลอดจนเป็นการอำนวยความสะดวกทั้งตัวผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้วย Google Classroom เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายทั้งยังเป็นการพัฒนาช่องทางของการเรียนที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้ตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผู้สอนต้องศึกษาถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้วย Google Classroom ให้ครบทั้งกระบวนการในการจัดการเรียนการสอน และเข้าถึงถึงหน้าที่ของผู้สอนในด้านของการจัดเตรียมระบบของการสอน อีกทั้งยังควรให้ผู้เรียนได้เสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์เอง

1.2 การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนด้วย Google Classroom ควรให้ผู้เรียนได้มีบทบาทของผู้เรียนมากที่สุดเพื่อการทำงานและการเรียนรู้ และผู้สอนควรส่งเสริมหรือสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความสนใจต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องไม่น่าเบื่อจนเกินไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้วย Google Classroom มีเรื่อง

จำกัดในเรื่องของอุปกรณ์และการเข้าถึงของบุคคล เช่น นักศึกษาบางคน มีปัจจัยคุณ
ทรัพย์ที่พร้อมต่อการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ส่วนนักศึกษาบางคนไม่มีปัจจัยคุณ
ทรัพย์ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนแบบออนไลน์ จึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงส่วนมากและ
ส่วนน้อยต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในระหว่างกา
เรียนที่เกิดขึ้น

2.2 ควรนำการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ไปประยุกต์กับรายวิชา
อื่นๆ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนนอกชั้นเรียนหรือเป็นการ
สร้างแบบเรียนออนไลน์ในรูปแบบหลักสูตรระยะสั้นเพื่อให้ตรงต่อความต้องการของ
ผู้เรียนและยังสามารถที่จะปรับเวลายืดหยุ่นตามความเหมาะสมของการจัดการเรียน
การสอนต่อไป

References

- Jakkaew, P. & Hemrungrote, S. (2017). *The use of UTAUT2 model for understanding student perceptions using google classroom: A case study of introduction to information technology course*. The international conference on digital arts, media and technology 2017, pp. 11- 17. [in Thai]
- Kamel, S. & Wahba, K. (2003). *The use of a hybrid model in web-based education: The global campus project*. Web-based education: learning from experience, London: Hershey.
- Laojaratsaeng, T. (2020). *Web based instruction*. Retrieved on 6 January 2020 from <http://www.kroobannok.com/133> [in Thai]
- Malithong, K. (2020). *Web based instruction*. Retrieved on 5 January 2020 from <http://www.kroobannok.com/133> [in Thai]
- Ministry of Education. (2001). *Basic education curriculum 2001*. Bangkok: Wattana Panich. [in Thai]

- Nilsuk, P. (2011). *Integrated learning management mixed proportions develop educational techniques*. Bangkok: King Mongkut's University of Technology North Bangkok. [in Thai]
- Prokop, P. (2008). *The impact of alternative web-based instructional models on student persistence and achievement in education*. Dissertation abstract international, pp. 33.
- Ruangrong, P. & Wanchaem, M. (2015). *Using google apps to develop teaching Innovations*. Phitsanulok: Naresuan University. [in Thai]
- Sitthiva, E. & Choothong, W. (2015). *Manual for training in using google classroom innovation in teaching of Nakhon Sawan Rajabhat University*. Nakhon Sawan: Rajabhat University. [in Thai]
- Suttirat, C. (2009). *Innovative learner-oriented learning management is important*. Bangkok: Danex Inter Corporation. [in Thai]
- Thiptharachan, K. & Lertrachakon, T. (2020). *Development of guideline for using google apps for education with teaching in the course*. Retrieved on 5 January 2020 from <http://www.eng.rmutk.ac.th/engweb/dw/KM>
- Tultham, A. & Jansopa, U. (2016). *The satisfaction towards learning management system of moodle and google classroom in teacher role*. Mahasarakham: Mahasarakham University. [in Thai]
- Wilbur, S. (1969). *The mass media as source of public affairs, science and health knowledge*. Public opinion quarterly, pp. 197 - 200.
- Wiriyaworakul, P. & Ponnak, D. (2014). Google apps for education. Educational innovations in the digital age. *Suan Dusit Rajabhat University Research Journal*, 7(3), pp. 103 - 112. [in Thai]

Authors

Mr. Tanapon Ramrit

Digital Art Program, Faculty of Humanities and Social Science,

Buriram Rajabhat University

Tel 091-0139913, 082-6033635 E-mail: hochi_01@hotmail.com,

tanapon.rr@bru.ac.th

Miss Chinanang Sawadram

Digital Art Program, Faculty of Humanities and Social Science,

Buriram Rajabhat University

Tel 065-2969569 E-mail: chinanang.sw@bru.ac.th

Task-Based Language Teaching from the University Teachers' Perspectives: Myanmar Context

Ni Ni Hlaing¹

¹Professor, Mandalay University of Distance Education, Myanmar

Received: December 22, 2021

Revised: December 25, 2021

Accepted: December 27, 2021

Abstract

Task-based language teaching (TBLT) is an approach developed from Communicative Language Teaching. The main focus is on the learner, and it starts from what the teachers and a task need to 'do' to get learners motivated to do the task. It has become very popular worldwide and its increasing popularity has encouraged a shift in many educational contexts from the traditional teacher-centered to the learner centered classroom. This research investigates Myanmar EFL teachers' understanding of Task-based language teaching (TBLT) at universities, their views on implementing TBLT in the classrooms and the reasons they choose or avoid implementing TBLT and the main reasons of applying or avoiding task-based language teaching in the language classroom. The questionnaire is prepared based on the theories of task and TBLT. A total of 73 English language teachers from different universities in upper Myanmar participated in this survey. According to the responses, most of the teachers understand the basic concept of task and principles of task-based instructions. Moreover, they have positive views on implementing TBLT in the classroom. Although they have positive views on TBLT, they also accept the difficulties and disadvantages of TBLT. "TBLT improves learners' interaction skill."

is the major reason why the teachers use TBLT in their classroom. The reason “Large class size is an obstacle to use task-based methods.” is the major reason why the teachers avoid TBLT in the classroom.

Keywords: task-based language teaching, university teachers, Myanmar context

Introduction

Task-Based language teaching strategy focuses on communication through task completion. Students get engaged with a task they are truly interested in, and they aim to carry it out only using the target language and its taught elements. Students are engaged in various tasks that could eventually lead to a presentation project, using the authentic language learned and the necessary tools, such as the internet. Task-Based Language Teaching (TBLT) is an educational framework for the theory and practice of teaching second or foreign languages (Ellis, 2003). Task-based language teaching (TBLT), also known as task-based instruction (TBI), focuses on the use of authentic language to complete meaningful tasks in the target language. Such tasks can include visiting a doctor, conducting an interview, or calling customer service for help. Assessment is primarily based on task outcome (the appropriate completion of real-world tasks) rather than on accuracy of prescribed language forms. This makes TBLT especially popular for developing target language fluency and student confidence. Within the varying interpretations of TBLT related to classroom practice, recent studies exhibit three recurrent features: TBLT is compatible with a learner-centered educational philosophy, and it consists of particular components such as goal, procedure, specific outcome, it advocates content-oriented meaningful activities rather than linguistic forms (Nunan, 2006). This research investigates Myanmar EFL

teachers' perceptions regarding understandings of some TBLT concepts and EFL teachers' views on implementing task-based language teaching (TBLT). Furthermore, an attempt was made to find the main reasons of applying or avoiding task-based language teaching in the classroom. This will provide awareness for teachers to design and implement any real communicative tasks, which are critically important for EFL learners in order to experience meaningful language use. It will also contribute to facilitating EFL teachers' practical use of TBLT techniques, thereby improving the learners' communicative abilities. EFL learners can best develop implicit knowledge of target language incidentally through their efforts to communicate. Learners can only gain in fluency by attempting to use the target language in realistic conditions. EFL teachers have to create the learners' learning environment to be a relaxed atmosphere and activate learners' interest. Task-based activities are meaningful and based on the real world and authentic materials. Task-based language teaching offers an opportunity for "natural" learning inside the classroom. It is intrinsically motivating. It is compatible with a learner-centered educational philosophy but allows for teacher input.

Researchers have defined tasks differently, but in language learning, a task has been defined as a language activity that requires students to pay attention to meaning and to how language is used in real life (Ellis, 2003). In terms of language use, Long (2016) defined tasks as students' real-world communicative uses of the target language outside the classroom that can have academic, occupational, or social survival purposes. From a pedagogical perspective, Nunan (2006) described a task as a classroom activity in which students use their grammatical knowledge to express meaning in the target language as well as to understand each other, that is, to communicate in the target language. The term "Task-based" was developed in the

1980s and 1990s as an approach which was considered as innovation in teaching when people became aware that the learner needed to be at the center of attention. It is used for teaching adults at all levels of education. What is more, the main focus of TBLT is to foster learners' communicative ability where grammar and translation are not the main focus. Task-based instruction is different from other more traditional methods of language teaching. Lessons are constructed according to the language required to perform specific tasks rather than according to the aspects of language.

Task-based language instruction appeared in the 1980s and was implemented in teaching English primarily in Asian countries including Korea, Japan, China, Malaysia, Thailand, Bangladesh, Vietnam and Myanmar. As a subcategory of CLT, TBLT defines communication in a target language as the goal of language learning (Rodgers, 2001). TBLT is also a response to the constraints of traditional approaches that teach so that learners will master certain forms (Ellis, 2003). TBLT is of great interest in linguistics because it emphasizes meaning, real-world language use, and communicative activities (Richards & Rodgers, 2001). Nunan (2006) identified six elements of an effective task, namely, goals, input data, task types, teacher role, learner role, and settings, whereas Jeon & Hahn (2006) arrived at five task components: goals, input data, classroom settings, activity types, and assessment. Common to the two research groups were task goals, input data, and settings. Goals vary broadly from general outcomes for the whole course to specific desired outcomes for each lesson. Input data refers to the teaching materials that will guide students in undertaking tasks in class. The classroom settings where students are to perform their tasks have important influences on both learners and teachers. Flexible settings that provide learners with pleasant atmospheres promote target language use and can help teachers control class activities (Jeon & Hahn, 2006).

Objectives

1. To investigate EFL teachers' understandings on task and TBLT concepts
2. To explore the teachers' views on implementing TBLT in the classroom
3. To identify the reasons why the teachers, choose or avoid implementing TBLT in the classroom.

Methodology

In this research, Myanmar EFL teachers from selected universities of upper Myanmar participated in responding to the research questionnaires. The questionnaire is adopted from In-Jae Jeon and Jung-won Hahn (2006) which is based on the theories of task and TBLT. Firstly, the questionnaire contains demographic questions in order to gain information about the teachers' gender, age, and teaching experience. The questionnaire composed of 15 closed type items and two open-ended items, is divided into three sections. The first section (item 1-7) deals with the basic concept of task and principles of task-based instructions in order to review teachers' practical understandings of TBLT. The second section (item 8-15) relates to teachers' positions on classroom practice of implementing TBLT. In the second and third section, teachers were asked to grade on each question with five options: "strongly agree", "agree", "undecided", "disagree" and "strongly disagree". Finally, in the third section, teachers are asked to rate their own reasons for choosing and avoiding the implementation of TBLT, with reference to a total of 11 qualitative statements.

The participants were EFL teachers for English majors in Myanmar universities. To recruit the participants, invitations were sent by email to EFL teachers using contact information. The goal of the study and the procedures were

explained in the email, and a consent was included. A total of 73 teachers from different universities in different areas agreed to participate in the study.

Table 1

Participants' demographic data (n=73)

SN	INFORMATION		PARTICIPANTS	
			No	Percentage
1	Gender	male	21	28.77%
		female	52	71.23%
2	Age	25-29	12	16.44%
		30-39	24	32.88%
		40-49	31	42.46%
		50 +	6	8.22%
3	Total number of years in teaching English	Less than 5 years	15	20.55%
		5 to 9 years	22	30.14%
		10 to 20 years	24	32.88%
		20+	12	16.43%

Most respondents had long-term English language teaching (ELT) experience, of whom 16.43% had more than twenty years' ELT experience. All the respondents had a master's degree in English.

Results

1. Section (I) of the Questionnaire

Tasks are proposed as useful vehicles for applying these principles. Activities that involve real communication are essential for language learning. Activities in which language is used for carrying out meaningful tasks promote learning. Language that is meaningful to the learner supports the learning process. Section (I) of the questionnaire includes two parts, teachers' understanding of Task and their understanding of TBLT.

1.1 Teachers' Understanding of Task

Nunan (2004) defines task as 'a piece of classroom work which involves learners in comprehending, manipulating, producing or interacting in the target language while their attention is principally focused on meaning rather than on form'. In the questionnaire survey, question items 1-4 deal with the teachers' understanding of Task.

Table 2

Teachers' understanding of task (n=73)

SN	Statement	Responses					Calculation		Interpretation
		Strongly disagree	Disagree	Undecided	Agree	Strongly agree	Mean	SD	
1	A task is a communicative goal directed.	13%	14%	14%	27%	32%	3.5 1	1.40	Partially understand
2	A task involves a primary focus on meaning.	22%	24%	29%	15%	10%	2.6 7	1.25	Partially understand
3	A task has a clearly defined outcome.	10%	13%	12%	31%	34%	3.6 6	1.33	Partially understand
4	A task is any activity in which the target language is used by the learner.	25%	31%	23%	11%	10%	2.5 0	1.25	Partially understand
<i>Average</i>		18%	21%	20%	21%	22%	3.0 9	1.40	Partially understand

Note:

1.00-2.33=Not understand

2.34-3.66=Partially understand

3.67-5.00=Fully understand.

1.2 Teachers' Understanding of TBLT

Task-Based Language Teaching (TBLT) refers to an approach based on the use of tasks as the core unit of planning and instruction in language teaching (Willis 1996). Question items 5-7 deal with the teachers' understandings of TBLT.

*Table 3**Teachers' Understanding of TBLT (n=73)*

SN	STATEMENT	RESPONSES				CALCULATION			INTERPRETATION
		Strongly disagree	Disagree	Undecided	Agree	Strongly agree	Mean	SD	
5	TBLT is consistent with the principles of communicative language teaching.	12%	20%	20%	24%	24%	3.28	1.34	Partially understand
6	TBLT is based on the student-centered instructional approach.	11%	13%	22%	24%	30%	3.49	1.33	Partially understand
7	TBLT includes three stages: pre-task, task implementation, and post-task.	16%	24%	20%	23%	17%	3.01	1.34	Partially understand
AVERAGE		13%	19%	21%	24%	24%	3.26	1.35	Partially understand

2. Section II of the Questionnaire

2.1 Teachers' Views on Implementing TBLT (Positive statements)

In this section, items 8-11 are constructed in positive statements which are related to the teacher's views and classroom practice of implementing TBLT.

Table 4

Teachers' views on implementing TBLT (Positive statements) (n=73)

SN	STATEMENT	RESPONSES					CALCULATION		INTERPRETATION
		Strongly disagree	Disagree	Undecided	Agree	Strongly agree	Mean	SD	
8	I have interest in implementing TBLT in the classroom.	13%	15%	17%	20%	35%	3.49	1.42	Effective
9	TBLT provides a relaxed atmosphere to promote the target language use.	22%	24%	29%	15%	10%	2.67	1.25	Effective
10	TBLT activates learners' needs and interests.	10%	13%	12%	31%	34%	3.66	1.33	Effective
11	TBLT pursues the development of integrated skills in the Classroom.	15%	12%	13%	20%	40%	3.58	1.48	Effective
AVERAGE		15%	16%	18%	22%	30%	3.35	1.43	Effective

2.2 Teachers' Views on Implementing TBLT (Negative statements)

In this section, items (12-15) are constructed in negative statements which are related to teacher's views and classroom practice of implementing TBLT.

*Table 5**Teachers' views on implementing TBLT (Negative statements) (n=73)*

SN	STATEMENT	RESPONSES				CALCULATION			INTERPRETATION
		Strongly disagree	Disagree	Undecided	Agree	Strongly agree	Mean	SD	
12	TBLT gives much psychological burden to teacher as a facilitator.	10%	11%	25%	28%	26%	3.49	1.26	Not so satisfied
13	TBLT requires much preparation time compared to other Approaches.	12%	14%	20%	24%	30%	3.46	1.36	Not so satisfied
14	TBLT is proper for controlling classroom arrangements.	18%	15%	22%	21%	24%	3.18	1.42	Not so satisfied
15	TBLT materials should be meaningful and purposeful based on the real-world context.	10%	11%	20%	24%	35%	3.63	1.32	Not so satisfied
AVERAGE		13%	13%	22%	24%	29%	3.44	1.35	Not so satisfied

3. Section (III) of the Questionnaire

3.1 Reasons why Teachers Use TBLT in the Classroom

According to the data, most of the teachers (82.19%) use TBLT in the classroom. The data have been shown in the following table.

Table 6

Participants' responses on the use of TBLT in their teaching (n=73)

SN	Question item	Responses	
		Yes	No
1	Do you use TBLT in your teaching?	60 (82.19%)	13 (17.81%)

Out of the 73 participant, 60 teachers use TBLT in the classroom for their own reasons.

In particular, TBLT is useful for the development of speaking skills and for learners to increase the fluency, complexity, and accuracy of their spoken output. Task-based work helps students to build more self-confidence to use the target language (both inside and outside the classroom).

3.2 Reasons why the Teachers Avoid TBLT in the Classroom

There are a few teachers who avoid TBLT in the classroom for their own reasons. They avoid TBLT because they have some difficulties in implementing TBLT in the classroom.

Task-based language teaching (TBLT) is one of the widely discussed teaching approaches at present. Teaching a lesson using tasks needs careful consideration of the age and interests of the learners. Participants who have other reasons wrote them down as shown in the following table.

Table 7

Reasons why the teachers avoid TBLT in the classroom mentioned in open-ended items (n=13)

SN	DESCRIPTION
1	Teacher 6 <i>Task-based language teaching (TBLT) is one of the widely discussed teaching approaches at present. Teaching a lesson using tasks needs careful consideration of the age and interests of the learners. Characteristics and advantages of TBLT; teacher and student roles; and teachers' perceptions of task-based language teaching are to be considered. Though English language teachers hold positive attitudes on task-based language teaching as a current EFL approach, they are not well aware of the methods of using this approach in their classrooms.</i>
2	Teacher 7 <i>I'd like to report on teachers' knowledge of TBLT and difficulties in deploying TBLT. Teachers' understanding of TBLT was limited and varied in Myanmar. The implementation gap was attributed to various contextual constraints such as exams, teachers' beliefs, and pressures and challenges from the university. Teachers disseminated both similar and differentiated views towards problems and solutions.</i>
3	Teacher 8 <i>In Myanmar, the primary role of the teachers is to transmit profound knowledge, and the students receive the authoritative knowledge passively, without challenging or interrupting their teachers, whereas in TBLT, teachers should employ learner-centered methods to facilitate the learning process. The conventional view of learning languages as a process of knowledge memorization and accumulation rather than a process for practical purposes has been accounted for the failure of nurturing students' communicative competence.</i>

Table 7 (Continued)

SN	DESCRIPTION
4	Teacher 9 <i>I know nothing about TBLT. I never listened to the trainings even if I went there. But I try to provide as many activities as possible for students.</i>
5	Teacher 10 <i>When I organized some pair or group activities, some students from my class would be highly demotivated and would ask me to teach grammar points for exams.</i>

With this study, the perceptions of task-based language teaching among a group of EFL lecturers at universities in Myanmar have been explored firstly. The quantitative and qualitative study findings revealed that most of the teachers held positive views of TBLT and had at least a basic understanding of the approach. In section (I), the collected data shows that Myanmar EFL teachers partially understand and rate in high means to the definition of the task that “a task has a clearly defined outcome.”

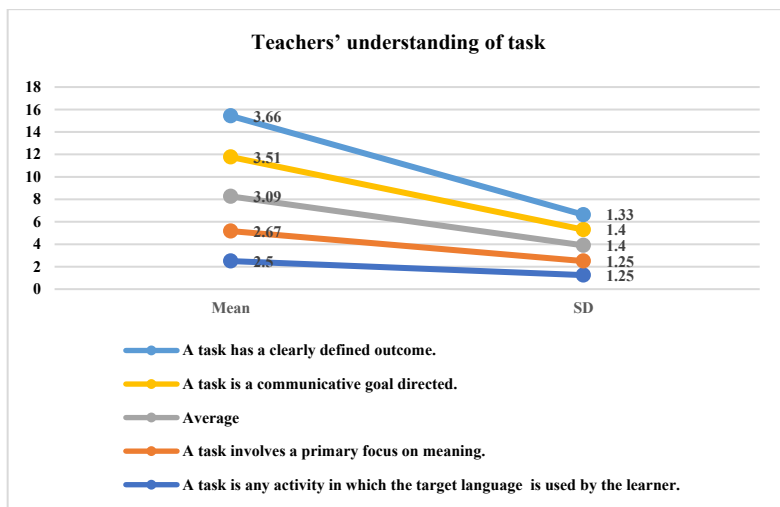

Figure 1: Teachers' understanding of task (n=73)

As shown in Figure 1, regarding the definitions of TBLT, the highest mean went to the definition that TBLT is based on the student-centered instructional approach.

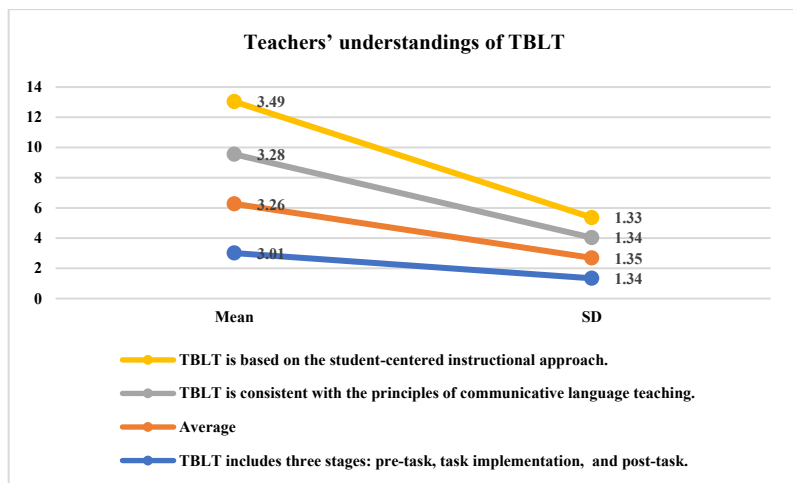

Figure 2: Teachers' Understanding of TBLT (n=73)

Teachers cited as strengths of TBLT that it encouraged students' target language use and increased their language competence as TBLT is consistent with the principles of communicative language teaching.

In section (II) of the questionnaire, the results show that most of the Myanmar EFL teachers have interest in implementing TBLT in the classroom. And they also have positive views on implementing TBLT in the classroom.

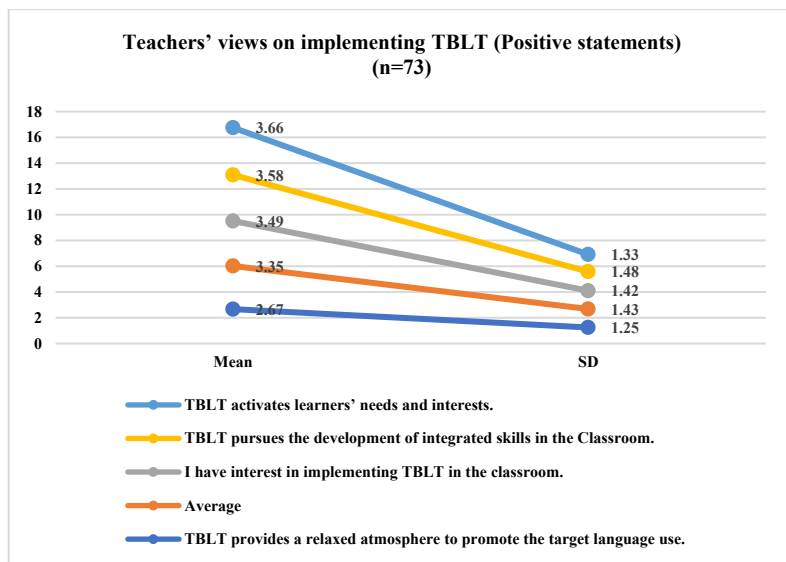

Figure 3: Teachers' views on implementing TBLT (Positive statements) (n=73)

The statement "I have interest in implementing TBLT in the classroom." (Mean=3.49) is related to the teachers' view on implementing TBLT. In the negative statements, they are not so satisfied that TBLT materials should be meaningful and purposeful based on the real-world context. The results of the question items (12) and (15) show that some teachers have negative views on implementing TBLT.

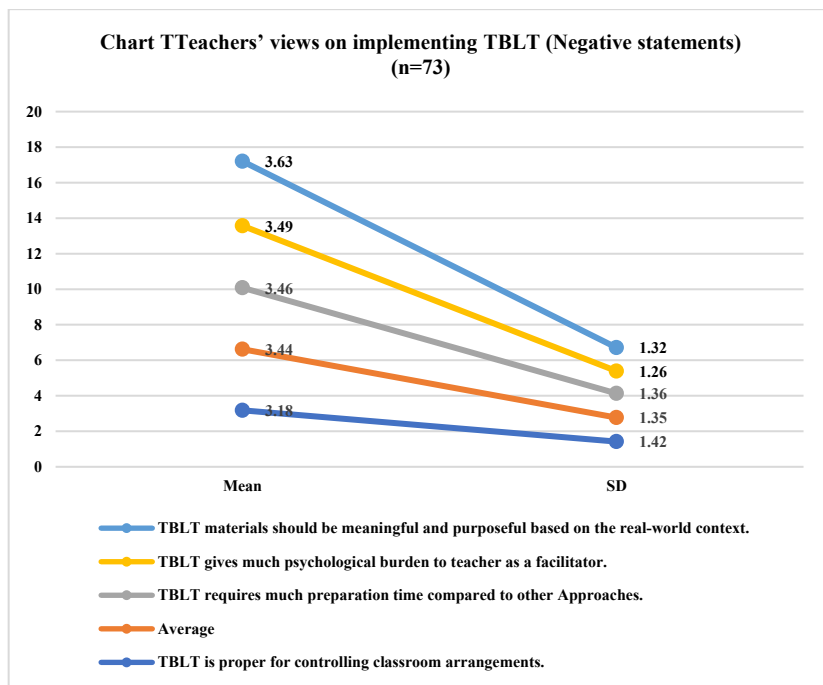

Figure 4: Teachers' views on implementing TBLT (Negative statements) (n=73)

This may have resulted from the fact that most of the Myanmar EFL teachers use TBLT methods although TBLT requires much preparation time compared to other Approaches (Mean=3.46). The section (III) of the questionnaire identifies the major reason that teachers use or avoid TBLT in the classroom. Most of the teachers use TBLT for the reason that TBLT improves learners' interaction skills. Some teachers also give other reasons namely that carrying out the task is enjoyable and TBLT helps develop the mutual understanding between the learners.

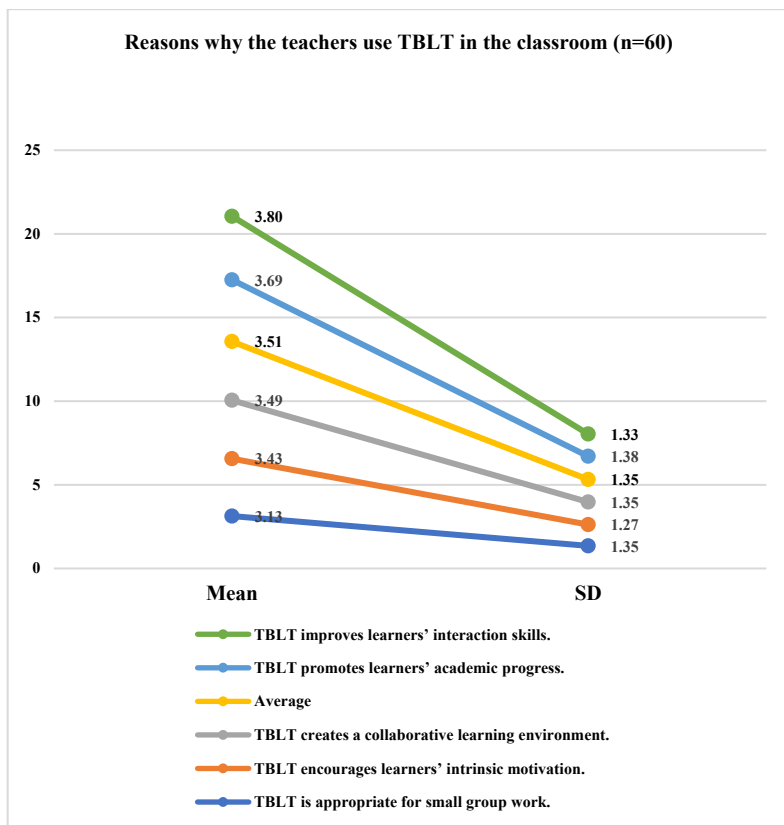

Figure 5: Reasons why the teachers use TBLT in the classroom (n=60)

And some teachers believe that TBLT is appropriate for small group work, TBLT makes the learner's academic progress, TBLT promote learners' interaction skills, and TBLT can provoke the students' intrinsic motivation. The most important reason is that TBLT improves learners' interaction skills (Mean=3.80).

Regarding the major reason that Myanmar EFL teachers avoid implementing TBLT in the classroom is that large class size is an obstacle to use task-based methods.

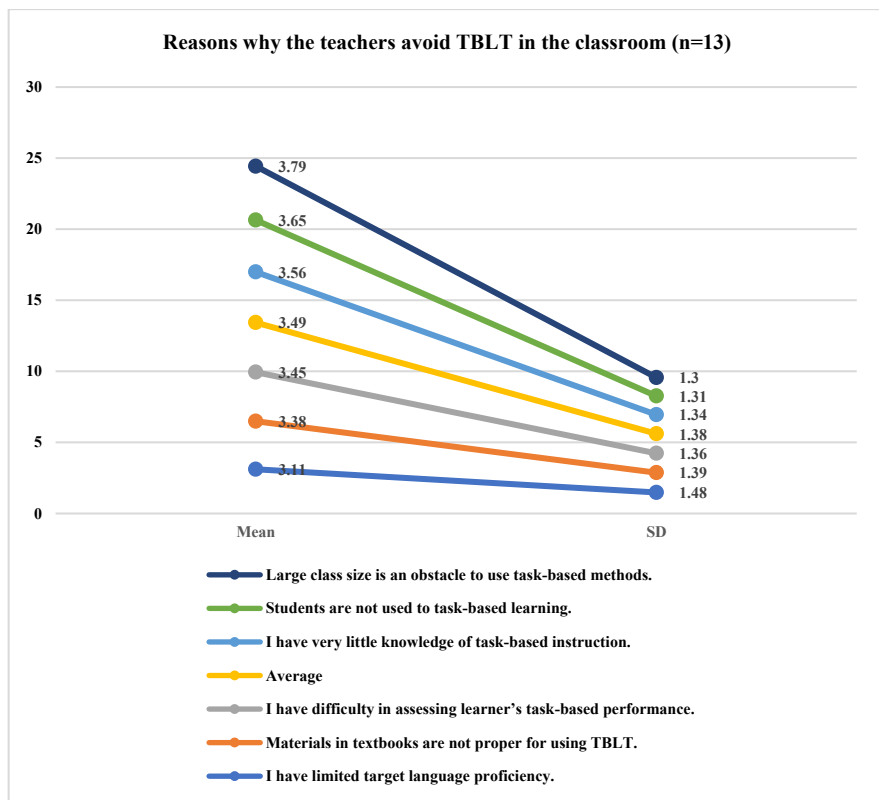

Figure 6: Reasons why the teachers avoid TBLT in the classroom (n=13)

Large class size, teachers' lack of task-based instruction knowledge and teachers' difficulty in assessing learner's task-based performance are considerable

challenges to implementing task-based learning approaches. The alignment and differences can be explained by the fact that the teachers lack trainings and professional development programs to be proficient in the understanding of TBLT and that the perceptions and performance of TBLT also depend on the context where language learning and teaching are taking place. It is important that EFL teachers have to create the learners' learning environment to be a relaxed atmosphere and activate learners' interest. Task-based activities are meaningful and based on the real world and authentic materials. Thus, the findings echoed previous studies in those constraints like teachers' proficiency, large class size, the evaluation system of the teachers, were all identified within the context. The in-service trainings and demonstration classes were reflected as ineffective and impractical in teachers' individual context.

Recommendations

This study investigated EFL teachers' attitudes toward task-based language teaching (TBLT), regarding their familiarity with the idea of TBLT, their actual use of TBLT, and contextual factors that impede the implementation of TBLT in the higher education context of Myanmar. Results of this study are derived from discussion concerned with qualitative and quantitative data. The findings in the study show that though there are constraints from various aspects (including, the teaching materials, large class size etc.) for the successful implementation of TBLT, TBLT as a communicative teaching approach received very positive feedback from teachers. The majority of the teachers in this study hold positive views towards TBLT even though they have a low-level understanding of principles and practices of TBLT. The results addressed the issues existed in the training of EFL teachers. This study also

highlighted the need for the ELT teachers to further develop their professional skills in terms of their competence to deal with large class size teaching, material development and English proficiency. Based on the findings, this research is intended to yield informative insights regarding sustainable curriculum change management, policy implementation and professional development of English teachers in the EFL context of Myanmar.

References

- Adams, R. & Newton, J. (2009) TBLT in Asia: Constraints and opportunities. *Asian J. Engl. Lang. Teach.* 2009, 19, 1–17. Retrieved on 27 November 2021 from https://openaccess.wgtn.ac.nz/ articles/ journal_contribution/ TBLT_in_Asia_Constraints_and_Opportunities/ 127208 48/1 (accessed on 29 September 2021)
- Ellis, R. (2003) *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Ellis, R. (2003). *Designing a task-based syllabus*. *RELC J.*, 34, 64–81.
- _____. (2009). Task-based language teaching: Sorting out the misunderstandings. *Int. J. Appl. Linguist.* 2009, 19, 221–246. [CrossRef]
- Jeon, I. & Hahn, J. (2006). Exploring EFL teachers’ perceptions of task-based language teaching: A case study of Korean secondary school classroom practice. *Asian EFL J. Q.* 8, 123–143. Retrieved on 25 November 2021 from <https://www.asian-efl-journal.com/main-editions-new/ exploring-efl-teachers-perceptions-of-task-based-language-teaching-a-case-study-of-korean-secondary-school-classroompratices/>

- Long, M. H. (2016). In defense of tasks and TBLT: Nonissues and real issues. *Annu. Rev. Appl. Linguist*, 36, 5–33.
- Nunan, D. (2004) *Task-based language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press, UK.
- _____. (2006) Task-based language teaching in the Asia context: Defining ‘task’. *Asian EFL J*, 8, 12–18. Retrieved on 15 November 2021 <https://www.asian-efl-journal.com/main-editions-new/task-based-language-teaching-in-the-asia-context-defining-task/> (accessed on 19 September 2021)
- Richards, J. C. & Rodgers, T.S. (2001) *Approaches and methods in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press, UK.
- Rodgers, T.S. (2001) *Language teaching methodology*. Eric Issue Paper. Retrieved on 15 November 2021 from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED459628.pdf>
- Willis, J. (1996). *Framework for task-based learning*; Longman: Essex, UK.

Author

Professor Ni Ni Hlaing
Mandalay University of Distance Education, Myanmar
E-mail address: ninihlaing59@gmail.com

Structures of Spoken Academic Clusters in Ted Talks

Waridtha Rattanawaropas¹ / Panupan Panthong²

^{1,2}Business English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Buriram Rajabhat University

Received: August 30, 2021
Revised: November 19, 2021
Accepted: December 9, 2021

Abstract

Academic clusters frame the thoughts between discourses. These clusters were extensively explored in a written discourse while few shed the light on spoken discourse. Therefore, this work aimed to explore the cluster list and analyze the structural patterns of spoken academic presentations in Ted Talk. The self-compiled corpus entitled 'Pop Ted Talks' included 183,275 running words retrieved from three popular playlists in Ted Talk official website. Word Smith Tool version 7.0 was used to generate the spoken academic cluster lists. For the structural analysis, the clusters were classified into three main different types based on Biber et al. (2004)'s taxonomy. The results revealed that there were 62 cluster types with some of the socio-cultural clusters in the Pop Ted Talks corpus. Structurally, the noun phrase and prepositional phrase fragments covered almost half of the corpus (45.54%), followed by 40.32% of verb phrase fragments and 16.13 % of dependent clause fragments, respectively. This study found that clusters in Ted Talk shared similar characteristics with academic lecture genre.

Keywords: academic discourse, presentation genre, spoken discourse, corpus analysis, Ted Talk

Introduction

Research in phraseology has contributed a great deal of knowledge to both first and second language for more than half of a century. It is widely known that clusters, also known in other terminologies such as lexical bundles (Biber & Barbieri, 2007; Biber, Johansson, Leech, Conrad & Finegan, 1999), formulaic sequence (Alison Wray, 2000, 2013) and multi-word cluster (Biber, Conrad & Cortes, 2004), shape and frame the discourse in a language. Such clusters facilities both speakers and listeners to convey the messages comprehensively (Wray, 2000). As Biber et al. (1999) defined, these clusters are an extended collocation that has no association with semantics but pragmatics, and they appear in incomplete grammatical forms. Additionally, many experts (e.g., Ellis, Simpson-Vlach & Maynard 2008; Simpson-Vlach & Ellis, 2010; Wray, 2000, 2006, 2013) proposed that not only L1 speakers but also L2 speakers need to master the clusters simply because such sequences occur in the everyday conversation (Biber et al., 2004; Conrad & Biber, 2005). Specifically, L2 speakers who master the cluster could increase their fluency in the linguistics productions and speak more naturally (Chen & Baker, 2010; Cortes, 2002, 2006; Greaves & Warren, 2020; Hyland, 2008a, 2008b; Hyland & Jiang, 2018). In the spoken discourse, it is widely acknowledged that the spoken clusters are seen as the key component to fame the discourse for the effective communication (McCarthy, 2001; O'keeffe; McCarthy & Carter, 2007).

The body of knowledge has been greatly developed over time. In the groundbreaking, Biber et al. (1999) explored the clusters in the spoken and written corpora to understand their characteristics both structurally and functionally. After that, clusters were also investigated in the different registers, and it is apparent that they vary from register to register (Biber et al., 2004; Kim, 2009). Apart from that,

the similar works further put forward this knowledge to academic written discourse in the different disciplines; for this reason, many corpus linguists (see Cortes, 2004; Hyland, 2008a, 2008b) confirmed the variation in the academic disciplines. As can be seen, the academic clusters received much attention and provided many diverse clusters in different disciplines such as medicine (Jalali & Moini, 2014; Mbodj-Diop, 2016; Panthong & Poonpon, 2020b), agriculture (Shi, 2010), applied linguistics (Al Fajri, Kirana & Kharisma Putri, 2020; Mirzai, Gaskaree, Richter & Doosty 2020; Ren, 2021), pharmacy (Grabowski, 2015), hard science (Salazar, 2014), law (Breeze, 2013), engineering (Chen, 2010). Based on this variation, Hyland (2008a) found the academic clusters related to sociocultural background i.e., '*in the Hong Kong*' (p.49); such clusters are believed that they reflect the discourse community for the effective communication. To date, the boundary of research is extended to several research areas such as clusters and move analysis (Al-Shujairi et al., 2020; Cortes, 2013; Hong, 2020; E. S. Kim & Lee, 2020; Mizumoto et al., 2017), clusters and language assessment (Staples et al., 2013), clusters and research paradigm (Candarli & Jones, 2019; Cao, 2021).

However, the relatively rare research underlines the cluster in a spoken discourse, especially in an academic discourse. Some research explores the clusters in the conversation (McCarthy, 2001; McCarthy & Handford, 2004; O'keeffe, McCarthy, Carter, 2007; Panthong & Poonpon, 2020a), discussion (Heng, Kashiha & Tan, 2014), and some classroom lectures (Kashiha & Heng, 2013, 2014b; Nesi & Basturkmen, 2006). Another boundary of this research attention is shifted to a presentation genre on which a few pieces of research focus. Liu and Chen (2020), for example, explored functional analysis and variation (in a discourse level), finding

that clusters in ted talk were contextualized in discourse organization. As can be seen, the research on the structural analysis of clusters is still relatively rare.

Ted Talk is recognised by one of the academic presentation given by the experts in each field in order to share their experience or their knowledge (Wingrove, 2022). According to Tsai (2015), Ted Talk is considered to be a successful presentation, and such presentation can motivate the listeners with the ‘high-energy talk(s)’ (Uicheng & Crabtree, 2018, p.4). Additionally, this talk grabs much attention of the research to explore the characteristics of the talk such as academic vocabulary to enhance listening skills (Wingrove, 2017), rhetorical move (Ratanakul, 2017), discourse markers (Crible et al., 2019; Hamdi, 2020; Uicheng & Crabtree, 2018), spoken academic in Ted Talk (Liu & Chen, 2019), lexical coverage (Nurmukhamedov, 2017).

To address these gaps, the purposes of this research are to explore the cluster list and analyze the structural patterns of a spoken academic presentation in Ted Talk. It is expected that the results of this research would be maximally useful for teachers, EFL students, and presenters as the list for their presentation preparation.

Research Objectives

1. To explore the spoken academic clusters in Ted Talks
2. To analyze structures of the spoken academic clusters in Ted Talks

Research Method

The study was situated in a corpus-based analysis. Hence, quantitative data were based on a frequency driven approach, and qualitative data were investigated by concordance lines.

Corpus Compilation

The Pop Ted Talk corpus is the self-compiled corpus with 183,275 running words. It was invented from the 60 pieces transcription of Ted Talks in three popular playlists in 2020 (composed and suggested by the official website). As Wingrove (2017) claimed, the popular playlist could potentially imply the representativeness of the Talks.

The process of data collection introduced two steps. First, the popular playlist was accessed through the official website and then it was transcribed. To ensure correctness, the inter-coder process was followed up. After that, those pieces of transcription were electronically transferred into .txt files separated by folders.

Data Analysis

Word Smith Tool

This computational software program *Word Smith Tool* version 7.0 (Scott, 2019) was chosen to explore the clusters in the corpus. This software, as Ari (2006) suggested, provide more accurate results than any other program while Ant Conc Anthony (2020) counted the contraction as two word units. Additionally, features such as cluster, wordlist and concordance allow the research to explore the cluster in this corpus.

Structural Taxonomy

To analyze the structure of clusters, this study adopted Biber et al. (2004). This extended taxonomy includes more types than this previous one (Biber et al., 1999). Indeed, it is purposively devised from a variety of registers such as classroom lectures, conversations, and textbooks. Consequently, this structural taxonomy consists of three types and 17 sub types as shown in Table 1.

Table 1

The structural taxonomy of Clusters by Biber et al. (2004)

No.	Types	Sub-types	Examples
1	Verb phrase fragments	1. 1 st / 2 nd person pronoun	<i>You don't have to</i>
		+verb phrase fragment	<i>I'm not going to</i>
		2. 3 rd person pronoun +verb phrase fragment	<i>It's going to</i> <i>That's one of the</i>
		3. Discourse maker + pronoun	<i>I mean you know</i>
		+verb phrase fragment	<i>You know it was</i>
		4. Verb phrase (non passive verb)	<i>Is going to be</i> <i>Is one of the</i>
		5. Verb phrase (passive verb)	<i>Is based on</i> <i>Can be used to</i>
		6. Yes-no question fragments	<i>Are you going to</i> <i>Do you want to</i>

Table 1 (Continued)
The structural taxonomy of Clusters by Biber et al. (2004)

No.	Types	Sub-types	Examples
2	Dependent clause fragments	7. Wh- question fragments	<i>What do you think</i> <i>How many of you</i>
		1. 1st/ 2nd person pronoun	<i>I want you to</i>
		dependent clause fragments	<i>You might want to</i>
		2. Wh-clause fragments	<i>What I want to</i> <i>What's going to happen</i>
		3. If- clause fragments	<i>If we look at</i> <i>If you have a</i>
		4. To-clause fragments	<i>To be able to</i> <i>Want to do this</i>
		5. That-clause fragments	<i>That this is a</i> <i>That I want to</i>
		1. Noun phrase with of-phrase fragments	<i>One of the things</i> <i>The end of the</i>
		2. Noun phrase with other post-modifier fragments	<i>The way in which</i> <i>Those of you who</i>

Table 1 (Continued)

The structural taxonomy of Clusters by Biber et al. (2004)

No.	Types	Sub-types	Examples
		3. Other noun phrase expression	<i>A little bit more</i> <i>Or something like</i> <i>that</i>
		4. Prepositional phrase expression	<i>At the end of the</i> <i>Of the thing that</i>
		5. Comparative expression	<i>As well as the</i> <i>As far as the</i>

Operationalization

After the data collection, the analytical process also introduces two stages: the identification of clusters, and the structural analysis.

The first stage is to identify clusters and generate the list of clusters. All electronic files in .txt formats were transferred to the *Word Smith Tool* and generate the list of four-word clusters. The rationale for four-word clusters is that two and three word clusters are too numerous in the corpus while five- and six word clusters are extensively rare and some of them contain four-word clusters inside (Biber et al., 1999; Csomay, 2013). Also, the cut-off point criterion is based on Biber et al. (2004) who set criteria at least 40 times with minimum of five ranges for one million words corpus. However, the size of a corpus in this work is different, so the normalization was set at 8 times with minimum of five ranges. Because the clusters occur in the

corpus overwhelmingly, the cut-off point should be applied to ensure the probability of occurrence in the discourse. According to Biber et al. (2004), Biber (2006), and Biber and Barbieri (2007), clusters must occur at least 40 times per 1 million words with minimum 5 texts. This can ensure the variety of occurrences rather than the writer's preferences and generalize the chance of familiar chunks in the discourse (Biber et al., 1999; O'keeffe et al., 2007). Another criterion for cluster identification is the exclusion. This method allows the researcher to eliminate the overlapping clusters generated from the computational software and to avoid the inflation of cluster lists. As a result, this study adopted this approach from Chen and Baker (2010) to exclude five-word clusters. For example, 'it's going to be' and 'going to be a' are considered as the continuous phrase, so only the former part is counted as the cluster in this study.

Another stage is to analyze the structural types of clusters. Using Biber et al. (2004), this study classified the clusters into three different types of structures. It should be noted that the cluster appears in the fragments; consequently, the concordance lines of each cluster were observed in order to explore the structures line by line. After that, the number of occurrences of structural types was calculated.

Results

The Occurrence of Clusters

Research Question 1: *What are the spoken academic clusters in Ted Talks?*

The results revealed that there are 62 cluster types in Ted Talk corpus. As shown in the Table below, '*I want you to*' occur 30 times across 8 texts as the most common in this corpus. On the other hands, the cluster '*it turns out that*' appear at 20 times with 10 texts.

Table 2.

The top twenty frequency of clusters in a Pop Ted Talk corpus

No.	Clusters	F	R	No.	Clusters	F	R
1	I want you to	30	8	11	at the same time	15	14
2	in the United States	25	14	12	a lot of people	15	11
3	to be able to	23	17	13	one of the things	15	10
4	going to have to	21	10	14	I don't want to	13	7
5	one of the most	20	16	15	going to show you	13	7
6	of the United States	20	12	16	when it comes to	13	8
7	is going to be	19	9	17	president of the United	13	8
8	the end of the	18	13	18	to make sure that	12	8
9	and I think that	16	6	19	so that we can	12	5
10	thank you so much	16	9	20	it turns out that	12	10

*F=frequency, **R=Range

Furthermore, three academic clusters are embedded with the socio-cultural background; that is, they reflect the discourse communities of the speakers (Chen & Baker, 2016). The clusters '*in the United States*' with 25 times and 14 texts, and '*of the United states*' with 20 times and 12 texts reflect the location of the discourse in the target place (see Example 1 and 2). However, '*president of the United*' was used to refer to the person as seen in Example 3.

Example 1 - *in the United States*

- This study tracked 30,000 adults *in the United States* for eight years, and they started ... (P1.S7)

Example 2 - *of the United States*

- People of color makeup around 40 percent *of the United States* population.
So why is it a University of Michigan study found ... (P2.S10)

Example 3 - *president of the United*

- You know? You can be anything. You could be the *President of the United States*, or the inventor (P1.S14)

Structural Types

Research Question 2: *What are the structures of the spoken academic clusters in Ted Talks?*

After analyzing the clusters based on Biber et al. (2004), this study found there are 45.54 % of noun phrase and prepositional phrase fragments, followed by verb phrase fragment (40.32%) and dependent clause fragments (16.13%) as shown in Figure 1.

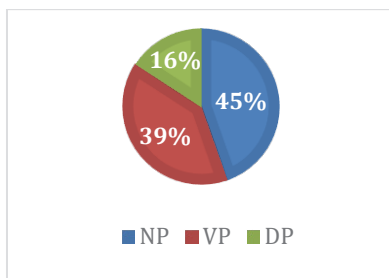

Figure 1: The distribution of structural types of academic spoken clusters.

The following sessions reported the results of subcategories of each structural type and show how clusters were used in the contexts.

1. *Noun phrase and prepositional phrase fragments*

This corpus provides the largest proportion of noun phrase and prepositional phrase fragments. The total number of noun phrase is 27 cluster types, and only three structural types including noun phrase with of-phrase fragments, other noun phrase expressions, and prepositional phrase expressions are found in this corpus. Example 4 show the context of how the cluster entitled ‘*at the same time*’ was used to show the contrast in the context, and ‘*the end of the*’ as the noun phrase with of-phrase fragments refers to the time in the discourse (see Example 5).

Example 4 – *at the same time*

- you have chopsticks influences the food that you can cook. But at the same time, chopsticks reflect the communal nature of eating food. (P3.13)

Example 5 – *one of the reasons*

- ... here's what we project out through the end of the century: more than 33 million people.... (P3.18)

2. *Verb phrase fragments*

The number of clusters with verb phrase fragments is 25 types. The result revealed that there are clusters embedded with 1st / 2nd person pronoun +verb phrase fragment, 3rd person pronoun +verb phrase fragment, verb phrase (non-passive verb), verb phrase (passive verb), yes-no question fragments. Nevertheless, two structural types which are discourse maker + pronoun +verb phrase fragment and Wh- question fragments were not found in this corpus. As displayed in Example 6, the 1st / 2nd person pronoun +verb phrase fragments titled ‘*I’m going to show*’ was used to

introduce the new topic. Similarly, '*is going to be*' regarded as the verb phrase (non-passive verb) refers to the results in the discourse.

Example 6 – *I'm going to show*

- *I'm going to* show you Dominique Strauss-Kahn with Obama who's chattering with his fingertips. (P1.11)

Example 7 – *is going to be*

- ... I can't, sitting in this position of comfort and safety, say anything that I think *is going to be* accurate and appropriate to that... (P2.10)

3. *Dependent clause fragments*

Ten cluster types were identified as dependent clause fragments. There are four subtypes e.g., 1st/ 2nd person pronoun dependent clause fragments, wh-clause fragments, to-clause fragments, and that-clause fragments while no if-clause fragments existed in this corpus. To-infinitive clause fragments '*to make sure that*' was used to show the purposes in the academic presentation as can be seen in Example 8. In addition to that, '*when it comes to*' (wh-clause fragments) was explored to the transition of the topic in Example 9.

Example 8 – *to make sure that*

- These are the steps that we're going to have to take *to make sure that* we have a democracy and the democracy endures. (P2.2)

Example 9 – *when it comes to*

- it is the world's loss. Because *when it comes to* creativity and to leadership, we need introverts doing what they do best (P1.14)

Discussions

The research of this study found two major findings. The first finding is the results of the socio-cultural clusters, and another finding is the structural types that share similar characteristics with the academic lecture genre. Hence, these two points were discussed in the following sessions.

First, the corpus in this present study provides 62 cluster types with three cluster types of the socio-cultural clusters. This result is in an agreement with the previous research. Hyland (2008a, 2008b) undertook the research of academic written discourse, finding ‘*in Hong Kong bank*’ used to contextualize the location. Similarly, Biber et al. (2004) also found lexical bundles embedded with this such background ‘*in the United States*’ in the written discourse. Therefore, this could be explained by the fact that the socio-cultural clusters or bundles are likely to occur in both academic spoken and written discourses by reflecting the discourse community.

Apart from the first result, this study found that noun phrase and prepositional phrase fragments are common in Ted Talk. This result is partially different with the previous research (i.e., Biber et al., 1999, 2004; Conrad & Biber, 2005; Kashiha & Heng, 2014a; Kim, 2009) postulating that the prevalent structural type in spoken discourse is verb phrase fragments while the noun phrase and prepositional fragments are common in a written discourse. Unlike previous research, this Ted Talks is related to an academic discourse; henceforth, it is likely to share similar characteristics with the classroom lectures found in past works (see Kashiha & Heng, 2013, 2014b; Nesi & Basturkmen, 2006). For this reason, it could be potentially concluded that structures of clusters in Ted Talk genre are the same as

those in lectures while Liu and Chen (2020) claimed that the functions of clusters in lectures and Ted talk are different. As a result, this result informs the body of knowledge in a genre study that structural clusters between Ted Talk and lectures share the similar characteristics.

Recommendations

Once again, this present study aims to explore and analyze the spoken academic clusters in self-compiled corpus entitled 'Pop Ted Talks', finding that 62 bundles and most of them appear in Noun phrase and prepositional phrase fragments forms while the least frequent structure type is dependent clause fragments. For this result, it can add one aspect into the body knowledge of formulaic sequence that clusters in Ted Talks are similar to those in the academic lectures.

This study is likely to rebound the maximal benefits for those who would like to encourage the fluency of speaking skills especially in the presentation mode. The clusters, once again, can enhance the fluency of productive skills and even reduce the mental processing for the learners (Hyland, 2008a). In addition to that, Additionally, it should be noted that these clusters could be useful as the linguistic resources in the pre-task session during the speaking class to shift their fluency of linguistics production (Ellis et al., 2008; Simpson-Vlach & Ellis, 2010).

Still, this research has many limitations, so further research may fill the gap with the following suggestions. First, the corpus size of this study is relatively small, so further research shows a wide range of disciplines in order to increase the balanced elements for a corpus. Additionally, these clusters are considered as the structure; consequently, another school of thought such as rhetorical moves should be bridged to explore how each cluster is used in each presentation step.

References

- Al-Shujairi, Y. B. J., Tan, H., Abdullah, A. N., Nimehchisalem, V. & Imm, L. G. (2020). Lexical bundles in the discussion section moves of high impact medical research articles. *Pertanika Journal of Social Sciences and Humanities*, 28(3).
- Al Fajri, M. S., Kirana, A. W. & Kharisma Putri, C. I. (2020). Lexical bundles of L1 and L2 English professional scholars: A contrastive corpus-driven study on applied linguistics research articles. *Journal of Language and Education*, 6(4). <https://doi.org/10.17323/jle.2020.10719>
- Ari, O. (2006). Review of three software programs designed to identify lexical bundle. *Language Learning & Technology*, 10(1), 30–37.
- Biber, D. & Barbieri, F. (2007). Lexical bundles in university spoken and written registers. *English for Specific Purposes*, 26(3), 263–286. <https://doi.org/10.1016/j.esp.2006.08.003>
- Biber, D., Conrad, S. & Cortes, V. (2004). If you look at ...: Lexical Bundles in University Teaching and Textbooks. *Applied Linguistics*, 25(3), 371–405. <https://doi.org/10.1093/applin/25.3.371>
- Biber, D., Johansson, S., Leech, G., Conrad, S. & Finegan, E. (1999). *Longman grammar of spoken and written English*. Longman.
- Breeze, R. (2013). Lexical bundles across four legal genres. *International Journal of Corpus Linguistics*, 18(2), 229–253. <https://doi.org/10.1075/ijcl.18.2.03bre>
- Candarli, D. & Jones, S. (2019). Paradigmatic influences on lexical bundles in research articles in the discipline of education. *Corpora*, 14(2). <https://doi.org/10.3366/cor.2019.0170>

- Cao, F. (2021). A comparative study of lexical bundles across paradigms and disciplines. *Corpora*, 16(1). <https://doi.org/10.3366/COR.2021.0210>
- Chen, L. (2010). An investigation of lexical bundles in ESP textbooks and electrical engineering introductory textbooks. In *Perspectives on Formulaic Language: Acquisition and Communicatio* (pp. 107–125). Bloomsbury Publishing.
- Chen, Y.-H. & Baker, P. (2016). Investigating Criterial Discourse Features across Second Language Development: Lexical Bundles in Rated Learner Essays, CEFR B1, B2 and C1. *Applied Linguistics*, 37(6), 849–880. <https://doi.org/10.1093/applin/amu065>
- Chen, Y. H. & Baker, P. (2010). Lexical bundles in l1 and l2 academic writing. *Language Learning and Technology*, 14(2), 30–49.
- Conrad, S. & Biber, D. (2005). The frequency and use of lexical bundles in conversation and academic prose. *Lexicographica*, 20, 56–71. <https://doi.org/10.1515/9783484604674.56>
- Cortes, V. (2002). 7. *Lexical bundles in Freshman composition*. <https://doi.org/10.1075/scl.9.09cor>
- _____. (2004). Lexical bundles in published and student disciplinary writing: Examples from history and biology. *English for Specific Purposes*, 23(4), 397–423. <https://doi.org/10.1016/j.esp.2003.12.001>
- _____. (2006). Teaching lexical bundles in the disciplines: An example from a writing intensive history class. *Linguistics and Education*. <https://doi.org/10.1016/j.linged.2007.02.001>
- _____. (2008). A comparative analysis of lexical bundles in academic history writing in English and Spanish. *Corpora*, 3(1), 43–57. <https://doi.org/10.3366/E1749503208000063>

- _____. (2013). The purpose of this study is to: Connecting lexical bundles and moves in research article introductions. *Journal of English for Academic Purposes*, 12(1), 33–43. <https://doi.org/10.1016/j.jeap.2012.11.002>
- Crible, L., Abuczki, Á., Burksaitienė, N., Furkó, P., Nedoluzhko, A., Rackevičienė, S., Oleškevičienė, G. V. & Zikánová, Š. (2019). Functions and translations of discourse markers in TED Talks: A parallel corpus study of underspecification in five languages. *Journal of Pragmatics*, 142. <https://doi.org/10.1016/j.pragma.2019.01.012>
- Csomay, E. (2013). Lexical Bundles in Discourse Structure: A Corpus-Based Study of Classroom Discourse. *Applied Linguistics*, 34(3), 369–388. <https://doi.org/10.1093/applin/ams045>
- Ellis, N. C., Simpson-Vlach, R. & Maynard, C. (2008). Formulaic language in native and second language speakers: Psycholinguistics, corpus linguistics, and TESOL. *TESOL Quarterly*. <https://doi.org/10.1002/j.1545-7249.2008.tb00137.x>
- Grabowski, Ł. (2015). Keywords and lexical bundles within English pharmaceutical discourse: A corpus-driven description. *English for Specific Purposes*, 38, 23–33. <https://doi.org/10.1016/j.esp.2014.10.004>
- Greaves, C. & Warren, M. (2020). What can a corpus tell us about multi-word units? In *The Routledge Handbook of Corpus Linguistics* (pp. 212–226). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203856949-16>
- Hamdi, H. (2020). A corpus study on topic shifting discourse macro markers in TED talks. *E-Kafkas Eğitim Araştırmaları Dergisi*. <https://doi.org/10.30900/kafkasegt.742904>

- Heng, C. S., Kashiha, H. & Tan, H. (2014). Lexical bundles: Facilitating university “talk” in group discussions. *English Language Teaching*, 7(4).
<https://doi.org/10.5539/elt.v7n4p1>
- Hong, J. (2020). Connecting Lexical Bundles and Moves by Korean EAP Students at Different Academic Levels. *Korean Journal of Applied Linguistics*, 36(1), 3–31. <https://doi.org/10.17154/kjal.2020.3.36.1.3>
- Hyland, K. (2008a). As can be seen: Lexical bundles and disciplinary variation. *English for Specific Purposes*, 27(1), 4–21.
<https://doi.org/10.1016/j.esp.2007.06.001>
- _____. (2008b). Academic clusters: text patterning in published and postgraduate writing. *International Journal of Applied Linguistics*, 18(1), 41–62.
<https://doi.org/10.1111/j.1473-4192.2008.00178.x>
- Hyland, K. & Jiang, F. (2018). Academic lexical bundles: How are they changing? *International Journal of Corpus Linguistics*.
<https://doi.org/10.1075/ijcl.17080.hyl>
- Jalali, Z. S. & Moini, M. R. (2014). Structure of Lexical Bundles in Introduction Section of Medical Research Articles. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 98, 719 - 726. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2014.03.473>
- Kashiha, H. & Heng, C. S. (2013). An exploration of lexical bundles in academic lectures: Examples from hard and soft sciences. *Journal of Asia TEFL*, 10(4).
- _____. (2014a). Discourse functions of formulaic sequences in academic speech across two disciplines. *GEMA Online Journal of Language Studies*, 14(2).
<https://doi.org/10.17576/GEMA-2014-1402-02>

- Kashiha, H. & Heng, C. S. (2014b). Structural analysis of lexical bundles in university lectures of politics and chemistry. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature*, 3(1).
<https://doi.org/10.7575/aiac.ijalel.v.3n.1p.224>
- Kim, E. S. & Lee, E. J. (2020). A corpus-based study of lexical bundles and moves by english l1 and l2 writers in medical journal abstracts. *Korean Journal of English Language and Linguistics*, 2020(20).
<https://doi.org/10.15738/kjell.20..202012.768>
- Kim, Y. (2009). Korean lexical bundles in conversation and academic texts. *Corpora*, 4(2), 135–165. <https://doi.org/10.3366/E1749503209000288>
- Liu, C.-Y. & Chen, H.-J. H. (2020). Functional variation of lexical bundles in academic lectures and TED talks. *Register Studies*, 2(2).
<https://doi.org/10.1075/rs.18003.liu>
- _____. (2019). Academic Spoken Vocabulary in TED Talks: Implications for Academic Listening. *English Teaching and Learning*, 43(4), 353–368.
<https://doi.org/10.1007/s42321-019-00033-2>
- Mbodj-Diop, N. B. (2016). *Lexical bundles in medical research articles: Structures and functions*. Michigan State University, East Lansing, MI.
- McCarthy, M. (2001). Explorations in Corpus Linguistics. *Explorations in Corpus Linguistics*.
- McCarthy, M. & Handford, M. (2004). “Invisible to us”: A preliminary corpus-based study of spoken business English. <https://doi.org/10.1075/sc1.16.08mcc>
- Mirzai, M., Gaskaree, B. L., Richter, K. G. & Doosty, M. (2020). Lexical bundles in the discussion sections of applied linguistics research articles: A cross-paradigm analysis. *Asian ESP Journal*, 16.

- Mizumoto, A., Hamatani, S. & Imao, Y. (2017). Applying the Bundle–Move Connection Approach to the Development of an Online Writing Support Tool for Research Articles. *Language Learning*, 67(4).
<https://doi.org/10.1111/lang.12250>
- Nesi, H. & Basturkmen, H. (2006). Lexical bundles and discourse signaling in academic lecturers. CURVE is the Institutional Repository for Coventry University. *International Journal of Corpus Linguistics*, 11(3).
- Nurmukhamedov, U. (2017). Lexical Coverage of TED Talks: Implications for Vocabulary Instruction. *TESOL Journal*, 8(4). <https://doi.org/10.1002/tesj.323>
- O’keeffe, A., McCarthy, M. & Carter, R. (2007). From Corpus to Classroom: Language Use and Language Teaching. In *ELT Journal* (Vol. 62, Issue 2). Cambridge University Press.
- Panthong, P. & Poonpon, K. (2020a). Functional analysis of lexical bundles in doctor talks in the medical T.V. Series Grey’s anatomy. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 13(2), 335–353.
- _____. (2020b). Lexical bundles in Thai Medical Research Articles. *Journal of Studies in the English Language*, 15(1), 59–106.
- Ratanakul, S. (2017). A study of problem-solution discourse: Examining TED talks through the lens of move analysis. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 10(2).
- Ren, J. (2021). Variability and functions of lexical bundles in research articles of applied linguistics and pharmaceutical sciences. *Journal of English for Academic Purposes*, 50. <https://doi.org/10.1016/j.jeap.2021.100968>
- Salazar, D. (2014). Lexical Bundles in Native and Non-native Writing. *Studies in Corpus Linguistics*, 65, 223.

- Shi, H. (2010). *Lexical bundles and moves in agricultural science research articles* [Suranaree University of Technology.].
<https://sutir.sut.ac.th:8080/sutir/handle/123456789/3558>
- Simpson-Vlach, R. & Ellis, N. C. (2010). An academic formulas list: New methods in phraseology research. *Applied Linguistics*. <https://doi.org/10.1093/applin/amp058>
- Staples, S., Egbert, J., Biber, D. & McClair, A. (2013). Formulaic sequences and EAP writing development: Lexical bundles in the TOEFL iBT writing section. *Journal of English for Academic Purposes*, 12(3), 214–225.
<https://doi.org/10.1016/j.jeap.2013.05.002>
- Tsai, T. J. (2015). Are you TED talk material? comparing prosody in professors and TED speakers. *Proceedings of the Annual Conference of the International Speech Communication Association, INTERSPEECH, 2015-January*.
- Uicheng, K. & Crabtree, M. (2018). Macro Discourse Markers in Ted Talks: How Ideas Are Signaled to Listeners. *PASAA: Journal of Language Teaching and Learning in Thailand*, 55(June).
- Wingrove, P. (2017). How suitable are TED talks for academic listening? *Journal of English for Academic Purposes*, 30, 79–95.
<https://doi.org/10.1016/j.jeap.2017.10.010>
- Wingrove, P. (2022). Academic lexical coverage in TED talks and academic lectures. *English for Specific Purposes*, 65. <https://doi.org/10.1016/j.esp.2021.09.004>
- Wray, A. (2006). Formulaic Language. In *Encyclopedia of Language & Linguistics*.
<https://doi.org/10.1016/B0-08-044854-2/04777-5>
- Wray, Alison. (2000). Formulaic sequences in second language teaching: Principle and practice. *Applied Linguistics*. <https://doi.org/10.1093/applin/21.4.463>

Wray, Alison. (2013). Formulaic language. *Language Teaching*.

<https://doi.org/10.1017/S0261444813000013>

Authors

Miss Waridtha Rattanawaropas

Business English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Buriram Rajabhat University 439 Jira Rd., Muang District,

Buriram Province 31000

Fax: 044-6128585 Tel.: 0897200006 E-mail: waridtha.rn@bru.ac.th

Mr. Panupan Panthong

Business English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Buriram Rajabhat University 439 Jira Rd., Muang District,

Buriram Province 31000

Fax: 044-6128585 Tel.: 0854934387 E-mail: panupan.pt@bru.ac.th

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการหรือ บทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในมนุษยสังคมสาร (มสส.)

1. ส่งบทความวิจัยฉบับเต็มในรูปแบบของ Word File จำนวน 1 ชุด เป็น
แฟ้มข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์โดยใช้โปรแกรม Microsoft Office Word 2010 เป็นต้นไป
ที่เว็บไซต์ <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jhusoc/index>

2. เป็นบทความด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวกับภาษา
ภาษาศาสตร์และวรรณกรรม ปรัชญาและศาสนา ชาติพันธุ์ บรรณารักษ์และสารสนเทศ
ศาสตร์ ดนตรีและนาฏศิลป์ ศิลปกรรม ประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยว
ประวัติศาสตร์และโบราณคดี กฎหมายและการเมืองการปกครอง การพัฒนาสังคมและ
สังคมศึกษา การศึกษา และ เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้

3. ความยาวของบทความโดยนับรวมรูปภาพ ตาราง เอกสารอ้างอิง และ
ประวัติผู้เขียน จำนวน 15-20 หน้ากระดาษ A5

4. แบบอักษร (Font) บทความ

4.1 ให้พิมพ์ด้วยตัวอักษร Angsana New ขนาด 14 และพิมพ์เนื้อหา
ในลักษณะคอลัมน์เดียว (One column) กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเป็นแบบระยะ
พิมพ์เดี่ยว (Single space) ระยะขอบบน - ล่าง 2 เซนติเมตร และระยะขอบซ้าย - ขวา
1.8 เซนติเมตร

4.2 ชื่อบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ด้วยตัวหนาโดยใช้
ขนาดอักษร 16 กึ่งกลางหน้ากระดาษ กรณีเป็นภาษาอังกฤษ ให้ใช้อักษรตัวแรกเป็นตัว
ใหญ่สำหรับคำหลักต่าง ๆ

4.3 ชื่อ-นามสกุลผู้เขียน (และอาจารย์ที่ปรึกษา) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และให้ใช้หมายเลขกำกับชื่อผู้เขียนหรืออาจารย์ที่ปรึกษาเฉพาะที่เป็นภาษาไทยเท่านั้น พิมพ์ด้วยตัวหนาโดยใช้ขนาดอักษร 14 ถึงกลางหน้ากระดาษ

4.4 ชื่อสาขาวิชา คณะ และสถาบันการศึกษาต้นสังกัด ให้พิมพ์ที่บรรทัดล่างต่อจากชื่อผู้วิจัย ชิดขอบซ้าย พิมพ์อักษรเป็นตัวบางขนาด 12 ใช้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่ให้ใช้หมายเลขกำกับเฉพาะที่ภาษาไทยเท่านั้น

5. เป็นบทความภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ในกรณีที่เป็นบทความภาษาอังกฤษต้องผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและลงนามรับรองจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษก่อนส่งให้บรรณาธิการ

6. ต้องเป็นบทความที่ไม่เคยตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อนหรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น

7. บทความต้องมีสาระสังเขป (บทคัดย่อ) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ A5 หรือระหว่าง 150-200 คำ ในกรณีที่บทความเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ให้เขียนบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น

8. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามระบบการอ้างอิงเอกสารและหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในมนุษยสังคมสาร อย่างเคร่งครัด

9. บทความที่ส่งมาตีพิมพ์จะได้รับการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564

10. ผลการพิจารณาให้ตีพิมพ์บทความในมนุษยสังคมสาร ให้ถือมติของกองบรรณาธิการเป็นที่สุด

11. บทความที่ไม่ผ่านการพิจารณาให้ตีพิมพ์ กองบรรณาธิการจะแจ้งให้ทราบ แต่จะไม่ส่งต้นฉบับคืนให้ผู้เขียน

12. ผู้เขียน/คณะผู้เขียน (ผู้วิจัย/คณะผู้วิจัย) ต้องเขียนข้อมูลส่วนตัวโดยย่อเป็นภาษาอังกฤษไว้ในส่วนท้ายสุดของบทความต่อจากเอกสารอ้างอิง โดยให้ระบุค่านามาน้ำชื่อ (นาย/นาง/นางสาว) ตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์/รองศาสตราจารย์/ศาสตราจารย์) (ถ้ามี) คุณวุฒิปริญญาเอก (ดร.) (ถ้ามี) พร้อมใส่ข้อมูลที่อยู่ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ รวมทั้งรหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรสาร และอีเมลด้วย ในกรณีที่ เป็นนักศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอก ให้เขียนเฉพาะข้อมูลนักศึกษาเท่านั้นโดยไม่ต้องใส่ข้อมูลของอาจารย์ที่ปรึกษา

ตัวอย่างเช่น

Author

Assistant Professor Dr. Akkarapon Nuemaihom

English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Buriram Rajabhat University 439 Jira Rd., Muang District,

Buriram Province 31000

Fax: 044-6128585 Tel: 081-8204402 E-mail: akkarapon2512@gmail.com

* ส่วนประกอบของบทความ *

* บทความวิชาการ

ในการเขียนบทความวิชาการ ควรชี้ประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนและมีลำดับเนื้อหาที่เหมาะสม บทความวิชาการควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. **ชื่อเรื่อง (Title)** ใช้คำที่สั้น กระชับ และมีความหมายชัดเจน ให้เขียนเป็นระดับกลุ่มคำไม่ใช่ระดับประโยค และต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อนและตามด้วยชื่อเรื่องภาษาอังกฤษในบรรทัดต่อมา แต่ให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้นในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ความยาวระหว่าง 8-15 คำ

2. **บทคัดย่อ (Abstract)** สรุปเนื้อหาของบทความให้ได้ใจความชัดเจน ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเขียนเป็นภาษาไทยก่อน ความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ หรือระหว่าง 150-200 คำ ให้เขียนบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

3. **คำสำคัญ (Keyword)** ระบุคำสำคัญของเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้เป็นคำสืบค้นในระบบฐานข้อมูลได้ บทคัดย่อ ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ ให้เขียนคำสำคัญเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

4. **บทนำ (Introduction)** นำเสนอข้อมูลเบื้องต้นของเนื้อหา รวมทั้งระบุถึงขอบเขตเนื้อหาของบทความ

5. **เนื้อหา (Body of text)** ระบุเนื้อหาหลักของบทความ โดยแบ่งออกเป็นประเด็นย่อย ๆ และมีการจัดเรียงลำดับหัวข้อตามรายละเอียดของเนื้อหา

6. เอกสารอ้างอิง (References) อ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา (In - text citation)

โดยใช้ระบบนาม - ปี (Author - Year) ตามรูปแบบ APA (American Psychological Association) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 (6th edition) และเอกสารอ้างอิงทุกรายการที่ปรากฏในบทความต้องมีรายชื่อปรากฏอยู่ในรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (References) ด้วย

* บทความวิจัย

ให้นำเสนอผลการวิจัยที่ค้นพบอย่างเป็นระบบ โดยบทความวิจัยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. **ชื่อเรื่อง (Title)** ใช้คำที่สั้น กระชับ และมีความหมายชัดเจน ให้เขียนเป็นระดับกลุ่มคำไม่ใช่ระดับประโยค และต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อนและตามด้วยชื่อเรื่องภาษาอังกฤษในบรรทัดต่อมา แต่ให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้นในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ความยาวระหว่าง 8-15 คำ

2. **บทคัดย่อ (Abstract)** สรุปสาระสำคัญของงานวิจัยซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์การวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย สถิติที่ใช้ในการเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัย ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ความยาวแต่ละภาษาไม่เกิน 1 หน้า หรือระหว่าง 150-200 คำ ให้เขียนบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

3. **คำสำคัญ (Keywords)** ระบุงคำสำคัญของเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้เป็นคำสืบค้นในระบบฐานข้อมูลได้บทคัดย่อ ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ ให้เขียนคำสำคัญเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

4. บทนำ (Introduction) ระบุถึงความสำคัญของปัญหาที่ศึกษา วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและประโยชน์โดยรวมที่จะเกิดขึ้นจากผลวิจัย

5. วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objective) ระบุวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยให้ชัดเจนและสะท้อนถึงภาพรวมทั้งหมดของงานวิจัย

6. วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology) ระบุวิธีวิจัยที่ครอบคลุมถึงประชากรกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย ขั้นตอนการเก็บข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7. ผลการวิจัย (Results) ระบุผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

8. อภิปรายผล (Discussion) นำเสนอผลการวิจัยโดยอ้างอิงถึงทฤษฎีต่างๆ เพื่อสนับสนุนผลการวิจัยที่ค้นพบหรือเห็นแย้งที่สมเหตุสมผล

9. ข้อเสนอแนะ (Recommendations) เสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์และเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

10. การอ้างอิง (References) ใช้การอ้างอิงตามรูปแบบ APA (American Psychological Association) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 (6th edition)

* การเขียนเอกสารอ้างอิง *

1. การอ้างอิงเอกสารในเนื้อหา (In-text citation) ให้ใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น สำหรับผู้เขียนทั้งที่เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยระบุเฉพาะนามสกุลแล้วตามด้วยปี ค.ศ. ที่เผยแพร่เอกสาร และ/หรือเลขหน้า เช่น Nuemaihom (2014) หรือ (Nuemaihom, 2014: 23)

2. การเรียงลำดับเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (References) ให้เรียงตามลำดับอักษรของชื่อผู้เขียน โดยไม่ต้องมีตัวเลขกำกับ ให้อ้างนามสกุลก่อนแล้วตามด้วยอักษรย่อของชื่อแรก

3. ในกรณีอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทย ให้แปลเอกสารอ้างอิงนั้นเป็นภาษาอังกฤษ และให้วงเล็บคำว่า [in Thai] ไว้ส่วนท้ายของเอกสารอ้างอิงนั้น ให้เขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษคือให้อ้างนามสกุลก่อนแล้วตามด้วยอักษรย่อของชื่อแรก และให้เขียนรวมไปกับรายการอ้างอิงที่เป็นภาษาอังกฤษเลย

ตัวอย่างเช่น

References

- Nuemaihom, A. (2010). *Speaking English in all situations* (2nd ed.). Bangkok: Digital Media Learning and Production Center. [in Thai]
- Sato, K. (2003). *Improving our students speaking skills: Using selective error correction and group work to reduce anxiety and encourage real communication*. Japan: Akita Prefectural.
- Yothimas, D. (2015). *A study and development of innovation on tourism English communication for tourism personnel at Phnom Rung Sanctuary in Chaloemphrakiat district, Buriram province* (Research report). Buriram: Buriram Rajabhat University. [in Thai]

(สามารถดูหลักเกณฑ์และรูปแบบการอ้างอิงเอกสารเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์
<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jhusoc/index>)

ให้ใช้ระบบการเขียนเอกสารอ้างอิงนี้ตั้งแต่ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน) 2562 เป็นต้นไป

Manuscript Preparation Guidelines for the Submission of Academic and Research Articles in Journal of Humanities and Social Sciences (JHUSOC)

1. The full article should be submitted in the Word File as an electronic file using Microsoft Office Word 2010 onwards via the website: <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jhusoc/index>.

2. The article must be relevant to Humanities and Social Sciences of the following areas: Language, Linguistics and Literature, Philosophy and Religion, Ethnicity, Library and Information Science, Music and Performance Arts, Fine and Applied Arts, Tradition and Culture, Tourism, History and Archaeology, Law and Politics, Social Development and Social Studies, Education, and Technology and Learning Innovation.

3. The article must be typed on A5 paper to include figures, tables, references, and author's brief personal data. Moreover, it should be between 15-20 pages in length.

4. Font

4.1 Angsana New with font size 14 is required. The article must be typed in one column and single spacing. The top-bottom margins of 2 cm. and the left-right margins of 1.8 cm. are used.

4.2 Both Thai and English article titles should be in bold face, font size 16 with initial caps of the content words, and be centered. Only English title is required for the article written in English or other languages.

4.3 The author's name (and the advisor's name) must be written in both Thai and English. It must also be typed in bold using font size 14 and centered on the page. For the Thai article, the author's name is numbered in order.

4.4 Department(s)/program(s), faculty(s) and affiliation(s) must be written in both Thai and English, and set flush on the left using font size 12 below the author's name. For the Thai article, their Thai information is numbered in order.

5. Either Thai or English article can be submitted. In the case of an English article, it must be verified and signed by an English language expert before being sent to the editor.

6. The article submitted for publication in JHUSOC has not already been published elsewhere or is not under consideration by peer reviewers for publication in other journals.

7. The article must contain both Thai and English abstracts with no more than 1 page of A5, or between 150-200 words. Only English abstract is required for the article written in English or other languages.

8. The author must strictly comply with the reference system and the criteria for the publication of academic or research articles set by the journal.

9. The article will be reviewed by least three (3) external peer reviewers from different institutes. This goes in line with the Office of Civil Service Commission's announcement relevant to the criteria and procedures for considering the academic appointment of university lecturers (Issue no. 4) B.E. 2564.

10. The Editorial board is responsible for the final decision regarding acceptance or rejection of the article published in the journal.

11. The author will be officially informed if his/her article is not accepted. However, the manuscript will not be sent back to him/her.

12. The author/authors (researcher/researchers) must write the personal information in English in the last part of the article below the references, providing a title (Mr. / Mrs. / Miss), an academic position i.e. Assistant Professor / Associate Professor / Professor (if any), and a doctoral degree i.e. Dr. (If any). A full address, including a postal code, a fax number, and an email address, should also be provided. It is noted if the author is a master's or doctoral student, his/her personal information must be presented while his/her advisors' individual information is not required.

For examples:

Author

Assistant Professor Dr. Akkarapon Nuemaihom

English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Buriram Rajabhat University 439 Jira Rd., Muang District, Buriram

Province 31000

Fax: 044-6128585 Tel: 081-8204402 E-mail: akkarapon2512@gmail.com

* Components of Articles *

To write an academic article, clear points should be identified and appropriate sequences of the content should be considered. The article should consist of the following parts:

1. Title: The title should possess the short, concise and meaningful words. It should be written in a word level, not a sentence level. The title with 8-15 words must be written in both Thai and English. Moreover, the Thai title is typed first, followed by the English one on the next line. However, only English title is required for the article written in English or other foreign languages.

2. Abstract: The article contents are clearly summarized. Both Thai and English abstracts are required. A one-page Thai abstract with 150-200 words is written first, followed by the English one with the same number of words. It is noted that only English abstract is required for the article written in English or other foreign languages.

3. Keyword: The keywords appropriate for retrieving information from the database are identified. Both Thai and English 3-5 keywords are required and must be placed below the abstract. It is noted that only English keywords are required for the article written in English or other foreign languages.

4. Introduction: The article background is presented. The article scope is also specified.

5. Body of Text: The main contents and sub-topics of the article are identified. Moreover, the topics are sorted by the contents.

6. References: In-text citation is based on the author-year system of the APA (American Psychological Association) style (6th edition). It is noted that all entries in the text should be listed in the references.

*** Components of Research Articles ***

The research results should be presented systematically. The research article should be composed of the following parts:

1. Title: The title should possess the short, concise and meaningful words. It should be written in a word level, not a sentence level. The title with 8-15 words must be written in both Thai and English. Moreover, the Thai title is typed first, followed by the English one on the next line. However, only English title is required for the article written in English or other foreign languages.

2. Abstract: The important research components, including objectives, population, sample group, instruments, statistics for data analysis, and research results. Both Thai and English abstracts must be written. The length of each language is not more than 1 page or between 150-200 words. It is noted that only English abstract is required for the article written in English or other foreign languages.

3. Keyword: The keywords appropriate for retrieving information from the database are identified. Both Thai and English 3-5 keywords are required and must be placed below the abstract. It is noted that only English abstract is required for the article written in English or other foreign languages.

4. Introduction: The significance of research problems is identified. The relevant literature is reviewed. In addition, the overall benefits obtained from the research results are also presented.

5. Objective: The research objectives are clearly identified to reflect the overall picture of the research.

6. Methodology: The research methods, including population, samples, instruments, steps of data collection, and statistics for data analysis, are clearly indicated.

7. Results: The research results obtained from analyzing the data are clearly interpreted according to the research objectives.

8. Discussion: The research results are discussed with theoretical support so as to check whether the current research results are in line with or against the previous studies.

9. Recommendations: Utilization of the research results, and guidelines for the next research should be recommended.

10. References: The references must be based on APA (American Psychological Association) style (6th edition).

* Writing References *

1. Both Thai and foreign authors' names in the in-text citation must be written in English only. Moreover, their last names should be written first, followed by the year of publication, and/or page numbers, for example, Nuemaihom (2014) or (Nuemaihom, 2014: 23).

2. References are listed fully in alphabetical order according to the last name of the author and not numbered. Moreover, the last name is written first, followed by the initial letter of his/her first name.

3. For referring the Thai documents, the documents must be translated into English, and the additional word "in Thai" must be put in the brackets [] i.e. [in Thai]. It is noted that the same format for referring both Thai and English documents is required.

For example:

References

- Nuemaihom, A. (2010). *Speaking English in all situations* (2nd ed.). Bangkok: Digital Media Learning and Production Center. [in Thai]
- Sato, K. (2003). *Improving our students speaking skills: Using selective error correction and group work to reduce anxiety and encourage real communication*. Japan: Akita Prefectural.
- Yothimas, D. (2015). *A study and development of innovation on tourism English communication for tourism personnel at Phnom Rung Sanctuary in Chaloeprakhiat district, Buriram province* (Research report). Buriram: Buriram Rajabhat University. [in Thai]

(For further information about the guidelines on writing references, please visit the website: <http://jhusoc.bru.ac.th>)

This reference style will come into effect from
Vol. 17 No.1 (January-April) 2019 onwards.

แบบฟอร์มการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในมนุษยสังคมสาร (มสส.)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

เรียน บรรณาธิการมนุษยสังคมสาร

เรื่อง ตีพิมพ์บทความลงในมนุษยสังคมสาร

1. ชื่อผู้ส่งบทความ

(ภาษาไทย).....

.....

(ภาษาอังกฤษ).....

.....

2. ชื่อบทความ

(ภาษาไทย).....

.....

.....

.....

(ภาษาอังกฤษ).....

.....

.....

.....

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

เลขที่ 439 ถนนจิระ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31000

อีเมล: jhusoc@bru.ac.th เว็บไซต์: <http://jhusoc.bru.ac.th>

3. ประเภทของบทความ

☐ บทความวิจัย (Research article)☐ บทความวิชาการ (Academic article)

4. เนื้อหาของบทความเกี่ยวกับ

☐ ด้านมนุษยศาสตร์ ☐ ด้านสังคมศาสตร์

5. วุฒิการศึกษาขั้นสูงสุด

.....

6. ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้า

มี).....

7. สถานภาพผู้ส่งบทความ

7.1 ☐ อาจารย์ ☐ อื่นๆ ระบุ.....

คณะ.....

สถาบัน.....

ชื่อผู้วิจัยรวม (ถ้ามี) กรณีผู้ส่งบทความไม่เป็นนักศึกษา

ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย)	ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ)	หน่วยงาน	โทรศัพท์

7.2 ☐ นิสิต/นักศึกษา☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก

หลักสูตร.....

สาขา.....

คณะ.....

สถาบัน.....

โปรดระบุชื่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

1. ชื่อ-นามสกุล

(ภาษาไทย).....

(ภาษาอังกฤษ).....

ที่ทำงานปัจจุบัน.....

2. ชื่อ-นามสกุล

(ภาษาไทย).....

(ภาษาอังกฤษ).....

ที่ทำงานปัจจุบัน.....

8. สถานที่ทำงาน

.....

.....

.....

โทรศัพท์ที่ทำงาน.....

โทรศัพท์มือถือ.....

โทรสาร.....

อีเมล.....

9. กองบรรณาธิการสามารถติดต่อข้าพเจ้าได้ที่

☐ สถานที่ทำงาน ☐ ที่อยู่ดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

โทรศัพท์ที่ทำงาน.....

โทรศัพท์มือถือ.....

โทรสาร.....

อีเมล.....

10. กรณีที่ไม่สามารถติดต่อข้าพเจ้าได้ กองบรรณาธิการสามารถติดต่อ
บุคคลดังต่อไปนี้

ชื่อ – สกุล

.....

โทรศัพท์ที่ทำงาน.....

โทรศัพท์มือถือ.....

โทรสาร.....

อีเมล.....

มีความเกี่ยวข้องเป็น.....

11. สิ่งที่แนบมาด้วย

☐ ไฟล์บทความวิจัย ☐ บทความทางวิชาการ

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

12. องค์ประกอบของบทความ

ข้าพเจ้าได้จัดทำบทความตามคำแนะนำการเตรียมต้นฉบับของ “มนุษยศาสตร์” ครบสมบูรณ์ ดังนี้

☐ บทความวิชาการ	☐ บทความวิจัย
☐ ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	☐ ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
☐ ชื่อผู้เขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	☐ ชื่อผู้เขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
☐ บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	☐ บทคัดย่อและภาษาอังกฤษ
☐ คำสำคัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	☐ คำสำคัญและภาษาอังกฤษ
☐ บทนำ	☐ บทนำ
☐ เนื้อหา	☐ วัตถุประสงค์การวิจัย
☐ เอกสารอ้างอิง	☐ วิธีดำเนินการวิจัย
☐ ประวัติผู้วิจัย	☐ ผลการวิจัย
	☐ อภิปรายผล
	☐ ข้อเสนอแนะ
	☐ เอกสารอ้างอิง
	☐ ประวัติผู้วิจัย

13. ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาได้ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาอังกฤษในส่วนของ Abstract และบทความความภาษาอังกฤษ และขอรับรองว่าบทความฉบับนี้มีการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักภาษาและหลักไวยากรณ์ทุกประการ เห็นควรให้ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อสาธารณชนได้

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
...../...../.....

14. อาจารย์ที่ปรึกษา ได้ตรวจบทความนี้แล้วขอรับรองว่า องค์ประกอบและเนื้อหาของบทความนี้ มีความสมบูรณ์และถูกต้องตามหลักวิชาการ เห็นควรให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้
*(กรณีที่เป็นนิสิตหรือนักศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา ลงชื่อ.....
(.....)
...../...../.....

15. ต้นฉบับที่ส่งพิจารณาเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารนี้ ยังไม่เคยตีพิมพ์
เผยแพร่ที่ไหนมาก่อนและไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น
และยินดีแก้ไขตามที่กองบรรณาธิการเสนอแนะ

ผู้ส่งบทความ ลงชื่อ.....

(.....)

...../...../.....

ผลการพิจารณาบทความจากบรรณาธิการ

- ☐ เห็นควรดำเนินการส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินคุณภาพของบทความ
- ☐ ไม่รับพิจารณาบทความ

.....

.....

.....

.....

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครพนธ์ เนื้อไม้หอม)

บรรณาธิการมนุษยสังคมสาร

หมายเหตุ

1. ขอให้ท่านกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มขอลงบทความด้วยลายมือที่อ่านออก และชัดเจนแล้วสแกนส่งไปพร้อมไฟล์ PDF และ ไฟล์ Word ของบทความต้นฉบับ โดยส่งไปที่ <http://jhusoc.bru.ac.th> → ติดต่อขอลงบทความ
2. ขอให้จัดเตรียมต้นฉบับบทความของท่านตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความ ของกองบรรณาธิการ “มนุษยสังคมสาร” มิเช่นนั้น บทความของท่านจะไม่ได้รับการ พิจารณาในดำเนินการในขั้นต่อไป
3. บทความของท่านต้องผ่านการตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาอังกฤษ จากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ พร้อมลงลายมือชื่อรับรอง
4. ในกรณีที่ป็นนิสิตนักศึกษา บทความของท่านต้องผ่านการรับรองจาก อาจารย์ที่ปรึกษา โดยลงลายมือชื่อรับรอง

Article Submission Form

for Publication in the Journal of Humanities

and Social Sciences (JHUSOC)

Faculty of Humanities and Social Sciences

Buriram Rajabhat University, Thailand

Date:/...../.....

To Editor of Journal of Humanities and Social Sciences

Subject Article Submission Form for Publication in Journal of
Humanities and Social Sciences

1. Author's Name.....

2. Article Title.....

.....

.....

.....

3. Types of Articles ☐ Research Article ☐ Academic Article

Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University

E-mail: jhusoc@bru.ac.th

Website: <http://jhusoc.bru.ac.th>

4. Types of Disciplines ☐ Humanities ☐ Social Sciences

5. The Highest Level of Education.....

6. Academic Position (if any).....

7. Position

7.1 ☐ Lecturer ☐ Other Positions (please specify).....

Faculty.....Institute.....

Co-authors (if any) who are not students.

Name	Organization	Telephone	E-mail

7.2 ☐ Students ☐ M.A. ☐ Ph.D.

Discipline.....

Program.....

Faculty.....

Institute.....

Please specify the thesis advisors' names

1. Name.....

Current Position.....

Address.....

Telephone..... E-mail.....

2. Name.....
Current Position.....
Address.....
Telephone..... E-mail.....

8. Author's Present Workplace

.....
.....

Office Telephone..... Mobile Telephone.....
Fax..... E-mail.....

9. Contact Address ☐ Workplace ☐ Address as below

.....
.....

Home/Office Telephone..... Mobile Telephone.....
Fax..... E-mail.....

10. In case of not being able to contact the author, the editorial board can contact the following person:

Name.....
Telephone..... Mobile Telephone.....
Fax..... E-mail Address.....
Relationships.....

11. Enclosed documents

☐ Research Article ☐ Academic Article
☐ Other (specify)

12. Article Components

I have written an article in line with the guidelines of the journal with the following components:

☐ Academic Article	☐ Research Article
☐ Thai and English Titles	☐ Thai and English Titles
☐ Author's name in Thai and English	☐ Author's name in Thai and English
☐ Thai and English Abstracts	☐ Thai and English Abstracts
☐ Thai and English Keywords	☐ Thai and English Keywords
☐ Introduction	☐ Introduction
☐ Body of Text	☐ Objectives
☐ References	☐ Methodology
☐ Author's Biodata	☐ Results
	☐ Discussion
	☐ Recommendations
	☐ References
	☐ Author's Biodata

13. An expert has examined accuracy of the English use. It is certified that the article is written in the correct English grammar and can be published in this journal.

Expert's signature.....

(.....)

Position.....

Date...../...../.....

14. The thesis advisor(s) has considered this article and approved that its contents and components are complete and accurate according to academic principles, so the article is recommended to be published in this journal. It is noted that the item 14 is for the students only.

Advisor's signature.....

(.....)

Date...../...../.....

15. The manuscript submitted for publication in this journal has not been published before and is not under consideration of other journals. Moreover, the author is pleased to make modifications suggested by the editorial board.

Authors' signature.....

(.....)

Date...../...../.....

The results of article acceptance considered by the journal editor are as follows:

☐ It should be forwarded to peer reviewers to evaluate its quality.

☐ It is rejected (Please give reasons for not being able to get the article published in this journal.).....
.....
.....

(Assistant Professor Dr. Akkarapon Nuemaihom)

Editor

Journal of Humanities and Social Sciences

NB:

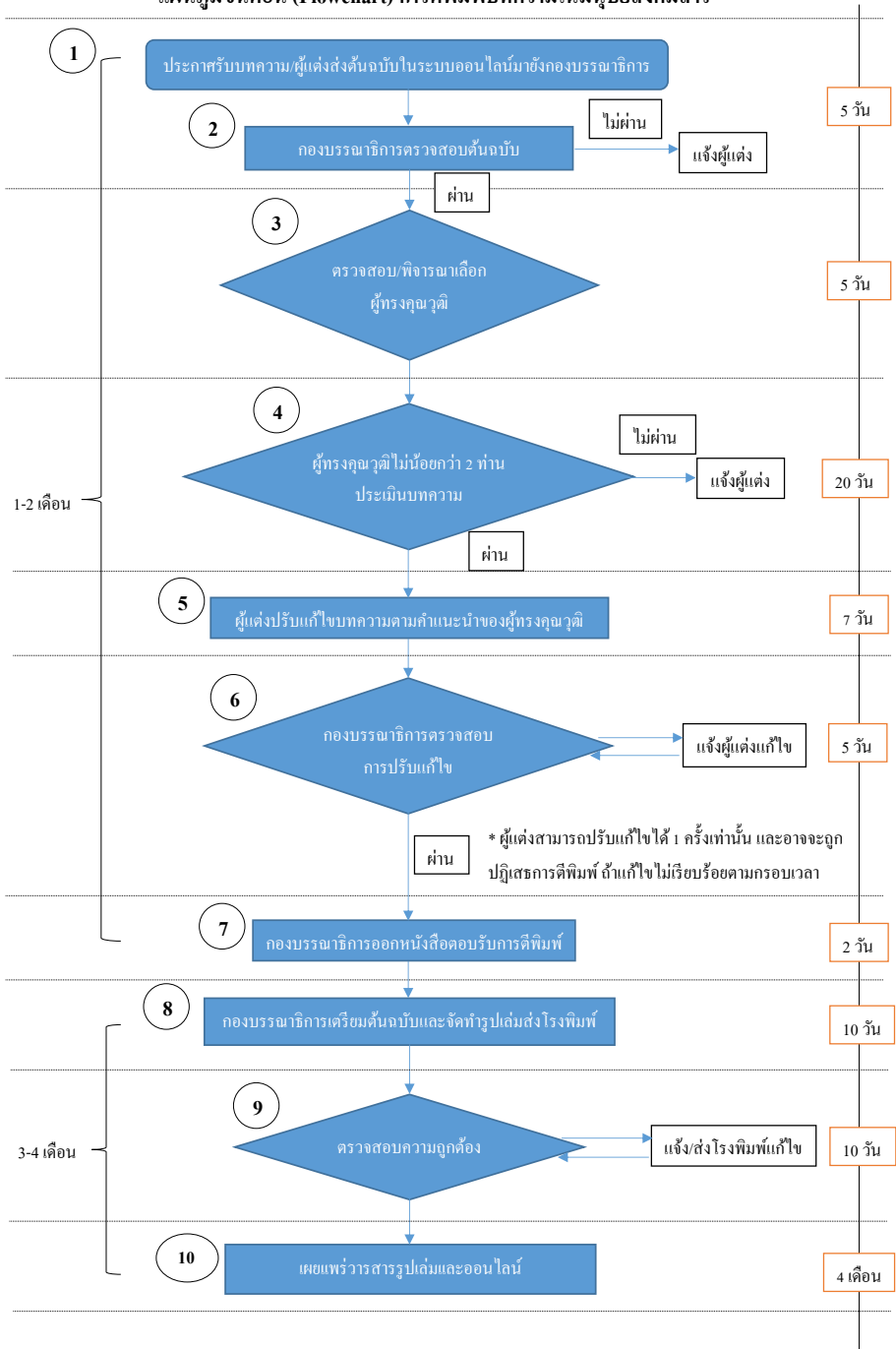
1. You must fill out the Article Submission Form with readable handwriting, scan the form and submit it together with both PDF and Word files of the original full article to <http://jhusoc.bru.ac.th> → **Request for Article Submission.**

2. You must prepare your original manuscript in accordance with the journal guidelines and criteria, otherwise your article will not be considered to get published in the journal.

3. Your article must be written in the correct English and is certified by the English expert with his/her signature on it.

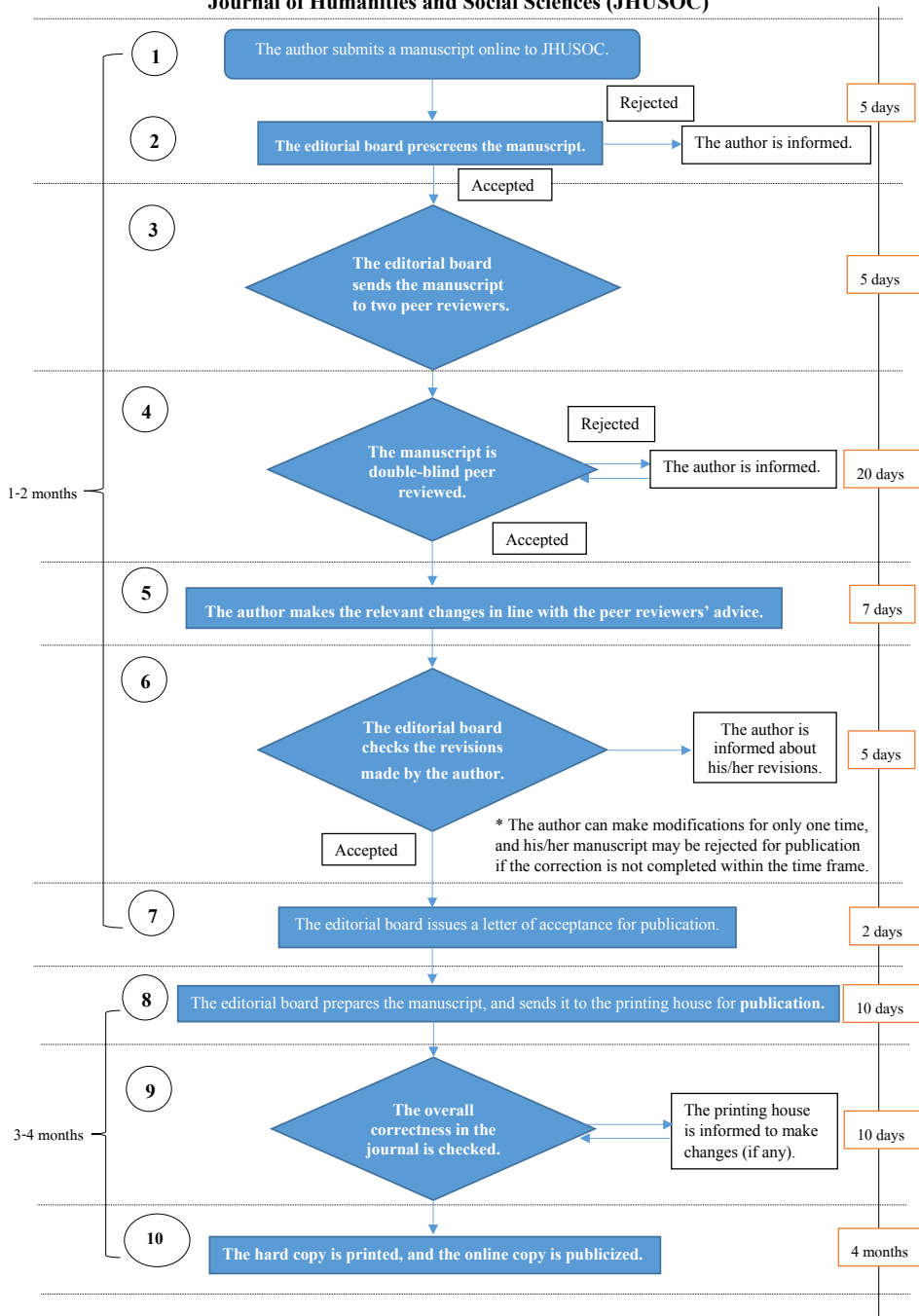
4. For a student, the article must be certified by an advisor with his/her signature on it.

แผนภูมิขั้นตอน (Flowchart) การตีพิมพ์บทความในมนุษย์สังคมสาร

Article Publishing Workflow

Journal of Humanities and Social Sciences (JHUSOC)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
Faculty of Humanities and Social Sciences

หมายเลขสมาชิก.....

ใบสมัครสมาชิก

มนุษยสังคมสาร (มสส.)

Faculty of Humanities & Social Sciences (JHUSOC)

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

ที่อยู่.....

.....

โทรศัพท์..... โทรสาร.....

อีเมล.....

☐ สมัครสมาชิก.....ปี (1 ปี 3 ฉบับ 400 บาท) เริ่มตั้งแต่ฉบับที่.....

☐ ต่ออายุสมาชิก.....ปี (1 ปี 3 ฉบับ 400 บาท) เริ่มตั้งแต่ฉบับที่.....

พร้อมกันนี้ได้ส่งค่าสมาชิก จำนวน.....บาท

(ตัวอักษร.....)

โดยโอนเงินผ่านบัญชีธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ชื่อบัญชี “มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (มนุษยสังคมสาร)”
บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ 427-1-27273-7

ลงชื่อ.....ผู้สมัคร
(.....)
วันที่.....

หลังจากโอนเงินแล้ว กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงิน (pay-in-slip) ไปที่
โทรสาร 044-6128-585 หรือ อีเมล jhusoc@bru.ac.th

ออกใบเสร็จในนาม

ชื่อ.....
ที่อยู่.....
.....

ดาวน์โหลดใบสมัครสมาชิกได้ที่ <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jhusoc/index>

